Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije obsega:

- Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU-1 (Uradni list RS, št. 48/13 z dne 4. 6. 2013),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU-1A (Uradni list RS, št. 37/15 z dne 29. 5. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU-1B (Uradni list RS, št. 22/18 z dne 4. 4. 2018),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU-1C (Uradni list RS, št. 94/21 z dne 11. 6. 2021),
- Zakon o sodiščih – ZS-1 (Uradni list RS, št. 100/25 z dne 4. 12. 2025),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije – ZSKZDČEU-1D (Uradni list RS, št. 14/26 z dne 24. 2. 2026).

ZAKON

O SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH Z DRŽAVAMI ČLANICAMI EVROPSKE UNIJE (ZSKZDČEU-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 5)

Datum začetka uporabe: 26.03.2026

I. DEL
TEMELJNE DOLOČBE

Vsebina zakona

1. člen

(1) Ta zakon ureja sodelovanje v kazenskih zadevah med pristojnimi organi Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije.

(2) Sodelovanje v kazenskih zadevah iz prejšnjega odstavka obsega:

1. medsebojno priznavanje in izvrševanje:

a) odločb pravosodnih organov zaradi prijetja in predaje oseb, zasega in odvzema predmetov, začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi,

b) odločb sodišč ali drugih pristojnih organov, s katerimi se izda oziroma potrdi evropski preiskovalni nalog,

c) odločb sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapora, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzemom prostosti,

č) odločb sodišč, s katerimi so izrečeni ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka,

d) odločb sodišč oziroma pristojnih organov, s katerimi so izrečene pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, pogojne odložitve izreka kazni, alternativne sankcije ter odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom,

e) odločb sodišč ali pristojnih organov, s katerimi se izda evropska odredba o zaščiti);

f) odločb pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije;

2. odstop in prevzem kazenskega pregona;

3. pravno pomoč v kazenskih zadevah, vključno z ustanovitvijo skupnih preiskovalnih skupin in skupnim izvajanjem preiskovalnih ukrepov;

4. druge oblike sodelovanja v skladu s pravno ureditvijo v Evropski uniji in v njenih državah članicah.

Uporaba tega zakona, drugih predpisov in prenos pravnih aktov Evropske unije

2. člen

(1) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, ali z mednarodno pogodbo.

(2) Določbe II. dela tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek predaje med Republiko Slovenijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško na podlagi Sporazuma med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško ter za postopek predaje med Republiko Slovenijo ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na podlagi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani.

(3) Glede vprašanj sodelovanja v kazenskih zadevah, ki v tem zakonu niso posebej urejena, se v skladu z njihovo naravo po pravu Republike Slovenije smiselno uporabljajo določbe Kazenskega zakonika ter zakonov, ki urejajo odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, kazenski postopek, izvrševanje kazenskih sankcij in prekrške.

(4) Ta zakon določa medsebojno priznavanje in izvrševanje odločb pravosodnih organov zaradi prijetja in predaje oseb, zasega in odvzema predmetov, začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi, odločb sodišč ali drugih pristojnih organov, s katerimi se izda evropski preiskovalni nalog, odločb sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapora, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzemom prostosti, odločb sodišč, s katerimi so izrečeni ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, odločb sodišč oziroma pristojnih organov, s katerimi so izrečene pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, pogojne odložitve izreka

kazni, alternativne sankcije ter odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom odločb sodišč ali pristojnih organov, s katerimi se izda evropska odredba o zaščiti, odločb pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije, ustanovitev skupnih preiskovalnih skupin in skupno izvajanje preiskovalnih ukrepov, izmenjavo podatkov iz kazenske evidence ter sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo v skladu z:

1. Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18. 7. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008 /909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ);

2. Okvirnim sklepom Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah (UL L 162, 20. 6. 2002, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2002 /465/PNZ);

3. Okvirnim sklepom Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ);

4. Okvirnim sklepom Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15. 3. 2005, str. 49), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ);

5. Okvirnim sklepom Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22. 3. 2005, str. 16), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008 /909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ);

6. Okvirnim sklepom Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. 2. 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ);

7. Okvirnim sklepom Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5. 12. 2008, str. 27), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299 /PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005 /214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ);

8. Okvirnim sklepom Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16. 12. 2008, str. 102), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009

o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ);

9. Sklepom Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24. 12. 2008, str. 130), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/976/PNZ);

10. Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1. 5. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/41/EU);

11. Okvirnim sklepom Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ);

12. Sklepom Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 33), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/316/PNZ);

13. Okvirnim sklepom Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativi začasnemu priporu (UL L 294, 11. 11. 2009, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ);

14. Okvirnim sklepom Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15. 12. 2009, str. 42), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ);

15. Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338/2, 21. 12. 2011, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/99/EU);

16. Direktivo 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6. 11. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/48/EU);

17. Direktivo (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4. 11. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/1919/EU);

18. Direktivo (EU) 2019/884 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ v zvezi z izmenjavo informacij o državljanih tretjih držav in evropskim informacijskim sistemom kazenskih evidenc (sistem ECRIS) ter o nadomestitvi Sklepa Sveta 2009/316/PNZ (UL L 151, str. 143), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/884/EU).

(5) V razmerju do držav, ki niso prenesle aktov iz prejšnjega odstavka v notranjo zakonodajo, se namesto določb tega zakona uporabljajo ustrezne določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, in mednarodnih pogodb.

(6) S tem zakonom se:

1. za izvajanje Uredbe (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295, 21. 11. 2018, str. 138) določajo dostop do osebnih podatkov, ki jih obdeluje Eurojust, vlaganje zaprosil Eurojustu, postopek dogovora o napotitvi sodnika za zvezo iz Republike Slovenije v imenu Eurojusta v tretjo državo in sodelovanje med Evropsko pravosodno mrežo in Eurojustom;

2. za izvajanje Uredbe (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28. 11. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1805/EU) določajo razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve ter postopek odločanja v zvezi s sklepi o začasnem zavarovanju in odvzemu premoženja, ki so v priznanje in izvršitev posredovani Republiki Sloveniji, v zvezi s sklepi, ki jih v priznanje in izvršitev pošljejo organi Republike Slovenije, pa se urejajo pristojnost za pošiljanje zahtevkov, odločanje o razpolaganju z odvzetim premoženjem in delitev stroškov;

3. za izvajanje Uredbe (EU) 2019/816 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o vzpostavitvi centraliziranega sistema za določitev držav članic, ki imajo informacije o obsodbah državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva (sistem ECRIS-TCN) z namenom dopolnitve evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc, ter o spremembi Uredbe (EU) 2018/1726 (UL L 135, 22. 5. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/816/EU) določajo naloge organa, pristojnega za obdelavo podatkov v sistemu ECRIS-TCN, namen uporabe podatkov iz sistema ECRIS-TCN ter odvzem in izmenjava prstnih odtisov;

4. za izvajanje Uredbe 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij in spremembi uredb (EU) 2018 /1726, (EU) 2018/1862 ter (EU) 2019/816 (UL L 135, 22. 5. 2019, str. 85), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/818/EU) določata pristojni organ in postopek preverjanja različnih identitet.

Načelo vzajemnega priznavanja

3. člen

V postopkih po II. delu ter po 8., 9., 9.a, 12., 14., 16.,17.a, 18., 20. in 22. poglavju tega zakona pristojni organi v Republiki Sloveniji izvršujejo odločbe pristojnih organov drugih držav članic na podlagi vzajemnega priznavanja odločb in pri odločanju ob upoštevanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin presojajo le, ali so predložene ustrezne listine ter izpolnjeni drugi pogoji, ki jih določa ta zakon.

Načelo učinkovite pomoči

4. člen

V postopkih po tem zakonu so pristojni organi v Republiki Sloveniji v okviru svojih pristojnosti in v skladu s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije dolžni ravnati tako, da se v največji možni meri doseže namen sodelovanja v korist izvedbe kazenskega postopka v drugi državi članici ali v Republiki Sloveniji oziroma drugih postopkov, ki jih ureja ta zakon.

Načelo hitrosti postopka

5. člen

Če je za zadeve enake vrste tako določeno v pravnem redu Republike Slovenije, mora sodelovanje v kazenskih zadevah po tem zakonu potekati prednostno in hitro.

Občevanje pristojnih organov

6. člen

(1) Pristojni domači in tuji organi občujejo neposredno.

(2) Če je država določila centralni organ, poteka občevanje preko tega organa.

(3) Za ugotavljanje pristojnega organa se lahko opravljajo poizvedbe s pomočjo Eurojusta, kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže ali ministrstva, pristojnega za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(4) Nalog in druga pisanja v zvezi z izvajanjem tega zakona se posredujejo v izvirniku, overjeni kopiji ali drugi pisni obliki po pošti, po telefaksu, v elektronski obliki ali z drugim varnim tehničnim sredstvom, ki med prenosom dokumenta zagotavlja tveganju za njegovo razkritje primerno stopnjo zavarovanja osebnih podatkov, pri čemer mora biti med prenosom zagotovljena njihova nečitljivost oziroma neprepoznavnost, ter izvršitvenemu pravosodnemu organu omogoča preveriti verodostojnost pošiljatelja in podatkov.

(5) Če obstajajo težave pri pošiljanju ali preverjanju verodostojnosti dokumentacije, ki se ne morejo odpraviti neposredno, se nalog in druga pisanja lahko pošiljajo tudi s posredovanjem ministrstva.

(6) Pristojni domači organi sprejemajo zaprosila tujih pristojnih organov v slovenskem ali angleškem jeziku ter občujejo z njimi v jezikih, ki jih druga država sprejema, če s tem zakonom ni za posamezne zadeve drugače določeno.

Stroški

7. člen

Če ni s tem zakonom določeno drugače, stroške, ki nastanejo pri izvajanju določb tega zakona na ozemlju Republike Slovenije, krijejo državni organi in drugi nosilci javnih pooblastil, ki so pristojni za vodenje postopkov in izvrševanje ukrepov po notranjem pravu Republike Slovenije.

Pomen izrazov

8. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »država članica« je država članica Evropske unije;

2. »tretja država« je država, ki ni članica Evropske unije;

3. »država izdaje« ali »država odreditve« je država članica, katere pristojni organ je izdal odločbo ali ukrep, ki se izvršuje v drugi državi članici;

4. »država izvršitve« je država članica, katere pristojni organ izvrši odločbo ali ukrep za drugo državo članico;

5. »centralni organ« je organ države članice, ki je po zakonodaji te države pristojen za administrativno pošiljanje in prejemanje nalogov, zaprosil za mednarodno pravno pomoč, drugih listin zaradi sodelovanja v kazenskih zadevah in s tem povezanim uradnim poslovanjem;

6. »ministrstvo« je ministrstvo, pristojno za pravosodje, ki je v Republiki Sloveniji centralni organ za zadeve, za katere ta zakon tako določa;

7. »odreditveni pravosodni organ« oziroma »pristojni organ države izdaje« je pravosodni organ države odreditve oziroma pristojni organ države izdaje, ki je po njenem pravu pristojen za izdajo odločbe ali ukrepa, ki se izvršuje po tem zakonu;

8. »izvršitveni pravosodni organ« je pravosodni organ države izvršitve, ki je po njenem pravu pristojen za odločanje o izvršitvi oziroma za izvršitev odločbe ali ukrepa, ki se izvršuje po tem zakonu;

9. »domače sodišče« je pristojno sodišče Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, če ni s tem zakonom drugače določeno;

10. »evropski nalog za prijetje in predajo« (v nadaljnjem besedilu: nalog) je odločba, ki jo izda pravosodni organ države članice z namenom, da bi druga država članica prijela in ji predala osebo zaradi izvedbe kazenskega postopka ali izvršitve kazni zapora oziroma varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti;

11. »predaja« je izvršitev naloga v državi članici s prepustitvijo zahtevane osebe pristojnemu organu druge države članice, ki je odredila nalog;

12. »prijetje« je odvzem prostosti osebi, zoper katero je odrejen nalog;

13. »odločba o zavarovanju« je vsaka odločba oziroma ukrep, ki ga sprejme pristojni organ države izdaje v kazenskem postopku ali zaradi njega, s katerim se prepreči kakršnokoli uporabo, prikritje, uničenje, spremembo, prenos, obremenitev ali odtujitev premoženja z namenom začasnega zavarovanja zahtevka za odvzem premoženjske koristi, ali da se zaradi zavarovanja dokazov tako ravnanje prepreči glede predmetov, ki utegnejo biti dokaz ali se morajo odvzeti v kazenskem postopku;

14. »premoženje« je vsaka materialna ali nematerialna, premična ali nepremična dobrina, dohodki ter pravna ali druga listina, ki daje pravni naslov ali pravni interes na premoženju, in ima denarno vrednost;

15. »Eurojust« je pravna oseba Evropske unije, ki je bila s Sklepom Sveta z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (2002/187 /PNZ) (UL L 63, 6. 3. 2002, str. 1) ustanovljena za pospešeno preprečevanje hudih kaznivih dejanj;

16. »Evropska pravosodna mreža v kazenskih zadevah« ali »EPN« je povezava nacionalnih kontaktnih točk držav članic, namenjena olajšanju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ki je bila ustanovljena s skupnim ukrepom Sveta o vzpostavitvi Evropske pravosodne mreže z dne 29. junija 1998.

Zajem podatkov in statistično poročanje

8.a člen

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in Vrhovno sodišče Republike Slovenije o postopkih sodelovanja po tem zakonu ministrstvu do konca januarja za preteklo leto pošljeta naslednje podatke v strojno berljivi obliki in v obliki analize:

1. enolični identifikator zadeve;

2. pravna podlaga in oblika mednarodnega sodelovanja;

3. prejeta ali poslana zahteva ter država odreditve oziroma država izvršitve;

4. domači pristojni organ;

5. za fizično osebo, zoper katero se vodi postopek: oznaka, da gre za fizično osebo, državljanstvo, starost oziroma za pravno osebo, zoper katero se vodi postopek: oznaka, da gre za pravno osebo, in država sedeža;

6. zakonska označba kaznivega dejanja ali prekrška;

7. faza postopka (prejeta, priznana, zavrnjena, umaknjena, delno izvršena, izvršena ali drugače zaključena zahteva);

8. datum prejema, priznanja ali zavrnitve zahteve, datum izvršitve in zaključka zadeve;

9. vrednost ali ocenjena vrednost začasno zavarovanega oziroma odvzetega premoženja oziroma premoženjske koristi;

10. vrednost oziroma ocenjena vrednost predmetov, premoženja ali premoženjske koristi, kot jo navaja država odreditve;

11. podatek o tem, ali je bila oškodovancu odobrena povrnitev premoženja, odvzetega z izvršitvijo sklepa o odvzemu, in ali je oškodovanec prejel odškodnino ter njena višina.

II. DEL
POSTOPEK ZA PRIJETJE IN PREDAJO MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

1. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

Dopustnost izvršitve naloga v Republiki Sloveniji

9. člen

(1) Predaja osebe na podlagi naloga je dopustna, če je nalog odrejen zaradi kaznivega dejanja, za katero je v državi odreditve kot zgornja meja predpisana kazen odvzema prostosti najmanj eno leto ali zaradi izvršitve kazni zapora oziroma varnostnega ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, najmanj štirih mesecev in če je dejanje, za katerega se zahteva predaja, kaznivo tudi po domačem kazenskem zakonu (dvojna kaznivost).

(2) Dvojne kaznivosti se ne ugotavlja, če je nalog odrejen zaradi kaznivega dejanja, za katero je po pravu države odreditve kot zgornja meja predpisana kazen odvzema prostosti najmanj treh let in gre po pravu te države za eno izmed naslednjih kaznivih dejanj:

- pripadnost kriminalni združbi,

- terorizem,

- trgovina z ljudmi,

- spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija,

- nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami,

- nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in razstrelivi,

- korupcija,

- goljufije, vključno s tistimi, ki škodijo finančnim interesom Evropskih skupnosti kot jih določa Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995 (UL C 316, 27. 11. 1995),

- pranje denarja,

- ponarejanje denarja,

- kazniva dejanja, storjena z uporabo računalnika,

- kazniva dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine, vključno z nedovoljenim prometom z ogroženimi živalskimi ter rastlinskimi vrstami in podvrstami,

- omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi,

- umor in huda telesna poškodba,

- nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi,

- ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev,

- rasizem in ksenofobija,

- rop v skupini ali oborožen rop,

- nedovoljen promet s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli,

- preslepitev,

- izsiljevanje in oderuštvo,

- ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov,

- ponarejanje uradnih listin in promet z njimi,

- ponarejanje plačilnih sredstev,

- nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti,

- nedovoljena trgovina z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi,

- trgovina z ukradenimi vozili,

- posilstvo,

- požig,

- kazniva dejanja iz pristojnosti Mednarodnega kazenskega sodišča, ustanovljenega z Rimskim statutom,

- ugrabitev letala ali ladje,

- sabotaža.

(3) Pravna opredelitev kaznivega dejanja in predpisana kazen za vrste kaznivih dejanj, naštete v prejšnjem odstavku, je v izključni pristojnosti odreditvenega pravosodnega organa.

(4) Če je dovoljena predaja osebe zaradi kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena, se predaja lahko dovoli tudi za dejanja, ki se tako po zakonu države odreditve kot tudi po zakonu države izvršitve kaznujejo s kaznijo odvzema prostosti oziroma varnostnim ukrepom ali drugim ukrepom kazenskega sodišča, pa ne izpolnjujejo pogoja glede predpisane kazni iz prvega odstavka tega člena (akcesorna predaja).

Razlogi za zavrnitev predaje zahtevane osebe

10. člen

Predaja zahtevane osebe se zavrne v naslednjih primerih:

1. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, ki bi bilo v Republiki Sloveniji obseženo z amnestijo, če bi bili organi Republike Slovenije pristojni za pregon in sojenje storilki ali storilcu (v nadaljnjem besedilu: storilec) tega dejanja;

2. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, zaradi katerega je bila zahtevana oseba že pravnomočno oproščena ali obsojena v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni kazen že prestala ali jo prestaja ali se po zakonodaji države, ki je kazen izrekla, kazen ne more več izvršiti;

3. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, ki ga je storila zahtevana oseba, ko še ni bila stara 14 let;

4. če obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da je bil nalog odrejen z namenom kazenskega pregona in kaznovanja zahtevane osebe zaradi njenega spola, rase, vere, etničnega porekla, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali bi bil lahko iz teh razlogov njen položaj bistveno slabši;

5. če odreditveni pravosodni organ ni podal zagotovil, določenih v 14. členu tega zakona.

Fakultativni razlogi za zavrnitev predaje zahtevane osebe

11. člen

(1) Predaja zahtevane osebe se lahko zavrne v naslednjih primerih:

1. če teče zoper zahtevano osebo kazenski postopek v Republiki Sloveniji zaradi istega kaznivega dejanja, zaradi katerega je odrejen nalog;

2. če je bila v Republiki Sloveniji s pravnomočnim sklepom zahteva za preiskavo zavrnjena, ker ni bil podan utemeljen sum, da je zahtevana oseba storila kaznivo dejanje, zaradi katerega je odrejen nalog in državni tožilec izjavi, da bo znova predlagal uvedbo kazenskega postopka;

3. če je nalog odrejen zoper osebo, ki se nahaja v Republiki Sloveniji ali je njen državljan ali prebivalec, in če domače sodišče v skladu s 150. členom tega zakona odloči, da se kazen ali ukrep sodišča države odreditve izvrši v Republiki Sloveniji;

4. če je odrejen nalog zaradi kaznivih dejanj, ki se po domačem kazenskem zakonu obravnavajo, kakor da so bila v celoti ali delno storjena na ozemlju Republike Slovenije in državni tožilec izjavi, da bo predlagal uvedbo kazenskega postopka;

5. če je odrejen nalog zaradi kaznivih dejanj, ki so bila storjena zunaj ozemlja države odreditve, domač kazenski zakon pa ne dovoljuje pregona za ista dejanja, kadar so storjena zunaj ozemlja Republike Slovenije;

6. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, zaradi katerega je bila zahtevana oseba že pravnomočno oproščena ali obsojena v tretji državi, pod pogojem, da je v primeru izrečene kazni kazen že prestala ali jo prestaja ali se po zakonodaji države, ki je kazen izrekla, kazen ne more več izvršiti;

7. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, zaradi katerega je bil v Republiki Sloveniji zoper zahtevano osebo pravnomočno ustavljen kazenski postopek ali je bila obtožba pravnomočno zavrnjena ali kadar je pristojna državna tožilka ali pristojni državni tožilec (v nadaljnjem besedilu: državni tožilec) zavrgel kazensko ovadbo, ker je osumljenka ali osumljenec (v nadaljnjem besedilu: osumljenec) izpolnil sporazum v postopku poravnavanja ali ker je osumljenec po navodilih državnega tožilca izpolnil naloge za zmanjšanje ali odpravo škodljivih posledic kaznivega dejanja v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek;

8. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, za katero bi v Republiki Sloveniji kazenski pregon ali izvršitev kazni zastarala, če bi bilo domače sodišče pristojno za pregon ali za izvršitev kazni;

9. če je odrejen nalog za kaznivo dejanje, ki ni kaznivo po domačem kazenskem zakonu, pa ni mogoče uporabiti izjeme iz drugega odstavka 9. člena tega zakona. Če je odrejen nalog zaradi kaznivih dejanj, povezanih z davki, dajatvami, carino in deviznim poslovanjem, se predaja ne sme zavrniti zaradi različne ureditve navedenih področij v državi odreditve, vključno z vrsto ter višino davkov in dajatev;

10. če je odrejen nalog zaradi izvršitve kazni zapora ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti in zahtevana oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana odločba, razen če so izpolnjeni pogoji za izvršitev naloga, izdanega na podlagi sojenja v nenavzočnosti.

(2) Pri odločanju o zavrnitvi predaje v primerih iz prejšnjega odstavka sodišče upošteva okoliščine, ki jih šteje kot pomembne, kar lahko glede na dejstva posamezne zadeve vključuje tudi varstvo človekovih pravic ali spoštovanje temeljnih načel kazenskega prava.

Omejitev predaje osebe z načelom specialnosti

12. člen

Zahtevano osebo, ki je predana drugi državi članici, se sme preganjati, zoper njo izvršiti kazen ali jo predati drugi državi članici samo zaradi tistega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo in zaradi katerega je bila predana, razen če ta zakon določa drugače.

Pogoji za izvršitev naloga, izdanega na podlagi sojenja v nenavzočnosti

13. člen

(1) Nalog zaradi izvršitve kazni zapora ali drugega ukrepa kazenskega sodišča, ki se izvršuje z odvzemom prostosti se izvrši tudi, če zahtevana oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana odločba, če je v njem navedeno, da je bila oseba v skladu s procesnimi zahtevami, kot so določene v nacionalnem pravu države odreditve:

- pravočasno osebno vabljena in s tem obveščena o predvidenem dnevu in kraju sojenja, na podlagi katerega je bila izdana odločba, ali če je bila ta oseba dejansko kako drugače uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in pod nadaljnjim pogojem, da je opozorjena, da bo sodišče izreklo odločbo tudi v njeni nenavzočnosti, ali

- da je bila oseba seznanjena o dnevu in kraju sojenja, na katerem je bil navzoč in jo je zagovarjala njena zagovornica ali zagovornik (v nadaljnjem besedilu: zagovornik), ki si ga je svobodno izbrala ali ji ga je postavilo sodišče, ali

- potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe, ali ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku.

(2) Nalog iz prejšnjega odstavka se izvrši tudi, če je v njem navedeno, da osebi v skladu s procesnimi zahtevami, kot so določene v nacionalnem pravu države odreditve, odločba ni bila osebno vročena, ampak ji bo osebno vročena nemudoma po predaji in bo izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, in omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe, in bo obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, kakor je navedeno v zadevnem evropskem nalogu za prijetje.

(3) Če je bil nalog izdan pod pogoji iz prejšnjega odstavka, oseba pa predhodno ni prejela uradnega obvestila o kazenskem postopku, lahko potem, ko je obveščena o vsebini naloga za prijetje, in pred predajo zahteva izvod sodbe. Takoj, ko je odreditveni organ obveščen o zahtevi, prek domačega sodišča zahtevani osebi zagotovi izvod sodbe. Postopek predaje ali izdaja sklepa o izvršitvi evropskega naloga za prijetje se zaradi takšne zahteve s strani iskane osebe ne odloži. Sodba se osebi zagotovi zgolj v informativne namene, kar ne šteje za uradno vročitev sodbe niti ne vpliva na roke v zvezi z zahtevo za ponovno sojenje ali vložitvijo pritožbe.

Zagotovila

14. člen

(1) Domače sodišče pred odločitvijo o predaji od odreditvenega pravosodnega organa lahko zahteva naslednja zagotovila:

1. da zakonodaja države odreditve daje možnost pomilostitve obsojenca ali spremembe izrečene kazni, bodisi na zahtevo obsojenca ali po uradni dolžnosti, najpozneje v dvajsetih letih od pravnomočnosti sodbe, če je bil odrejen nalog zaradi kaznivega dejanja, za katerega je v državi odreditve predpisana kazen dosmrtnega zapora;

2. da bo zahtevana oseba po končanem postopku vrnjena v Republiko Slovenijo, če je bil nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka in je zahtevana oseba državljan Republike Slovenije, državljan države članice, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ali tujec z dovoljenjem za stalno bivanje v Republiki Sloveniji in če se domače sodišče zaveže s pisno izjavo, da bo izvršilo sodbo sodišča države odreditve v skladu z domačim zakonom.

(2) Zagotovila morajo biti dana v roku, ki ga določi domače sodišče.

2. POGLAVJE
POSTOPEK ODLOČANJA O IZVRŠITVI NALOGA

Pristojnost

15. člen

(1) Za izvedbo postopka za predajo osebe drugi državi članici je pristojna preiskovalna sodnica ali preiskovalni sodnik (v nadaljnjem besedilu: preiskovalni sodnik) sodišča, na katerega območju ima zahtevana oseba stalno ali začasno prebivališče ali na katerega območju se najde.

(2) Če preiskovalni sodnik, ki prejme nalog, ni krajevno pristojen, ga takoj pošlje pristojnemu sodniku in o tem obvesti odreditveni pravosodni organ.

Jezik

16. člen

Če nalog ni sestavljen v slovenskem jeziku ali mu ni priložen prevod v slovenski ali angleški jezik, preiskovalni sodnik o tem obvesti odreditveni pravosodni organ ter mu določi primeren rok, ki ne sme biti daljši od desetih dni, da predloži prevod v slovenski ali angleški jezik. Če je zahtevani osebi vzeta prostost, lahko preiskovalni sodnik odredi prevod naloga v slovenski ali angleški jezik.

Pravice zahtevane osebe

17. člen

(1) Zahtevana oseba mora imeti zagovornika ves čas postopka za predajo od privedbe k preiskovalnemu sodniku oziroma od prvega naroka o odločanju o predaji do izvršitve predaje. Če si zahtevana oseba ne vzame zagovornika, ji ga preiskovalni sodnik postavi po uradni dolžnosti.

(2) Zahtevana oseba ima pravico do prevajanja v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek. Zahtevani osebi mora biti, če tako zahteva, nalog pisno preveden v njen jezik ali v drug jezik, ki ga razume.

(3) Če zahtevana oseba ob privedbi k preiskovalnemu sodniku izjavi, da želi uveljaviti pravico do izbire odvetnika v državi odreditve, preiskovalni sodnik o tem nemudoma obvesti pristojni organ države odreditve. Preiskovalni sodnik zahtevani osebi posreduje informacije, prejete od pristojnega organa države odreditve, ki ji olajšajo izbiro odvetnika, vključno z informacijami glede upravičenosti do brezplačne pravne pomoči.

Začetek postopka

18. člen

(1) Ko preiskovalni sodnik prejme nalog na predpisanem obrazcu iz Priloge 1 tega zakona in njegov prevod v slovenski ali angleški jezik, preveri, če obsega potrebne podatke za odločanje o njegovi izvršitvi in če izpolnjuje pogoje iz 9. člena tega zakona. Če je nalog v bistvenih delih nepopoln, preiskovalni sodnik organu države odreditve določi primeren rok, v katerem naj mu ta pošlje dodatne podatke, potrebne za začetek postopka odločanja.

(2) Če so izpolnjeni vsi pogoji iz prejšnjega odstavka, preiskovalni sodnik izda odredbo za privedbo zahtevane osebe.

(3) Če je izdan nalog ali izpolnjen predpisan obrazec iz Schengenskega informacijskega sistema, smejo policisti ali policistke (v nadaljnjem besedilu: policisti) zahtevano osebo prijeti tudi brez predhodne odredbe za privedbo iz prejšnjega odstavka, če obstaja nevarnost, da bi pobegnila ali se skrila.

Pravni pouk zahtevani osebi in privedba

19. člen

(1) Ob prijetju mora policija zahtevano osebo poučiti, da ji je vzeta prostost na podlagi naloga ter o tem, katera država in zakaj zahteva njeno prijetje in predajo. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere, da je pristojni organ na njeno željo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje ter da ima v državi odreditve pravico izbrati si odvetnika, ki lahko z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga zagovorniku pri učinkovitem uveljavljanju njenih pravic. Če zahtevana oseba ni državljan Republike Slovenije, mora biti poučena tudi o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(2) Prijeto osebo morajo policisti takoj, oziroma v primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena najpozneje v štiriindvajsetih urah, privesti k pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi policisti sporočijo preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena policisti preiskovalnemu sodniku predložijo nalog ali kopijo naloga.

Zaslišanje zahtevane osebe

20. člen

(1) Preiskovalni sodnik preveri istovetnost privedene osebe, nato pa jo pouči o njenih pravicah iz prvega odstavka prejšnjega člena. Preiskovalni sodnik preveri istovetnost privedene osebe, jo pouči o njenih pravicah iz prvega odstavka prejšnjega člena ter seznani z vsebino naloga.

(2) Preiskovalni sodnik mora privedeno osebo brez odlašanja, najkasneje pa v oseminštiridesetih urah, odkar mu je bila pripeljana, zaslišati v zvezi s pogoji za dopustnost izvršitve naloga iz 13. člena in razlogi za zavrnitev predaje iz 10. člena tega zakona ter ji ob tem naznaniti vsebino naloga in jo poučiti o možnosti soglašanja s predajo. Na zaslišanju mora biti prisoten pristojni državni tožilec.

(3) Preiskovalni sodnik lahko v primerih, ko je to potrebno zaradi izvedbe zaslišanja iz prejšnjega odstavka in zaradi zagotovitve oziroma postavitve zagovornika privedeni osebi, s sklepom odredi pridržanje za potreben čas, vendar najdalj za oseminštirideset ur od ure, ko mu je bila oseba privedena. Za pritožbo zoper ta sklep se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek.

Narok za odločitev o predaji

21. člen

(1) Po zaslišanju iz prejšnjega člena se opravi narok za odločitev o predaji zahtevane osebe. Na predlog zahtevane osebe, njenega zagovornika, pristojnega državnega tožilca ali po odločitvi preiskovalnega sodnika se narok za odločitev o predaji lahko preloži zaradi priprave obrambe, pregleda spisa ali pridobitve prevodov in drugih potrebnih pisanj.

(2) Preiskovalni sodnik mora zahtevano osebo poučiti, da je soglasje k predaji prostovoljno, da ga ne more preklicati ter opozoriti, da bo v tem primeru o predaji odločeno po skrajšanem postopku v desetih dneh.

(3) Preiskovalni sodnik zahtevano osebo pouči o pomenu načela specialnosti, da se uporabi tega načela lahko odpove, posledicah odpovedi ter o tem, da je odpoved prostovoljna in je ne more preklicati.

(4) Če zahtevana oseba izjavi, da soglaša s predajo, poda svoje soglasje in morebitno odpoved načelu specialnosti pred preiskovalnim sodnikom. Pouk iz prejšnjih odstavkov, soglasje in odpoved načelu specialnosti ter izjava osebe, da je bilo soglasje oziroma odpoved dana prostovoljno in v navzočnosti zagovornika, se zapišejo v zapisnik.

(5) Če preiskovalni sodnik osebi ni dal pouka iz prvega odstavka prejšnjega člena, drugega in tretjega odstavka tega člena, ali ta pouk ni zapisan, ali če je oseba podala izjavo brez navzočnosti zagovornika, domače sodišče ne sme opreti odločbe o predaji na izjavo zahtevane osebe.

Odločitev o predaji s soglasjem

22. člen

(1) Če zahtevana oseba soglaša s svojo predajo, mora preiskovalni sodnik brez odlašanja, najkasneje pa v oseminštiridesetih urah, odločiti o predaji.

(2) Predaja se dovoli s sklepom, ki obsega naslednje podatke:

a) ime, priimek, datum in kraj rojstva ter državljanstvo zahtevane osebe,

b) državo članico, kateri se zahtevana oseba predaja,

c) opis kaznivega dejanja, zaradi katerega se predaja,

č) navedbo, da je zahtevana oseba soglašala s predajo,

d) navedbo, da se je zahtevana oseba odpovedala načelu specialnosti,

e) navedbo, da se zahtevane osebe ne sme izročiti tretji državi zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred njeno predajo,

f) navedbo, kdaj je bila zahtevani osebi odvzeta prostost na podlagi naloga in koliko časa je odvzem prostosti trajal.

(3) Če se zahtevana oseba ni odpovedala načelu specialnosti, mora sklep vsebovati tudi navedbo, da se zahtevane osebe ne sme preganjati ali zoper njo izvršiti kazen ali predati drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo.

(4) Sklep se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(5) Zoper sklep preiskovalnega sodnika se smeta zahtevana oseba in zagovornik pritožiti na izvenobravnavni senat okrožnega sodišča v štiriindvajsetih urah od ure, ko jima je bil sklep vročen. Senat mora o pritožbi odločiti v oseminštiridesetih urah.

Odločitev o predaji brez soglasja

23. člen

(1) Če zahtevana oseba ne soglaša s predajo, jo preiskovalni sodnik takoj zasliši o možnih razlogih za zavrnitev predaje. Pri zaslišanju morata biti navzoča zagovornik in pristojni državni tožilec, ki lahko podajata svoje predloge in stališča.

(2) Zaslišanje se opravi ob smiselni uporabi zakona, ki ureja kazenski postopek glede zaslišanja obdolženke ali obdolženca (v nadaljnjem besedilu: obdolženec).

(3) Preiskovalni sodnik lahko zahteva od odreditvenega pravosodnega organa dodatne podatke ali zagotovila skladno z določbami tega zakona ter določi primeren rok za njihov prejem, lahko pa opravi tudi druga poizvedovalna dejanja, da se ugotovi, ali so podani pogoji za predajo zahtevane osebe. Če teče zoper zahtevano osebo kazenski postopek v Republiki Sloveniji zaradi istega ali kakšnega drugega kaznivega dejanja, navede preiskovalni sodnik to v spisih.

(4) Sklep o dovolitvi ali zavrnitvi predaje izda izvenobravnavni senat okrožnega sodišča na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika.

(5) Pisni sklep o dovolitvi predaje obsega naslednje podatke:

a) ime, priimek, datum in kraj rojstva, prebivališče ter državljanstvo zahtevane osebe,

b) državo članico, kateri se predaja,

c) opis kaznivega dejanja, zaradi katerega se predaja,

č) navedbo, da se zahtevane osebe ne sme preganjati, zoper njo izvršiti kazen, predati drugi državi članici ali izročiti tretji državi zaradi drugega kaznivega dejanja, storjenega pred njegovo predajo,

d) navedbo, kdaj je bila zahtevani osebi odvzeta prostost na podlagi naloga in koliko časa je odvzem prostosti trajal.

(6) Sklep se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(7) Zoper sklep senata se smejo zahtevana oseba, zagovornik in državni tožilec pritožiti v oseminštiridesetih urah od ure, ko jim je bil sklep vročen. Senat višjega sodišča mora o pritožbi odločiti v treh dneh.

(8) Vsaka zavrnitev predaje mora biti obrazložena in sporočena odreditvenemu pravosodnemu organu.

Pripor

24. člen

(1) Evropski nalog za prijetje in predajo ali razpis ukrepa v Schengenskem informacijskem sistemu v obliki predpisanega obrazca, skladno z določbami 95. člena Konvencije o postopni odpravi preverjanj na skupnih mejah z dne 19. junija 1985, se štejeta za prošnjo za odreditev pripora in izvedbo postopka predaje.

(2) Za uspešno izvedbo postopka predaje zahtevane osebe in če so podane okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bo zahtevana oseba pobegnila, preiskovalni sodnik na podlagi odločbe odreditvenega pravosodnega organa ali na predlog pristojnega državnega tožilca odloči, ali bo zoper zahtevano osebo odredil pripor ali katerega od drugih ukrepov za zagotovitev navzočnosti ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja kazenski postopek.

(3) Sklep iz prejšnjega odstavka se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(4) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena se smejo zahtevana oseba, zagovornik ali državni tožilec pritožiti na izvenobravnavni senat okrožnega sodišča v štiriindvajsetih urah od ure, ko je bil sklep vročen zahtevani osebi. Senat mora o pritožbi odločiti v oseminštiridesetih urah. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa.

(5) Preiskovalni sodnik o sprejetem ukrepu nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ.

(6) Po sklepu preiskovanega sodnika sme biti zahtevana oseba v priporu največ mesec dni od dneva, ko ji je bila vzeta prostost. Po tem času sme biti pridržana v priporu samo na podlagi sklepa o podaljšanju pripora.

(7) Pripor se sme po sklepu izvenobravnavnega senata okrožnega sodišča podaljšati, vendar skupaj ne sme trajati več kot devet mesecev. Sklep o podaljšanju pripora izda senat na obrazložen predlog preiskovalnega sodnika ali pristojnega državnega tožilca. S predlogom morata biti najmanj tri dni pred iztekom roka iz prejšnjega in tega odstavka seznanjena zahtevana oseba in njen zagovornik, ki se lahko pred odločitvijo izjavita o navedbah. Senat lahko pripor podaljša vsakič za dva meseca.

(8) Zoper sklep o podaljšanju pripora se smeta zahtevana oseba in zagovornik pritožiti v treh dneh od dneva, ko jima je bil sklep vročen. Višje sodišče mora o pritožbi odločiti v treh dneh.

Zaseg predmetov in začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi

25. člen

(1) Če odreditveni pravosodni organ tako odredi v nalogu ali kadar je tako določeno v domačem kazenskem zakonu, preiskovalni sodnik zaseže in odreditvenemu pravosodnemu organu izroči predmete, ki utegnejo biti dokaz v kazenskem postopku.

(2) Če odreditveni pravosodni organ v nalogu odredi začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi, preiskovalni sodnik odredi začasno zavarovanje na premoženju v Republiki Sloveniji.

(3) O zasegu iz prejšnjih odstavkov sodišče odloči v sklepu, s katerim odloči o predaji.

(4) Sodišče pri odločanju po prvem ali drugem odstavku tega člena ne ugotavlja dvojne kaznivosti, če je odreditveni pravosodni organ v nalogu navedel, da gre za eno izmed vrst kaznivih dejanj iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Predmeti, premoženjska korist oziroma premoženje iz prejšnjih odstavkov se zasežejo in izročijo tudi v primeru, ko se predaje ne more izvršiti zaradi smrti ali pobega zahtevane osebe.

(6) Če je domače sodišče predmete, premoženjsko korist oziroma premoženje iz prvega in drugega odstavka tega člena zaseglo v kazenskem postopku, ki je v teku, predmete zadrži ali jih začasno izroči državi odreditve pod pogojem, da jih ta vrne.

(7) Država odreditve vrne predmete iz prvega in drugega odstavka tega člena, če je do njih upravičena država izvršitve ali tretja oseba. Stroške prevzema, hrambe in vrnitve predmetov nosi država odreditve.

Roki za odločitev o predaji zahtevane osebe

26. člen

(1) Postopek za predajo mora biti hiter.

(2) Če zahtevana oseba soglaša s predajo, je treba pravnomočno odločiti o predaji v desetih dneh po danem soglasju.

(3) Če zahtevana oseba ne soglaša s predajo, je treba pravnomočno odločiti o predaji v šestdesetih dneh po prijetju ali prvem zaslišanju zahtevane osebe.

(4) Če se o predaji ne more odločiti v rokih iz drugega in tretjega odstavka tega člena, domače sodišče o tem takoj obvesti odreditveni pravosodni organ ter pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se rok lahko podaljša za dodatnih trideset dni.

(5) Če se zaradi izjemnih okoliščin o predaji ne more odločiti v rokih iz tega člena, domače sodišče o tem takoj obvesti Eurojust ter pojasni razloge za zamudo. Če druga država članica večkrat zamuja roke pri izvrševanju naloga za prijetje, domače sodišče o tem obvesti Svet Evropske Unije. Obveščanje poteka s posredovanjem ministrstva.

(6) Dokler ni izvedena predaja, mora sodišče z uporabo ustreznih ukrepov za zagotovitev navzočnosti zahtevane osebe storiti vse potrebno, da se bo zahtevana oseba lahko predala.

Zaslišanje ali začasna premestitev zahtevane osebe med postopkom za predajo

27. člen

(1) Na predlog odreditvenega pravosodnega organa in pod pogojem, da je nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka, preiskovalni sodnik v času do predaje:

a) zasliši zahtevano osebo o kaznivem dejanju, zaradi katerega je odrejen nalog ali

b) dovoli začasno premestitev zahtevane osebe v državo odreditve.

(2) Podrobnosti v zvezi z zaslišanjem ter pogoje in trajanje začasne premestitve zahtevane osebe določita preiskovalni sodnik in odreditveni pravosodni organ v medsebojnem pisnem sporazumu, ki mora biti obvezujoč za vse organe v državi odreditve.

(3) Preiskovalni sodnik zasliši zahtevano osebo v skladu z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek in v skladu s sporazumom iz prejšnjega odstavka. Pri zaslišanju morata biti navzoča zagovornik in državni tožilec, lahko pa je navzoča tudi druga oseba, ki je bila določena v skladu z zakonodajo države odreditve.

(4) Če preiskovalni sodnik oceni, da se bo zaslišanje zahtevane osebe očitno lažje in učinkoviteje izvedlo v državi odreditve, ali če za to obstajajo drugi tehtni razlogi s pisno odredbo dovoli začasno premestitev zahtevane osebe. Na predlog zahtevane osebe mora država odreditve omogočiti njeno vrnitev v Republiko Slovenijo, da bi se lahko udeležila dejanj v postopku za predajo.

Imuniteta

28. člen

(1) Če zahtevana oseba uživa imuniteto, preiskovalni sodnik zahteva od pristojnih organov, da začnejo postopek odvzema imunitete.

(2) Če je zahtevana oseba, ki uživa imuniteto, državljan druge države ali pripadnik ali pripadnica mednarodne organizacije, mora postopek odvzema imunitete zahtevati odreditveni pravosodni organ.

(3) Roki iz 26. člena tega zakona začnejo teči z dnem, ko preiskovalni sodnik dobi pisno obvestilo o odvzemu imunitete.

(4) Če je zahtevani osebi odvzeta imuniteta, mora domače sodišče z uporabo ustreznih ukrepov za zagotovitev navzočnosti zahtevane osebe storiti vse potrebno, da se zahtevana oseba lahko preda.

Predaja izročene osebe

29. člen

(1) Če je zahtevana predaja osebe, ki jo je Republiki Sloveniji izročila tretja država pod pogojem, da se ne sme preganjati ali zoper njo ne sme izvršiti kazen ali izročiti drugi državi v pregon, mora domače sodišče, ne glede na določbe tega zakona, ta pogoj spoštovati. Preiskovalni sodnik mora pristojni organ tretje države, ki je izročila osebo, brez odlašanja zaprositi za soglasje za predajo te osebe državi odreditve, v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Roki iz 26. člena tega zakona začnejo teči z dnem, ko preiskovalni sodnik prejme soglasje iz prejšnjega odstavka.

(3) Dokler država, ki je zahtevano osebo izročila, ne sprejme odločitve, mora domače sodišče z uporabo ustreznih ukrepov za zagotovitev navzočnosti zahtevane osebe storiti vse potrebno, da se bo zahtevana oseba lahko predala.

3. POGLAVJE
ODLOČITEV V PRIMERU VEČ NALOGOV IN V PRIMERU SOČASNEGA NALOGA TER PROŠNJE ZA IZROČITEV

Pristojnost za odločanje v primeru več nalogov

30. člen

Če so nalog zoper zahtevano osebo odredili pravosodni organi več držav članic, odloči o tem, kateri državi članici bo zahtevana oseba predana, izvenobravnavni senat okrožnega sodišča po postopku, določenem v tem zakonu.

Postopek odločanja v primeru več nalogov

31. člen

(1) Če je preiskovalni sodnik, pred katerim teče postopek za predajo, obveščen, da je zoper zahtevano osebo odrejenih več nalogov in če še ni bil izdan sklep o dovolitvi predaje, prekine postopek za predajo, če pa je spis že v odločanju pri senatu, zahteva vrnitev spisa in po prejemu drugega naloga ali nalogov izvede enoten postopek za predajo ter ga predloži v odločitev senatu iz prejšnjega člena. Preden predloži zadevo v odločanje senatu, lahko preiskovalni sodnik pridobi mnenje Eurojusta.

(2) Pri odločitvi, kateri državi članici se bo zahtevana oseba predala, senat ustrezno upošteva vse okoliščine primera, še posebno težo kaznivega dejanja, kraj storitve kaznivega dejanja, datume posameznih nalogov in dejstvo, ali so odrejeni zaradi izvedbe kazenskega postopka ali zaradi izvršitve kazni zapora.

(3) Sklep se vroči zahtevani osebi, zagovorniku in državnemu tožilcu.

(4) Zoper sklep se smejo pritožiti zahtevana oseba, zagovornik in državni tožilec v treh dneh, odkar jim je bil sklep vročen. O pritožbi odloča višje sodišče.

(5) Preiskovalni sodnik o končni odločitvi neposredno obvesti vse odreditvene pravosodne organe.

Postopek odločanja v primeru naloga in prošnje za izročitev

32. člen

(1) Če je zoper isto osebo pravnomočno odločeno, da se preda državi članici in izroči tretji državi, odloči o tem, ali se osebo preda državi članici ali izroči tretji državi, senat treh sodnic ali sodnikov (v nadaljnjem besedilu: sodnik) Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

(2) Če je preiskovalni sodnik, pred katerim teče postopek za predajo, obveščen, da je zoper zahtevano osebo izdana tudi mednarodna tiralica oziroma vložena prošnja za izročitev, izvede ločen postopek za predajo po določbah tega poglavja ter postopek za izročitev po določbah zakona o kazenskem postopku. Po pravnomočno končanem postopku predaje ter postopku izročitve predloži zadevo Vrhovnemu sodišču.

(3) Vrhovno sodišče Republike Slovenije pri odločanju ustrezno upošteva vse okoliščine primera, zlasti tiste iz drugega odstavka 31. člena tega zakona in tiste, ki so določene z ustreznimi mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(4) V primeru istočasnega naloga za predajo ter prošnje za izročitev se roki, določeni v 26. členu tega zakona, uporabljajo zgolj za odločitev o nalogu. V primeru, da ni mogoče pravnomočno odločiti glede istočasnih zahtev v rokih, ki so določeni v 26. členu tega zakona, preiskovalni sodnik o razlogih za zamudo nemudoma obvesti odreditveni organ.

Pritožba in obveščanje

33. člen

(1) Zoper sklep se smejo pritožiti oseba, ki se mora predati ali izročiti, zagovornik in državni tožilec v treh dneh od dneva, ko jim je bil sklep vročen. O pritožbi odloča senat petih sodnikov Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

(2) Preiskovalni sodnik o odločitvi Vrhovnega sodišča Republike Slovenije obvesti pravosodne organe, ki so odredili nalog, ter ministrstvo, ki o odločitvi obvesti državo, ki je zaprosila za izročitev osebe.

(3) Roki iz 26. člena tega zakona začnejo teči z pravnomočnostjo odločitve Vrhovnega sodišča.

(4) Določbe 30., 31. in 32. člena tega zakona in določbe prejšnjih odstavkov tega člena ne vplivajo na obveznosti, ki jih ima Republika Slovenija do Mednarodnega kazenskega sodišča, ustanovljenega z Rimskim statutom in drugih mednarodnih kazenskih sodišč, v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

4. POGLAVJE
IZVRŠITEV PREDAJE ZAHTEVANE OSEBE

Obveščanje

34. člen

(1) Preiskovalni sodnik takoj obvesti odreditveni pravosodni organ o pravnomočni odločitvi o predaji zahtevane osebe ter posreduje kopijo odločbe.

(2) Ob predaji zahtevane osebe je potrebno predložiti odreditvenemu pravosodnemu organu vse podatke v zvezi s trajanjem in vrsto ukrepov za zagotovitev navzočnosti iz 24. člena tega zakona kot tudi ostale podatke, ki so potrebni za izvedbo postopka v državi odreditve naloga. Za obveščanje odreditvenega organa se lahko uporablja obrazec iz Priloge 2 tega zakona.

Predaja zahtevane osebe

35. člen

(1) Po pravnomočnosti sklepa o predaji preiskovalni sodnik brez odlašanja odredi predajo zahtevane osebe. Pisna odredba se nemudoma pošlje policiji v izvršitev. Policija se s pristojnimi organi države odreditve dogovori o načinu, času in kraju predaje zahtevane osebe, ki mora biti izvršena brez odlašanja, najkasneje pa v desetih dneh po pravnomočnosti sklepa o predaji.

(2) Če predajo zahtevane osebe v roku iz prejšnjega odstavka preprečijo okoliščine, na katere državi članici ne moreta vplivati, preiskovalni sodnik ali policija o tem takoj obvesti odreditveni pravosodni organ, s katerim se dogovori za nov način, čas ali kraj predaje, ki mora biti izvršena v naslednjih desetih dneh.

(3) Predaja zahtevane osebe se lahko izjemoma začasno preloži zaradi resnih humanitarnih razlogov, zlasti če obstaja verjetnost, da bi predaja očitno huje ogrozila življenje ali zdravje zahtevane osebe. Predaja se izvrši takoj, ko ti razlogi prenehajo. O tem preiskovalni sodnik obvesti odreditveni pravosodni organ, s katerim se dogovori o novem načinu, času ali kraju predaje, ki mora biti izvršena v naslednjih desetih dneh.

(4) Predajo zahtevane osebe izvršijo policisti tako, da zahtevano osebo odpeljejo do meje in predajo pristojnim organom države odreditve.

(5) Če je zahtevana oseba po preteku rokov iz drugega in tretjega odstavka tega člena še vedno v priporu, preiskovalni sodnik pripor odpravi in zahtevano osebo izpusti. Izpustitev zahtevane osebe ne preprečuje njene poznejše predaje.

Odložena ali začasna predaja zahtevane osebe

36. člen

(1) Predajo zahtevane osebe se lahko odloži, če teče zoper njo kazenski postopek pred domačim sodiščem ali zaradi prestajanja kazni, izrečene za drugo kaznivo dejanje, kot je tisto v nalogu. O odložitvi predaje odloči sodišče, ki odloča o predaji, v sklepu o predaji zahtevane osebe.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se zahtevano osebo lahko začasno preda državi odreditve pod pogoji, ki jih v medsebojnem pisnem sporazumu določita sodišče, pred katerim teče kazenski postopek, ali sodišče, pristojno za izvršitev kazni, in odreditveni pravosodni organ. V sporazumu določeni pogoji so zavezujoči za vse organe v državi odreditve.

(3) V primeru odložene predaje je treba pred dejansko predajo osebe preveriti, ali je nalog še veljaven, ter v primeru preklica slednjega izdati ustrezno odločbo.

Prevoz čez ozemlje Republike Slovenije

37. člen

(1) O prošnji za prevoz zahtevane osebe, ki jo država članica preda drugi državi članici, čez ozemlje Republike Slovenije, odloča ministrstvo.

(2) Prošnja za prevoz mora vsebovati naslednje podatke:

a) ime, priimek, datum in kraj rojstva, prebivališče ter državljanstvo zahtevane osebe,

b) kopijo naloga,

c) zakonsko označbo kaznivega dejanja,

č) opis kaznivega dejanja, vključno z datumom in krajem storitve.

(3) Ministrstvo o svoji odločitvi obvesti organ, ki prosi za prevoz, in policijo, ki izvede spremstvo osebe čez ozemlje Republike Slovenije.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka. V primeru nenačrtovanega pristanka ministrstvo od države odreditve zahteva, da mu posreduje podatke iz drugega odstavka tega člena.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če je zaradi izvršitve izročitve osebe iz tretje države drugi državi članici potreben prevoz preko ozemlja Republike Slovenije.

Prevoz čez ozemlje druge države članice

38. člen

(1) Če je zaradi izvršitve evropskega naloga za prijetje in predajo, ki ga je izdalo domače sodišče, potrebno dovoljenje za prevoz preko ozemlja druge države članice, in slednjega v okviru svojih pristojnosti ne more zagotoviti organ, pristojen za izvedbo predaje osebe, pošlje domače sodišče pristojnemu organu te države dokumentacijo iz drugega odstavka prejšnjega člena in prosi za dovoljenje za prevoz.

(2) Če je zaradi izvršitve izročitve osebe iz tretje države potreben prevoz preko ozemlja druge države članice, pošlje sodišče ministrstvu dokumentacijo iz drugega odstavka prejšnjega člena, da lahko ministrstvo prosi za dovoljenje za prevoz.

5. POGLAVJE
SOGLASJE ZA PREGON ALI IZROČITEV ZA DRUGA KAZNIVA DEJANJA

Pristojnost za odločanje o soglasju

39. člen

O prošnji pravosodnega organa države članice za soglasje, da osebo, ki jo je predala Republika Slovenija, lahko preganja ali zoper njo izvrši kazen ali preda drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storila pred predajo, odloča preiskovalni sodnik sodišča, ki je dovolilo predajo. Prošnja mora vsebovati podatke iz 37. člena tega zakona.

Postopek

40. člen

(1) Preiskovalni sodnik odloči o soglasju s pisno odredbo brez zaslišanja predane osebe. Soglasje se ne izda, če niso izpolnjeni pogoji za izvršitev naloga po določbah tega zakona. Odločitev mora biti sprejeta najpozneje v tridesetih dneh po prejemu prošnje.

(2) O prošnji pravosodnega organa države članice za soglasje, da se osebo, ki jo je predala Republika Slovenija, lahko izroči tretji državi, se odloči v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

6. POGLAVJE
POSTOPEK IN POGOJI ZA ODREDITEV NALOGA

Dopustnost odreditve naloga v Republiki Sloveniji

41. člen

(1) Nalog se sme odrediti na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti, če je v Republiki Sloveniji zoper obdolženca odrejen pripor zaradi kaznivega dejanja, za katerega se storilec ali storilka (v nadaljnjem besedilu: storilec) preganja po uradni dolžnosti in je zanj v domačem kazenskem zakonu kot zgornja meja predpisana kazen odvzema prostosti najmanj eno leto ali zaradi izvršitve kazni zapora oziroma varnostnega ali drugega ukrepa, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, najmanj štirih mesecev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je nalog dopustno izdati le, če je kazenski postopek ali kazenska sankcija v javnem interesu, sorazmernem s posegom v pravice posameznika, ki ga utegneta povzročiti prijetje in predaja, ki ju izvrši druga država članica.

Vsebina in oblika naloga

42. člen

(1) Domače sodišče, pred katerim teče kazenski postopek, ali domače sodišče, ki je pristojno za izvršitev kazni, izda nalog na obrazcu iz Priloge 1 tega zakona.

(2) Izvirnik naloga mora biti preveden v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov države izvršitve ali v jezik, ki ga je določila država članica.

Posredovanje naloga

43. člen

(1) Če ni znano, kje se zahtevana oseba nahaja, pošlje domače sodišče nalog policiji, ki postopa v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek glede izvršitve tiralice.

(2) Zoper zahtevano osebo se lahko razpiše ukrep v Schengenskem informacijskem sistemu, skladno z določbami 95. člena Konvencije o postopni odpravi preverjanj na skupnih mejah z dne 19. junija 1985, oziroma zakona, ki ureja policijo. Ukrep v Schengenskem informacijskem sistemu, opremljen s podatki iz obrazca, ki je določen v Prilogi 1 tega zakona, je enakovreden nalogu.

Pravice zahtevane osebe

43.a člen

(1) Prijeta zahtevana oseba ima pravico do pravne pomoči odvetnika, ki lahko z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga zagovorniku, ki jo zastopa v državi izvršitve. Zahtevana oseba je do navedene pomoči odvetnika upravičena brezplačno pod pogoji in po postopku, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(2) Domače sodišče, ki je odredilo nalog, je dolžno po obvestilu pristojnega organa, da želi prijeta zahtevana oseba uveljavljati pravico iz prejšnjega odstavka, posredovati informacije, ki ji olajšajo izbiro odvetnika, vključno z informacijami glede brezplačne pravne pomoči.

Zaslišanje ali začasna premestitev

44. člen

(1) Če je nalog odrejen zaradi izvedbe kazenskega postopka, lahko domače sodišče, ki je odredilo nalog, od izvršitvenega pravosodnega organa zahteva, da zasliši zahtevano osebo ali da jo zaradi zaslišanja oziroma navzočnosti na glavni obravnavi začasno premesti v Republiko Slovenijo.

(2) Zaslišanja zahtevane osebe v državi izvršitve se udeleži preiskovalni sodnik. Pri zaslišanju sta lahko navzoča državni tožilec in zagovornik, razen če njuna navzočnost ni dovoljena v skladu z zakonodajo države izvršitve. Preiskovalni sodnik mora na primeren način in pravočasno obvestiti državnega tožilca in zagovornika, kdaj in kje bo zaslišanje zahtevane osebe.

(3) Podrobnosti v zvezi z zaslišanjem ter pogoje in trajanje začasne premestitve določita domače sodišče in izvršitveni pravosodni organ v medsebojnem pisnem sporazumu, ki je obvezujoč za vse organe v Republiki Sloveniji.

Vezanost domačih organov z načelom specialnosti

45. člen

Zahtevano osebo, ki je predana Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, se ne sme preganjati, zoper njo izvršiti kazen ali pripreti, da bi izvršili obsodbo ali priporni nalog za katero koli drugo kaznivo dejanje, storjeno pred njeno predajo, in ne tisto, zaradi katerega je bila izročena, in se tudi iz kakega drugega razloga ne sme omejevati v njeni osebni svobodi ali jo predati drugi državi članici ali izročiti tretji državi, razen če ta zakon določa drugače.

Izjeme od načela specialnosti

46. člen

Načelo specialnosti iz 45. člena tega zakona se ne uporablja v naslednjih primerih:

1. če oseba, ki je imela možnost oditi z ozemlja Republike Slovenije, tega ne stori v 45 dneh po svoji dokončni izpustitvi ali se v Republiko Slovenijo po odhodu znova vrne;

2. če je za drugo dejanje, ki ga je oseba storila pred predajo, predpisana le denarna kazen;

3. če se je oseba pred ali po predaji izrecno odpovedala načelu specialnosti;

4. v okviru kazenskega postopka ne bodo uporabljeni ukrepi, ki pomenijo odvzem prostosti;

5. kadar bi bila oseba kaznovana s kaznijo ali ukrepom, ki ni vezan z odvzemom prostosti, zlasti z denarno kaznijo ali kakim nadomestnim ukrepom, četudi bi lahko ta kazen ali ukrep povzročila omejevanje osebne prostosti;

6. če država članica, ki je osebo predala, soglaša s pregonom, izvršitvijo kazni ali predajo drugi državi članici, zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je oseba storila pred predajo.

Odpoved načelu specialnosti

47. člen

(1) Oseba, ki je bila predana Republiki Sloveniji, se za kazniva dejanja, storjena pred predajo, lahko odpove načelu specialnosti pred domačim sodiščem, pred katerim teče kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred predajo, ali pred preiskovalnim sodnikom sodišča, pristojnega za izvršitev kazni ali za postopek predaje.

(2) Osebo iz prejšnjega odstavka se pouči o pomenu načela specialnosti, posledicah odpovedi načelu specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in da je ne more preklicati. Predano osebo, ki nima zagovornika, se pouči, da ima pravico vzeti si zagovornika po lastni izbiri.

(3) Pouk iz prejšnjega odstavka, odpoved načelu specialnosti ter izjava, da je bila odpoved dana prostovoljno, se zapišejo v zapisnik. Če oseba ni bila poučena ali pouk ni zapisan, sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izjavo predane osebe.

(4) Če se oseba, ki je bila predana Republiki Sloveniji, ne odpove načelu specialnosti, mora sodišče iz prvega odstavka tega člena zaprositi za soglasje, da se predano osebo lahko preganja, zoper njo izvrši kazen ali preda drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, storjenega pred njeno predajo.

Izročitev predane osebe tretji državi

48. člen

(1) Osebo, ki je bila predana Republiki Sloveniji, se ne sme izročiti tretji državi brez soglasja države članice, ki je osebo predala. Prošnjo za izdajo soglasja poda domače sodišče v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja v razmerju do držav članic, za katere se na podlagi obvestila generalnemu sekretarju Sveta Evropske unije šteje, da je njihovo soglasje za nadaljnjo izročitev tretji državi izdano.

III. DEL
PRAVNA POMOČ

7. POGLAVJE
OBSEG PRAVNE POMOČI

49. člen

(1) Pravna pomoč po tem zakonu je sodelovanje pristojnih organov Republike Slovenije s pristojnimi organi držav članic, ki se izvaja:

1. v kazenskih postopkih, ki tečejo za kazniva dejanja, za katera je kaznovanje v trenutku zaprosila za pravno pomoč v pristojnosti pravosodnih organov države prosilke;

2. v postopkih prekrškov in drugih kaznivih ravnanj, če je zoper odločbo pristojnega organa dovoljeno sodno varstvo pred sodiščem, ki je pristojno tudi za kazenske zadeve;

3. v postopkih za povrnitev škode, rehabilitacijo in uveljavitev drugih pravic oseb, ki so bile neupravičeno obsojene ali jim je bila neutemeljeno vzeta prostost.

(2) Pravna pomoč se izvaja zlasti z vročanjem pisanj in izvedbo preiskovalnih dejanj ter drugih ukrepov za uspešno izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

Pristojni organi

50. člen

(1) Za pristojne organe iz prvega odstavka prejšnjega člena se štejejo sodišča, državna tožilstva ali upravni organi, zoper katerih odločbe je dovoljeno sodno varstvo pred sodiščem, ki je pristojno tudi za kazenske zadeve, ter organi, pristojni za izvrševanje kazenskih sankcij.

(2) Če je po pravu Republike Slovenije za odreditev oziroma izvedbo dejanja oziroma ukrepa v zvezi s postopki iz 1. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena pristojno domače sodišče, je za pravno pomoč stvarno pristojno okrožno sodišče, na območju katerega se mora opraviti dejanje oziroma ukrep. Če je pristojnih več sodišč, je krajevno pristojno sodišče, ki je pristojno za opravo prvega dejanja oziroma ukrepa, navedenega v prošnji. Če ni mogoče ugotoviti, katero sodišče je krajevno pristojno, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) Če je po pravu Republike Slovenije za odreditev dejanja oziroma ukrepa iz prejšnjega odstavka pristojen državni tožilec, se za določitev stvarne in krajevne pristojnosti smiselno uporablja prejšnji odstavek.

(4) Če se prošnja za pravno pomoč nanaša na dejanja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki so po pravu države prosilke prekrški ali druga kazniva ravnanja, je za pravno pomoč pristojno okrajno sodišče, na območju katerega se mora opraviti dejanje oziroma ukrep, tudi če gre za prošnjo upravnega organa države prosilke.

(5) Če se prošnja za pravno pomoč nanaša na odreditev ukrepov oziroma izvedbo dejanj, za katera so po pravu Republike Slovenije pristojni različni organi, se pošlje krajevno pristojnemu državnemu tožilstvu, ki odredi ukrep oziroma izvede dejanja, za katera je pristojno po pravu Republike Slovenije, ter predlaga odreditev ukrepa oziroma izvedbo dejanja pristojnemu sodišču.

Navzočnost predstavnikov pristojnih organov in tistih, ki so udeleženi pri postopku

51. člen

(1) Pristojni organi drugih držav članic na ozemlju Republike Slovenije ne smejo samostojno izvajati dejanj in ukrepov v okviru pravne pomoči.

(2) Če mednarodna pogodba določa, da uradne osebe držav članic lahko opravljajo posamična dejanja oziroma ukrepe na ozemlju druge države članice, se ta dejanja oziroma ukrepi na ozemlju Republike Slovenije na prošnjo druge države članice opravijo pod vodstvom uradnih oseb pristojnih organov Republike Slovenije.

(3) Pristojni organ v Republiki Sloveniji ne sme zavrniti obrazložene prošnje pristojnega organa druge države članice, da so pri izvedbi pravne pomoči navzoči predstavniki pristojnih organov držav članic in drugi udeleženci v postopku ter njihovi pravni zastopniki, če je verjetno, da sta njihova navzočnost oziroma sodelovanje koristna za ustrezno izvedbo pravne pomoči. Pristojni organ v Republiki Sloveniji na prošnjo pristojnega organa države prosilke le-tega obvesti o času in kraju izvedbe prošnje.

(4) Določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če je potrebna navzočnost predstavnikov pristojnih organov Republike Slovenije in drugih oseb iz prejšnjega odstavka pri izvedbi pravne pomoči v drugi državi članici.

Izmenjava podatkov brez prošnje

52. člen

(1) Domači pravosodni organ lahko brez predhodne prošnje pristojnim organom druge države članice pošlje ali od njih prejme podatke v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih je pridobil pri izvrševanju svojih pristojnosti, če na podlagi utemeljenih razlogov oceni, da bi bili ti podatki lahko potrebni za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali ki bi lahko bili potrebni kot podlaga za prošnjo za pravno pomoč.

(2) Izmenjava podatkov iz prejšnjega odstavka ne vpliva na uvedbo ali vodenje kazenskih postopkov oziroma ne vpliva na izvrševanje drugih pristojnosti organa, ki posreduje podatke.

(3) Če je organ pri pošiljanju podatkov postavil za njihovo uporabo kakšne pogoje, ti pogoji zavezujejo organ, ki je podatke prejel.

Ustanovitev skupne preiskovalne skupine

53. člen

(1) V zadevi, ki je predmet predkazenskega postopka, preiskave ali sodnega postopka v eni ali več državah članicah, lahko policija pri izvajanju nalog in ukrepov v predkazenskem postopku in postopku preiskave, za katerih izvedbo je pristojna v skladu z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek, sodeluje s policijskimi delavci druge države članice na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije.

(2) Pri izvajanju nalog in ukrepov iz prejšnjega odstavka usmerja policijo državni tožilec v skladu z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek, in lahko pri tem ter pri izvrševanju drugih pooblastil v skladu z določbami tega zakona sodeluje z državnimi tožilci druge države članice na ozemlju ali izven ozemlja Republike Slovenije (skupna preiskovalna skupina).

(3) Naloge, ukrepi, usmerjanje in druga pooblastila iz prejšnjih odstavkov tega člena morajo biti izvedeni v skladu s sporazumom o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine na ozemlju Republike Slovenije ali druge države članice, ki ga po pridobitvi mnenja generalnega direktorja policije za vsak primer posebej sklene generalni državni tožilec ali po

njegovem pooblastilu njegov namestnik z državnim tožilstvom, sodiščem, policijo ali drugim pristojnim organom druge države. Sporazum se sklene na pobudo generalnega državnega tožilca, vodje okrožnega državnega tožilstva ali vodje specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije ali na pobudo pristojnega organa druge države članice.

(4) V sporazumu iz prejšnjega odstavka se določi, kateri organi sklepajo sporazum, v kateri zadevi bo delovala skupna preiskovalna skupina, namen delovanja skupine, državni tožilec iz Republike Slovenije, ki je njen vodja na ozemlju Republike Slovenije, ostali člani skupine ter trajanje delovanja skupine. O sklenjenem sporazumu mora generalni državni tožilec pisno obvestiti ministrstvo.

Način dela skupne preiskovalne skupine

54. člen

(1) Policijski delavci, državni tožilci ali drugi pristojni organi druge države članice izvršujejo naloge, ukrepe, usmerjanje oziroma druga pooblastila iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Če tako določa sporazum o ustanovitvi in delovanju skupne preiskovalne skupine iz tretjega odstavka prejšnjega člena, v skupni preiskovalni skupini lahko sodelujejo tudi predstavniki pristojnih organov Evropske unije, kot na primer EUROPOL, Eurojust in OLAF. Predstavniki pristojnih organov Evropske unije izvršujejo svoja pooblastila na ozemlju Republike Slovenije samo v okviru skupne preiskovalne skupine v skladu z določbami sporazuma iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(3) Organizacijske enote policije in državna tožilstva v Republiki Sloveniji so dolžni nuditi skupni preiskovalni skupini vso potrebno pomoč.

(4) Ob zaključku dela skupne preiskovalne skupine njen vodja pisno poroča vsem njenim članom in generalnemu državnemu tožilcu.

Nadzorovana pošiljka

55. člen

(1) Nadzorovana pošiljka je dogovorjeno tajno opazovanje prevoza ali prenosa oseb oziroma predmetov ali blaga iz, na ali preko ozemlja Republike Slovenije, pri čemer pristojni organi zaradi razkritja obsežne kriminalne dejavnosti začasno odložijo odvzem prostosti in izvedbo drugih ukrepov iz zakona, ki ureja kazenski postopek.

(2) Za odločitev o nadzorovani pošiljki je pristojen okrožni državni tožilec, na območju katerega bo nadzorovana pošiljka predvidoma prestopila državno mejo ali območju, iz katerega bo odposlana, oziroma Specializirano državno tožilstvo Republike Slovenije.

(3) Nadzorovana pošiljka se dovoli na prošnjo pristojnega organa države članice ali v soglasju z drugo državo članico, če gre za kazniva dejanja, ki izpolnjujejo pogoje za izdajo evropskega naloga za prijetje in predajo.

(4) Izvajanje nadzorovane pošiljke na ozemlju Republike Slovenije prevzamejo pristojni slovenski organi tako, da je zagotovljen stalen nadzor in ustrezno ukrepanje.

(5) Nadzorovana pošiljka se ne dovoli oziroma se njeno nadaljnje izvajanje ustavi, če:

1. oziroma dokler je podana nevarnost za življenje in zdravje oseb; ali

2. je verjetno, da nadaljnji nadzor ali ukrepanje v drugi državi članici nista zagotovljena oziroma ne bosta učinkovita.

(6) Po izvedbi nadzorovane pošiljke mora pristojni državni tožilec ugotoviti, ali obstajajo pogoji za odstop kazenskega pregona državi članici, v kateri je bila osumljencem vzeta prostost.

Tajno delovanje

56. člen

(črtan)

Izvajanje tajnega delovanja

57. člen

(črtan)

8. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠEVANJE EVROPSKEGA PREISKOVALNEGA NALOGA

Predmet urejanja

58. člen

To poglavje določa pravila, po katerih organ, ki je pristojen za odreditev preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek ali postopek za prekrške, prizna evropski preiskovalni nalog, ki ga je izdal ali potrdil pristojni odreditveni pravosodni organ države članice zaradi izvedbe enega ali več preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj v Republiki Sloveniji za namene kazenskih postopkov in postopkov za prekrške.

Pomen izrazov

59. člen

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo naslednji pomen:

- »evropski preiskovalni nalog« je odločba, ki jo izda ali potrdi pristojni odreditveni pravosodni organ države članice zaradi izvedbe enega ali več preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj v drugi državi članici za uporabo v kazenskih postopkih ter postopkih za prekrške;

- »preiskovalni ukrepi oziroma dejanja« so vsi ukrepi in dejanja, določeni v zakonu, ki ureja kazenski postopek ali postopek za prekrške, za pridobitev dokazov za namene kazenskih postopkov ali postopkov za prekrške,vključno s prikritimi preiskovalnimi ukrepi in formalnimi preiskovalnimi dejanji.

Pogoji za izvrševanje

60. člen

Po tem poglavju se prizna in izvrši evropski preiskovalni nalog, izdan:

a) za potrebe kazenskega postopka;

b) v postopkih pred upravnimi organi v zvezi z dejanji, ki so po pravu države izdaje prekrški ali druga kršitev predpisa, če je po pravu te države oseba imela možnost zoper odločbo vložiti pravno sredstvo na sodišča, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

c) v postopkih sodnih organov za dejanja, ki so po pravu države izdaje prekrški ali druga kršitev predpisa, če je po pravu te države oseba imela možnost zoper odločbo vložiti pravno sredstvo na sodišča, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve; in

d) v zvezi s postopki iz točk a), b) in c), ki se nanašajo na kazniva dejanja, prekrške ali druge kršitve predpisa, za katere lahko pravna oseba odgovarja, ali je lahko kaznovana v državi izdajateljici.

Področje uporabe

61. člen

(1) Po določbah tega poglavja pristojni organ iz 64. člena tega zakona prizna oziroma izvrši evropski preiskovalni nalog, če je ta izdan zaradi izvedbe enega ali več preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj, ki so v državi izdajateljici potrebni za namene kazenskih postopkov ter postopkov za prekrške.

(2) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za ukrepe iz 53. in 54. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena pristojni organ iz 64. člena tega zakona prizna oziroma izvrši evropski preiskovalni nalog, če se nanaša na dokaze, ki so bili pridobljeni že pred izdajo evropskega preiskovalnega naloga.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

62. člen

(1) Priznanje in izvršitev evropskega preiskovalnega naloga se zavrne, če:

- bi bila izvršitev v nasprotju s predpisi o imuniteti, ki veljajo v Republiki Sloveniji, oziroma obstajajo pravila o omejitvi kazenske odgovornosti v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja v medijih, ki onemogočajo izvršitev evropskega preiskovalnega naloga;

- bi izvršitev škodila temeljnim interesom nacionalne varnosti, ogrožala vir informacij ali bi bilo treba zaradi nje uporabiti tajne podatke v zvezi z določenimi obveščevalnimi dejavnostmi;

- je odrejen v postopkih iz b) ali c) točke 60. člena tega zakona in preiskovalni ukrep oziroma dejanje ne bi bila odobrena v podobnem notranjem primeru v skladu s pravom Republike Slovenije;

- je odrejen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je bila oseba že pravnomočno oproščena ali obsojena ali je bil zoper osebo pravnomočno ustavljen kazenski postopek ali je bila obtožba pravnomočno zavrnjena ali kadar je pristojni državni tožilec zavrgel kazensko ovadbo, ker je osumljenec izpolnil sporazum v postopku poravnavanja ali, ker je osumljenec po navodilih državnega tožilca izpolnil naloge za zmanjšanje ali odpravo škodljivih posledic kaznivega dejanja v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek; ali če je nalog odrejen v zvezi s prekrškom, za katerega je bila oseba s pravnomočno odločbo spoznana za odgovorno;

- je odrejen za kaznivo dejanje, ki naj bi bilo storjeno zunaj ozemlja države odreditve in v celoti ali delno na ozemlju Republike Slovenije, in ravnanje, zaradi katerega je bil izdan, ni kaznivo dejanje po domačem kazenskem zakonu;

- je mogoče utemeljeno domnevati, da bi bila izvršitev preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, predvidenega v evropskem preiskovalnem nalogu, nezdružljiva z obveznostmi Republike Slovenije v skladu s členom 6 Pogodbe o Evropski uniji (UL C 202 z dne 7. 6. 2016, str. 13) in z Listino EU o temeljnih pravicah (UL C 202 z dne 7. 6. 2016, str. 389) ali s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije;

- je odrejen za ravnanje, ki ni kaznivo dejanje po domačem kazenskem zakonu, razen če po navedbi odreditvenega pravosodnega organa zadeva kaznivo dejanje iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ali

- je uporaba preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, predvidenega v evropskem preiskovalnem nalogu, v skladu s pravom Republike Slovenije omejena na seznam ali vrsto kaznivih dejanj ali na kazniva dejanja, za katera je določena najmilejša kazenska sankcija, ki ne vključujejo kaznivega dejanja, zajetega v evropskem preiskovalnem nalogu.

(2) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka je pred odločitvijo o zavrnitvi evropskega preiskovalnega naloga iz razloga imunitete treba pridobiti odločitev o odvzemu imunitete. V primerih, ko je za odvzem imunitete pristojen organ v Republiki Sloveniji, pristojni organ iz 64. člena tega zakona od njega zahteva, da začne postopek odvzema. Če je za odvzem pristojen organ druge države članice ali mednarodna organizacija, odvzem zahteva odreditveni pravosodni organ.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se priznanje ne more zavrniti iz razlogov po njegovi sedmi ali osmi alineji, kadar gre za preiskovalne ukrepe oziroma dejanja iz drugega odstavka 63.a člena tega zakona.

(4) Če je odrejen evropski preiskovalni nalog zaradi kaznivih dejanj, povezanih z davki in dajatvami, carino in deviznim poslovanjem, se izvršitve ne sme zavrniti iz razloga, da domača zakonodaja ne odmerja enakih davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaja države odreditve.

Posvetovanje

63. člen

(1) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona se zaradi učinkovite izvedbe postopka ter pridobitve dokazov lahko kadarkoli med postopkom posvetuje z odreditvenim pravosodnim organom, zlasti glede izbire preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj v primerih iz prvega ali tretjega odstavka 63.a člena tega zakona, posebnosti v zvezi izvršitvijo posameznih preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj in podobno.

(2) Preden se pristojni organ iz 64. člena tega zakona v primerih iz prve, druge, četrte, pete in šeste alineje prvega odstavka prejšnjega člena odloči, da bo v celoti ali delno zavrnil priznanje in izvršitev evropskega preiskovalnega naloga, se na primeren način posvetuje z odreditvenim pravosodnim organom in ga po potrebi zaprosi za dodatne informacije.

(3) Kadar pristojni organ iz 64. člena tega zakona upravičeno domneva, da preiskovalni ukrep oziroma dejanje, predvideno v evropskem preiskovalnem nalogu, ob upoštevanju pravic osumljenca oziroma obdolženca ni nujen in sorazmeren za namene postopkov iz 60. člena tega zakona, ali da ne bi bil pod istimi pogoji odrejen v podobnem notranjem primeru države izdaje, se lahko posvetuje z odreditvenim pravosodnim organom o pomembnosti izvršitve evropskega preiskovalnega naloga oziroma o njegovem umiku.

Uporaba drugega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja

63.a člen

(1) Če preiskovalni ukrep oziroma dejanje, predvideno v evropskem preiskovalnem nalogu, v pravu Republike Slovenije ne obstaja, ali če ne bi bilo dovoljeno v podobnem notranjem primeru, pristojni organ iz 64. člena tega zakona lahko odredi preiskovalni ukrep oziroma dejanje, ki ni predvideno v evropskem preiskovalnem nalogu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek uporaba drugega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja ni dovoljena, kadar se evropski preiskovalni nalog nanaša na:

- pridobitev informacij ali dokazov, ki jih pristojni organ iz 64. člena tega zakona že ima in bi jih v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, lahko uporabil za potrebe drugih kazenskih postopkov;

- pridobitev podatkov iz zbirk osebnih podatkov policije, državnega tožilstva ali sodišča, do katerih pristojni organ iz 64. člena tega zakona dostopa v okviru kazenskih postopkov;

- zaslišanje priče, izvedenca, oškodovanca, osumljenca oziroma obdolženca ali tretje osebe na ozemlju Republike Slovenije;

- neprisilni preiskovalni ukrep oziroma dejanje, ki je določen v zakonu, ki ureja kazenski postopek;

- identifikacijo oseb, ki so naročniki in imajo telefonsko številko ali IP naslov.

(3) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona lahko po posvetovanju (prvi odstavek 63. člena tega zakona) uporabi preiskovalni ukrep oziroma dejanje, ki ni predvideno v evropskem preiskovalnem nalogu, če bo s tem dosežen enak rezultat na način, ki manj posega v pravice posameznika, kot pa predvideni preiskovalni ukrep oziroma dejanje.

(4) Če v primerih iz prvega odstavka tega člena ni mogoče uporabiti drugega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, s katerim bi bil dosežen enak rezultat kot s tistim, ki je predviden z evropskim preiskovalnim nalogom, pristojni organ iz 64. člena tega zakona obvesti odreditveni pravosodni organ, da evropskega preiskovalnega naloga ne more izvršiti.

Pristojnost

64. člen

(1) Za odločanje o evropskem preiskovalnem nalogu, ki je bil izdan za namene kazenskega postopka, sta v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja kazenski postopek, pristojna okrožno sodišče ali državno tožilstvo, za odločanje o evropskem preiskovalnem nalogu, ki je bil izdan v postopku za prekrške, pa je pristojno okrajno sodišče.

(2) Če je po zakonu, ki ureja kazenski postopek, za odreditev oziroma izvedbo preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, predvidenega v evropskem preiskovalnem nalogu, pristojno domače sodišče, je za odločanje o evropskem preiskovalnem nalogu stvarno pristojen preiskovalni sodnik okrožnega sodišča, na območju katerega se mora opraviti dejanje oziroma ukrep. Če je pristojnih več sodišč, je krajevno pristojen preiskovalni sodnik okrožnega sodišča, ki je pristojno za opravo prvega dejanja oziroma ukrepa, predvidenega v evropskem preiskovalnem nalogu. Če ni mogoče ugotoviti, katero sodišče je krajevno pristojno, je pristojen preiskovalni sodnik Okrožnega sodišča v Ljubljani.

(3) Če je po zakonu, ki ureja kazenski postopek, za odreditev oziroma izvedbo preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, predvidenega v evropskem preiskovalnem nalogu, pristojen državni tožilec, se za določitev stvarne in krajevne pristojnosti smiselno uporablja prejšnji odstavek.

(4) Če se evropski preiskovalni nalog nanaša na dejanja, ki so po pravu države odreditve prekrški ali druga kazniva ravnanja, je za odločanje o evropskem preiskovalnem nalogu pristojno okrajno sodišče, na območju katerega se mora opraviti preiskovalni ukrep oziroma dejanje.

(5) Če so v evropskem preiskovalnem nalogu predvideni preiskovalni ukrepi oziroma dejanja, za katera so po pravu Republike Slovenije pristojni različni organi, se ta pošlje krajevno pristojnemu državnemu tožilstvu, ki odredi oziroma izvede tista preiskovalna dejanja oziroma ukrepe, za katera je pristojno po pravu Republike Slovenije, ter posreduje v odreditev oziroma izvedbo drugih preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj pristojnemu sodišču.

Postopek odločanja

65. člen

(1) Postopek za priznanje in izvršitev evropskega preiskovalnega naloga se začne, ko pristojni organ iz 64. člena tega zakona prejme obrazec iz Priloge 3, ki je sestavni del tega zakona, ki ga je izpolnil ali potrdil odreditveni pravosodni organ.

(2) Evropski preiskovalni nalog se prizna in izvrši na enak način in pod enakimi pogoji, kot če bi preiskovalni ukrep oziroma dejanje odredil pristojni organ Republike Slovenije, razen v primerih, ko drugače določa ta zakon.

(3) Če pristojni organ iz 64. člena tega zakona evropski preiskovalni nalog prizna, ravna po določbah 66. člena tega zakona. Če evropski preiskovalni nalog zavrne, o tem izda sklep.

(4) V skladu s prejšnjim odstavkom se odloči tudi, kadar odreditveni pravosodni organ, če je navzoč pri izvršitvi preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, izda dopolnilni evropski preiskovalni nalog, ki ga posreduje neposredno pristojnemu organu iz 64. člena tega zakona.

Izvršitev evropskega preiskovalnega naloga

66. člen

(1) Če pristojni organ iz 64. člena tega zakona prizna evropski preiskovalni nalog, hkrati ob upoštevanju 63.a člena tega zakona odredi način izvršitve in ustrezne ukrepe za izvršitev v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek oziroma postopek za prekrške, na način, ki omogoča pridobitev dokazov, zahtevanih v evropskem preiskovalnem nalogu, po potrebi tudi z uporabo prisilnih ukrepov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se odredi izvršitev evropskega dokaznega naloga na način, kot je zaprosil odreditveni pravosodni organ v evropskem preiskovalnem nalogu, če je takšen način izvedbe skladen s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije.

(3) Če odreditveni pravosodni organ v evropskem preiskovalnem nalogu zahteva, da eden ali več organov države izdajateljice sodeluje pri izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga v Republiki Sloveniji, pristojni organ iz 64. člena tega zakona odredi tak način izvršitve v primeru, ko bi organi države izdajateljice lahko sodelovali pri izvrševanju preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj, predvidenih v evropskem preiskovalnem nalogu, v podobnem domačem primeru in takšno sodelovanje ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli Republike Slovenije oziroma ne škodi temeljnim interesom nacionalne varnosti.

(4) Organi države izdajateljice, prisotni na ozemlju Republike Slovenije, med izvrševanjem evropskega preiskovanega naloga delujejo po pravu Republike Slovenije in na ozemlju Republike Slovenije nimajo pooblastil za odkrivanje, preiskovanje oziroma pregon, razen, če je izvrševanje takšnih pooblastil v skladu s pravom Republike Slovenije in poteka v obsegu, dogovorjenem med odreditvenim pravosodnim organom in pristojnim organom iz 64. člena tega zakona.

Dopolnitev evropskega preiskovalnega naloga

67. člen

(1) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona odreditvenemu pravosodnemu organu določi primeren rok, v katerem naj mu ta pošlje ali dopolni evropski preiskovalni nalog ali posreduje dodatne podatke, potrebne za odločitev, in ga opozori, da bo sicer priznanje v celoti ali delno zavrnil, če:

- je evropski preiskovalni nalog v bistvenih delih nepopoln ali očitno nepravilen,

- evropski preiskovalni nalog ni sestavljen v slovenskem jeziku ali mu ni priložen prevod v slovenski ali angleški jezik, ali

- evropskega preiskovalnega naloga ni izdalo ali potrdilo pristojno sodišče ali državno tožilstvo države izdaje.

(2) Kadar odreditveni pravosodni organ izda evropski preiskovalni nalog, ki dopolnjuje predhodni evropski preiskovalni nalog in to navede v Rubriki D na obrazcu iz Priloge 3 tega zakona, se za njegovo priznanje in izvršitev smiselno uporabljajo določbe tega poglavja.

Roki za priznanje in izvršitev

68. člen

(1) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona o priznanju in izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga odloči v rokih, ki so za preiskovalno dejanje oziroma ukrep določeni v zakonu, ki ureja kazenski postopek ali postopek za prekrške, najpozneje pa v roku 30 dni od prejetja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora pristojni organ iz 64. člena tega zakona, če je to mogoče, upoštevati rok, ki ga je zaradi zagotovitve postopkovnih rokov, teže kaznivega dejanja ali drugih posebno nujnih okoliščin navedel odreditveni pravosodni organ. Če je odreditveni pravosodni organ v evropskem preiskovalnem nalogu navedel, da je treba preiskovalni ukrep oziroma dejanje izvršiti na določen datum, pristojni organ iz 64. člena tega zakona to v največji možni meri upošteva. Če je z evropskim preiskovalnim nalogom predlagan začasni ukrep, pristojni organ iz 64. člena tega zakona odločitev glede začasnega ukrepa sprejme čim prej in jo, če je to mogoče, sporoči v roku 24 ur po prejemu evropskega preiskovalnega naloga.

(3) Če ni razlogov za odložitev priznanja in izvršitve naloga po 69. členu tega zakona ali v primeru, da pristojni domači organi še ne razpolagajo z dokazi, zahtevanimi z evropskih preiskovalnim nalogom, mora izvršitveni organ izvršiti zahtevani preiskovalni ukrep oziroma dejanje brez odlašanja, najpozneje pa v roku 90 dni od priznanja evropskega preiskovalnega naloga.

(4) Če o priznanju in izvršitvi ni mogoče odločiti v roku iz prvega ali drugega odstavka tega člena, mora pristojni organ iz 64. člena tega zakona o tem nemudoma obvestiti odreditveni pravosodni organ ter navesti razloge za zamudo in predviden čas, v katerem bo lahko izvršil evropski preiskovalni nalog. V takih primerih se rok iz prvega odstavka tega člena lahko podaljša za največ 30 dni.

(5) Če zahtevanega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja ni mogoče izvršiti v roku iz tretjega odstavka tega člena, pristojni organ iz 64. člena tega zakona o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ, navede razloge za zamudo in s posvetovanjem določi drug ustrezen rok.

Posredovanje dokazov

68.a člen

(1) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona državi izdaje brez nepotrebnega odlašanja posreduje na podlagi evropskega preiskovalnega naloga pridobljene dokaze.

(2) Kadar je v evropskem preiskovalnem nalogu zahtevano takojšnje posredovanje dokazov in pravo Republike Slovenije to omogoča, se pridobljeni dokazi takoj posredujejo pristojnim organom države izdaje, ki v skladu s tretjim odstavkom 66. člena ali s 77.h členom tega zakona sodelujejo pri izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona ob posredovanju dokazov lahko navede, da zahteva njihovo vrnitev takoj, ko državi odreditve niso več potrebni, oziroma se z odreditvenim pravosodnim organom države odreditve dogovori, kdaj jih je treba vrniti.

Odložitev priznanja in izvršitve

69. člen

(1) Priznanje in izvršitev evropskega preiskovalnega naloga se sme odložiti, če:

- bi njegova izvršitev lahko ogrozila potek kazenskega postopka oziroma postopka za prekršek, ki teče v Republiki Sloveniji;

- če se zahtevani dokazi že uporabljajo v postopkih v Republiki Sloveniji.

(2) Po prenehanju razlogov za odložitev izvršitve evropskega preiskovalnega naloga ga mora pristojni organ iz 64. člena tega zakona nemudoma izvršiti ter o tem na primeren način obvestiti odreditveni pravosodni organ.

Obveščanje

70. člen

(1) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona, ki prejme evropski preiskovalni nalog, brez odlašanja, najpozneje pa v sedmih dneh po prejemu potrdi njegov prejem, tako da izpolni in odreditvenemu pravosodnemu organu pošlje obrazec iz Priloge 3a, ki je sestavni del tega zakona.

(2) Pristojni organ iz 64. člena tega zakona brez odlašanja obvesti odreditveni pravosodni organ:

- če se pri izvrševanju evropskega preiskovalnega naloga ugotovi, da bi bilo primerno opraviti preiskovalne ukrepe oziroma dejanja, ki na začetku niso bili predvideni ali jih ob izdaji evropskega preiskovalnega naloga ni bilo mogoče podrobno opredeliti, da lahko odreditveni pravosodni organ odredi nadaljnje ukrepe;

- če ugotovi, da v posameznem primeru ne more izpolniti posebnih zahtev in postopkov, ki so navedeni v evropskem preiskovalnem nalogu (drugi odstavek 66. člena tega zakona);

- o odločitvah v zvezi z uporabo drugega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja (63.a člen tega zakona);

- o zavrnitvi priznanja in izvršitve evropskega preiskovalnega naloga (62. člen tega zakona), z obrazložitvijo takšne odločitve;

- o odložitvi izvršitve ali priznanja evropskega preiskovalnega naloga (69. člen tega zakona), razlogih za odložitev in, če je mogoče, o njenem pričakovanem trajanju;

- da pri izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga ne more izpolniti zahteve o zaupnosti.

(3) Na zahtevo odreditvenega pravosodnega organa se informacije iz prve ali druge alineje prejšnjega odstavka ali iz prvega odstavka 67. člena tega zakona potrdijo brez odlašanja.

Kazenska in civilna odgovornost uradnih oseb druge države članice

70.a člen

(1) Kadar so uradne osebe države izdaje na podlagi tretjega odstavka 66. člena ali 77.h člena tega zakona prisotne na ozemlju Republike Slovenije, se glede kaznivih dejanj, storjenih proti njim, ali kaznivih dejanj, ki jih same storijo na ozemlju Republike Slovenije, obravnavajo kot uradne osebe Republike Slovenije.

(2) Kadar so uradne osebe države izdaje na podlagi tretjega odstavka 66. člena ali 77.h člena tega zakona prisotne na ozemlju Republike Slovenije, je za vso škodo, ki jo povzročijo, odgovorna država izdaje v skladu s pravom Republike Slovenije.

(3) Republika Slovenija škodo iz prejšnjega odstavka poravna pod enakimi pogoji, kot če bi jo povzročile njene uradne osebe.

(4) Država izdaje, katere uradne osebe so na ozemlju Republike Slovenije povzročile škodo katerikoli osebi, Republiki Sloveniji v celoti povrne odškodnine, ki jih je po prejšnjem odstavku izplačala tem osebam ali osebam, ki so upravičene do odškodnine namesto njih.

(5) Razen v primerih iz prejšnjega odstavka Republika Slovenija ne more zahtevati povračila škode, ki jo je utrpela, od države izdaje.

Stroški

70.b člen

Če pristojni organ iz 64. člena tega zakona oceni, da bodo stroški izvrševanja evropskega preiskovalnega naloga presegli znesek, ki ga kazenski zakon določa za večjo premoženjsko korist, lahko seznani odreditveni pravosodni organ s specifikacijo takšnih stroškov ter se z njim posvetuje in dogovori o spremembi evropskega preiskovalnega naloga oziroma o delitvi stroškov.

9. POGLAVJE
POSREDOVANJE EVROPSKEGA PREISKOVALNEGA NALOGA V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Predmet urejanja

71. člen

To poglavje določa pravila, po katerih se drugi državi članici posreduje v priznanje evropski preiskovalni nalog, izdan s strani pristojnega organa Republike Slovenije z namenom pridobitve dokazov od druge države članice za namene kazenskih postopkov ter postopkov za prekrške.

Dopustnost izdaje in vsebina evropskega preiskovalnega naloga

72. člen

(1) Evropski preiskovalni nalog se sme izdati za izvršitev enega ali več preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj za pridobitev dokazov za namene kazenskih postopkov in postopkov za prekrške na obrazcu, ki je določen v Prilogi 3 tega zakona.

(2) Ni dopustno izdati evropskega preiskovalnega naloga zaradi izvedbe ukrepov iz 53. in 54. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se evropski preiskovalni nalog lahko izda tudi, če pristojni organ države izvršitve že pred izdajo evropskega preiskovalnega naloga razpolaga z dokazi, pridobljenimi z ukrepi iz 53. in 54. člena tega zakona.

(4) V evropskem preiskovalnem nalogu se lahko navede tudi:

- način izvršitve v skladu z zakonom, ki določa kazenski postopek ali postopek za prekrške, če je to potrebno zaradi uporabe dokazov v kazenskem postopku ali postopku za prekrške;

- zahteva, da en ali več uradnih oseb pristojnih organov Republike Slovenije sodeluje pri izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga v drugi državi članici;

- rok za priznanje in izvršitev evropskega preiskovalnega naloga ter posredovanje pridobljenih dokazov, če je to potrebno zaradi zagotovitve postopkovnih rokov, teže kaznivega dejanja ali drugih posebno nujnih okoliščin v postopku v Republiki Sloveniji;

- razloge, zaradi katerih je bistvenega pomena za izvedbo preiskave ali za zavarovanje pravic posameznika, da se dokazi posredujejo v Republiko Slovenijo še pred odločitvijo pristojnega organa države izvršitve o pravnem sredstvu, vloženem v postopku priznanja in izvršitve evropskega preiskovalnega naloga;

- datum, na katerega naj se izvede preiskovalni ukrep oziroma dejanje.

(5) Če so izpolnjeni pogoji za izdajo evropskega preiskovalnega naloga po tem zakonu, lahko domači organ izda evropski preiskovalni nalog tudi, ko je navzoč pri izvršitvi posameznih preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj na ozemlju države izvršitve.

Izdaja in posredovanje naloga

73. člen

(1) Organ, ki je pristojen za odreditev določenega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja po zakonu, ki ureja kazenski postopek ali postopek za prekrške, lahko posreduje v priznanje in izvršitev pristojnemu organu druge države članice evropski preiskovalni nalog, s katerim odredi pridobitev dokazov, za katere domneva, da so na njenem ozemlju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- pridobitev je ob upoštevanju pravic osumljenca oziroma obdolženca nujna in sorazmerna za izvedbo kazenskega postopka ali postopka za prekrške in

- izvedba preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja bi bila dopustna v podobnem notranjem primeru po pravu Republike Slovenije.

(2) Evropski preiskovalni nalog, ki ga predlaga organ, ki ni domače sodišče oziroma državno tožilstvo, mora biti pred posredovanjem v priznanje in izvršitev drugi državi članici potrjen s strani:

- preiskovalnega sodnika, če je po zakonu, ki ureja kazenski postopek, on pristojen za odreditev preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, ki je predvideno v evropskem preiskovalnem nalogu,

- državnega tožilca, če je po zakonu, ki ureja kazenski postopek, on pristojen za odreditev preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja, ki je predvideno v evropskem preiskovalnem nalogu,

- okrajnega sodnika v postopku za prekrške.

(3) V postopku potrditve se preveri le, ali so izpolnjeni pogoji za odreditev ukrepa po pravu Republike Slovenije.

Posvetovanje

74. člen

(1) Pristojni domači organ se lahko kadarkoli posvetuje z izvršitvenim pravosodnim organom, zlasti glede izbire načina izvršitve preiskovalnih ukrepov oziroma dejanj, navzočnosti pri izvrševanju ali morebitne izdaje dopolnilnega preiskovalnega naloga.

(2) Če pristojni domači organ prejme obvestilo izvršitvenega pravosodnega organa s specifikacijo tistih stroškov, ki jih v zvezi z izvršitvijo evropskega preiskovalnega naloga šteje za izjemno visoke, se z njim posvetuje in dogovori o delitvi teh stroškov oziroma spremembi izdanega evropskega preiskovalnega naloga.

(3) V primerih, ko dogovora po prejšnjem odstavku ni mogoče doseči, pristojni domači organ lahko:

- popolnoma ali delno umakne evropski preiskovalni nalog ali

- obdrži evropski preiskovalni nalog v veljavi in državi izvršitve krije tiste stroške, ki so izjemno visoki.

Obveščanje

75. člen

Pristojni domači organ lahko zahteva, da ga pristojni organ države izvršitve obvesti o:

- posredovanju evropskega preiskovalnega naloga organu, ki je pristojen za njegovo priznanje;

- zavrnitvi priznanja evropskega preiskovalnega naloga in razlogih za takšno odločitev;

- odložitvi izvršitve ali priznanja evropskega preiskovalnega naloga, razlogih za odložitev in, če je mogoče, o njenem pričakovanem trajanju;

- odločitvah v zvezi z uporabo drugega preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja (63.a člen tega zakona).

Uporaba osebnih podatkov

76. člen

(1) Osebni podatki, pridobljeni na podlagi evropskega preiskovalnega naloga, se lahko uporabijo samo za:

- postopke, za katere se lahko izda evropski preiskovalni nalog;

- druge sodne postopke in postopke za prekrške, ki so neposredno povezani s postopki iz prejšnje alineje;

- preprečevanje neposredne in resne grožnje javni varnosti.

(2) Za druge namene, določene z zakoni, se osebni podatki iz prejšnjega odstavka lahko nadalje obdelujejo le na podlagi predhodnega soglasja države izvršiteljice, in če njihova nadaljnja obdelava za uradne postopke ni nezdružljiva s prvotnim namenom zbiranja teh podatkov, razen če je država izdajateljica pridobila privolitev posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

(3) Določbi prejšnjih odstavkov se ne uporabljata za osebne podatke, ki jih pristojni domači organ pridobi v skladu s tem poglavjem in izvirajo iz Republike Slovenije.

Odškodninska odgovornost

77. člen

Republika Slovenija je dolžna državi izvršitve povrniti vse izplačane odškodnine iz naslova odškodninske odgovornosti, kadar je ta država po svoji zakonodaji izplačala odškodnino, ki je nastala osebi zaradi delovanja pristojnih organov Republike Slovenije v zvezi z izvršitvijo evropskega preiskovalnega naloga na ozemlju države izvršitve.

9.A POGLAVJE

POSEBNE DOLOČBE ZA NEKATERE PREISKOVALNE UKREPE OZIROMA DEJANJA V OKVIRU EVROPSKEGA PREISKOVALNEGA NALOGA

Izdaja evropskega preiskovalnega naloga zaradi začasne premestitve priprtih oseb v Republiko Slovenijo zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja

77.a člen

(1) Domače sodišče lahko izda evropski preiskovalni nalog zaradi premestitve osebe, priprte v drugi državi članici, v Republiko Slovenijo, zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja na ozemlju Republike Slovenije.

(2) O posameznih praktičnih vidikih začasne premestitve osebe, vključno s podrobnostmi pripora v Republiki Sloveniji, in datumih, do katerih mora biti premeščena z ozemlja države izvršitve oziroma se mora vrniti nanj, se pristojni domači organ dogovori neposredno s pristojnim organom države izvršitve. Pri tem se zagotovi, da sta upoštevana fizično in duševno stanje osebe ter ustrezna raven varnosti.

(3) V skladu z dogovorjenimi pogoji po prejšnjem odstavku predajo zahtevane osebe izvrši policija, ki se o načinu, času in kraju predaje dogovori s pristojnimi organi države izvršitve.

(4) Premeščena oseba ostane v Republiki Sloveniji priprta zaradi dejanj ali obsodb, zaradi katerih je bila v priporu v državi izvršitve, razen, če ta država zaprosi za njeno izpustitev.

(5) Za tranzit priprte osebe preko ozemlja tretje države članice je potreben zahtevek, ki so mu priloženi vsi potrebni dokumenti.

(6) Osebe, ki je v Republiko Slovenijo premeščena po tem členu, se v Republiki Sloveniji ne sme preganjati ali ji kakor koli omejevati osebne svobode zaradi dejanj, ki so bila storjena, ali obsodb, ki so bile izrečene pred njenim odhodom z ozemlja države izvršitve in niso navedena v evropskem preiskovalnem nalogu.

(7) Prepoved iz prejšnjega odstavka preneha, če premeščena oseba, potem, ko je imela možnost odhoda petnajst zaporednih dni od datuma, ko je pristojni domači organ odločil, da njena navzočnost ni več potrebna, kljub temu ostane na ozemlju Republike Slovenije ali pa ga zapusti in se nato vrne.

(8) Stroške, ki nastanejo zaradi postopkov po tem členu, krije Republika Slovenija.

Začasna premestitev priprtih oseb iz Republike Slovenije zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja

77.b člen

(1) Domače sodišče izvrši evropski preiskovalni nalog, ki je izdan zaradi začasne premestitve osebe, priprte v Republiki Sloveniji, zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja z namenom zbiranja dokazov, pri katerem je potrebna njena navzočnost na ozemlju države izdaje.

(2) Za odločanje o izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga, ki je izdan zaradi začasne premestitve osebe iz Republike Slovenije, je pristojen preiskovalni sodnik sodišča, na območju katerega ima zahtevana oseba stalno ali začasno prebivališče oziroma na območju katerega je priprta.

(3) Ko preiskovalni sodnik prejme evropski preiskovalni nalog, preveri, ali vsebuje potrebne podatke za odločanje o njegovi izvršitvi. Če je nalog v bistvenih delih nepopoln, preiskovalni sodnik odreditvenemu pravosodnemu organu določi primeren rok, v katerem naj mu ta pošlje dodatne podatke za začetek postopka odločanja.

(4) Po izpolnitvi pogojev iz prejšnjega odstavka, preiskovalni sodnik izda odredbo za privedbo zahtevane osebe.

(5) Preiskovalni sodnik preveri istovetnost privedene osebe, nato pa jo pouči o njenih pravicah ter seznani z vsebino naloga. Preiskovalni sodnik zasliši privedeno osebo v zvezi z okoliščinami s podajo njenega soglasja.

(6) Preiskovalni sodnik o začasni premestitvi osebe odloči s sklepom, ki vsebuje naslednje podatke:

- ime, priimek, datum in kraj rojstva ter državljanstvo zahtevne osebe,

- državo članico, kateri se zahtevana oseba začasno predaja,

- navedbo, da je zahtevana oseba z začasno predajo soglašala,

- navedbo, da se zahtevane osebe ne sme preganjati ali ji kakor koli omejevati osebne svobode zaradi dejanj, ki so bila storjena, ali obsodb, ki so bile izrečene, pred njenim odhodom z ozemlja države odreditve, ki niso navedena v evropskem preiskovalnem nalogu,

- navedbo, kdaj je bila zahtevani osebi odvzeta prostost in koliko časa je odvzem prostosti trajal.

(7) Sklep o predaji preiskovalni sodnik nemudoma pošlje v izvršitev policiji. Policija se s pristojnimi organi države odreditve dogovori o načinu, času in kraju predaje zahtevane osebe.

(8) Poleg razlogov za zavrnitev iz 62. člena tega zakona se začasna predaja lahko zavrne tudi, če priprta oseba s predajo ne soglaša, pri čemer sodišče upošteva predvsem:

– dolžnost udeležbe priprte osebe pri preiskovalnem dejanju,

– nevarnost podaljšanja trajanja pripora,

– možnost izvedbe drugih preiskovalnih dejanj, ki manj posegajo v pravice priprte osebe,

– telesno in duševno stanje priprte osebe ter njeno varnost,

– obstoj okoliščin iz 10. in 11. člena tega zakona.

(9) Obdobje pripora v državi odreditve se odšteje od obdobja pripora, ki ga je oseba že ali ga še mora prestati na ozemlju Republike Slovenije.

Začasna premestitev priprtih oseb v državo izvršiteljico zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja

a77.b člen

(1) Kadar druga država članica na podlagi evropskega preiskovalnega naloga domačega sodišča izvršuje preiskovalno dejanje, domače sodišče izda poseben evropski preiskovalni nalog o začasni premestitvi v Republiki Sloveniji priprte osebe v državo izvršitve, če ima oseba, na katero se nalog o začasni premestitvi nanaša, pravico ali dolžnost sodelovati pri preiskovalnem dejanju.

(2) Nalog o začasni premestitvi se zoper osumljenca ali obdolženca v kazenskem postopku, v okviru katerega se izvaja preiskovalno dejanje v drugi državi članici, odredi le, če osumljenec ali obdolženec zahteva sodelovanje pri izvedbi preiskovalnega dejanja. Če se nalog o začasni premestitvi izdaja zoper drugo priprto osebo, njena privolitev ni potrebna.

(3) Sodišče ne izda naloga o začasni premestitvi, če bi lahko samo izvedlo preiskovalno dejanje ali če obstaja verjetnost, da priprti osebi v drugi državi ne bodo zagotovljene enake pravice kot v Republiki Sloveniji. Začasna premestitev traja največ 14 dni.

(4) Preiskovalni nalog o začasni premestitvi se vroči osebi, na katero se nanaša. Zoper odločitev je mogoče v oseminštiridesetih urah od vročitve vložiti pritožbo, ki zadrži izvršitev. O pritožbi odloči višje sodišče v oseminštiridesetih urah.

(5) Za preiskovalni nalog o začasni premestitvi, izdan v skladu s tem členom, se smiselno uporabljajo drugi, tretji, peti in osmi odstavek 77.a člena tega zakona ter šesti in deveti odstavek prejšnjega člena.

Začasna premestitev priprtih oseb v Republiko Slovenijo kot državo izvršiteljico zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa oziroma dejanja

b77.b člen

(1) Domače sodišče, ki na podlagi evropskega preiskovalnega naloga druge države članice izvršuje preiskovalno dejanje, izvrši evropski preiskovalni nalog za začasno premestitev v državi odreditve priprte osebe v Republiko Slovenijo, da se zagotovi navzočnost te osebe pri izvedbi preiskovalnega dejanja.

(2) Sklep, s katerim domače sodišče odloči o izvršitvi naloga o začasni premestitvi, se vroči osebi, na katero se nanaša, najpozneje šest ur po tem, ko je predana organom Republike Slovenije. Zoper odločitev o priznanju naloga o začasni premestitvi je mogoče v oseminštiridesetih urah od vročitve vložiti pritožbo, ki ne zadrži izvršitve. O pritožbi odloči višje sodišče, pristojno za območje, na katerem se izvršuje pripor, v oseminštiridesetih urah. Če pritožbi ugodi, se oseba nemudoma vrne državi odreditve, razen če ta soglaša z izpustitvijo.

(3) Stroške predaje nosi država odreditve.

(4) Za izvrševanje preiskovalnega naloga v skladu s tem členom se smiselno uporabljajo drugi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek 77.a člena ter tretji odstavek 77.b člena tega zakona.

Izdaja evropskega preiskovalnega naloga zaradi zaslišanja preko videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom

77.c člen

(1) Kadar se oseba nahaja na ozemlju druge države članice in jo morajo domači pravosodni organi zaslišati kot pričo ali izvedenca, lahko izdajo evropski preiskovalni nalog za zaslišanje priče ali izvedenca preko videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom.

(2) Evropski preiskovalni nalog se lahko izda tudi za zaslišanje osumljenca ali obdolženca prek videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom.

(3) Evropski preiskovalni nalog za namen zaslišanja preko videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom se lahko izda v primerih, ko zakon, ki ureja kazenski postopek, dopušča takšno zaslišanje.

(4) Če pristojni organ države izvršitve nima dostopa do tehničnih sredstev za zaslišanje preko videokonference, mu takšna sredstva po skupnem dogovoru lahko zagotovi Republika Slovenija.

Izvršitev evropskega preiskovalnega naloga zaradi zaslišanja preko videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom

77.č člen

(1) Preiskovalni sodnik pristojnega sodišča odloči o izvršitvi evropskega preiskovalnega naloga, izdanega zaradi zaslišanja priče, izvedenca, osumljenca ali obdolženca, ki se nahaja na ozemlju Republike Slovenije preko videokonference, po postopku in pod pogoji, ki jih predpisuje zakon, ki ureja kazenski postopek.

(2) Poleg razlogov za zavrnitev priznanja in izvršitve iz 62. člena tega zakona se evropski preiskovalni nalog iz prejšnjega odstavka zavrne tudi, če osumljenec ali obdolženec ne privoli v zaslišanje, pri tem pa sodišče upošteva predvsem, ali ima osumljenec ali obdolženec dolžnost sodelovati pri preiskovalnem dejanju oziroma pričati.

(3) Preiskovalni sodnik pristojnega sodišča se o praktičnih vidikih izvedbe evropskega preiskovalnega naloga iz prvega odstavka tega člena dogovori neposredno z odreditvenim organom. Za izvedbo evropskega preiskovalnega naloga mora:

- pričo ali izvedenca povabiti na zaslišanje ter navesti čas in kraj zaslišanja;

- osumljenca ali obdolženca povabiti na zaslišanje v skladu s pravnim redom Republike Slovenije in ga poučiti o pravicah, ki jih ima v skladu s pravnim redom Republike Slovenije in

- zagotovil identiteto zaslišane osebe.

(4) Zaslišanje prek videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom ter priprava zapisa oziroma prepisa se opravi v skladu z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek.

Zaslišanje priče ali izvedenca preko telefonske konference

77.d člen

Ob smiselni uporabi določb 77.c in 77.č člena tega zakona se lahko izda in prizna oziroma izvrši tudi evropski preiskovalni nalog, izdan zaradi zaslišanja priče ali izvedenca preko telefonske konference.

Izdaja evropskega preiskovalnega naloga zaradi izvršitve preiskovalnih ukrepov, pri katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju

77.e člen

(1) Pristojni preiskovalni sodnik ali državni tožilec lahko v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, izda evropski preiskovalni nalog za izvršitev preiskovalnega ukrepa, pri katerem se podatki zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju, kot so:

- tekoče spremljanje bančnih ali drugih finančnih poslov oziroma finančnega poslovanja, ki se vrši prek enega ali več določenih računov;

- nadzorovanje pošiljk na ozemlju države izvršiteljice in

- drugi primeri zbiranja dokazov v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju.

(2) V evropskem preiskovalnem nalogu iz prejšnjega odstavka se navede, zakaj so zahtevne informacije pomembne za posamezni kazenski postopek.

(3) Kadar je to potrebno, se pristojni organ iz prvega odstavka tega člena in pristojni organ države izvršitve dogovorita o praktičnih vidikih v zvezi z izvršitvijo zaprošenega preiskovalnega ukrepa.

Izvršitev evropskega preiskovalnega naloga izdanega zaradi preiskovalnih ukrepov, pri katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju

77.f člen

(1) Pristojni preiskovalni sodnik ali državni tožilec prizna in odredi izvršitev evropskega preiskovalnega naloga, prejetega zaradi izvedbe preiskovalnih ukrepov iz prvega odstavka prejšnjega člena po postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja kazenski postopek.

(2) Evropski preiskovalni nalog iz prejšnjega odstavka se zavrne, če je podan razlog iz 62. člena tega zakona, ali če izvršitev zahtevanega preiskovalnega ukrepa ne bi bila odrejena v podobnem notranjem primeru.

Izdaja evropskega preiskovalnega naloga zaradi izvedbe tajnega delovanja

77.g člen

(1) Pristojni preiskovalni sodnik ali državni tožilec lahko v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, izda evropski preiskovalni nalog za izvedbo preiskovalnega ukrepa tajnega delovanja z uradnimi osebami, ki delujejo pod prirejeno identiteto.

(2) Pristojni organ iz prejšnjega odstavka ob izdaji evropskega preiskovalnega naloga navede, zakaj meni, da bo tajno delovanje pomembno za posamezen kazenski postopek.

Izvršitev evropskega preiskovalnega naloga zaradi izvedbe tajnega delovanja

77.h člen

(1) Evropski preiskovalni nalog zaradi izvedbe tajnega delovanja v Republiki Sloveniji prizna in odredi njegovo izvršitev državni tožilec ali preiskovalni sodnik, pristojen za območje, na katerem naj bi se tajno delovanje predvidoma začelo izvajati, pod pogoji in v trajanju, kot je določeno z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

(2) Poleg razlogov za zavrnitev priznanja in izvršitve iz 62. člena tega zakona, se evropski preiskovalni nalog iz prejšnjega odstavka zavrne tudi, če izvršitev zahtevanega preiskovalnega ukrepa ne bi bila odobrena v podobnem notranjem primeru, ali če ni bilo mogoče doseči dogovora o ureditvi tajnega delovanja po tretjem odstavku tega člena.

(3) Tajno delovanje se izvaja v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek. Domači organi, ki izvršujejo evropski preiskovalni nalog iz prvega odstavka tega člena, imajo izključno pravico, da usmerjajo in nadzorujejo operacije v zvezi s tajnim delovanjem. O trajanju tajnega delovanja, pogojih in pravnem statusu uradnih oseb, vključenih v tajno delovanje, se domači organi dogovorijo neposredno z državo izdaje.

(4) Tajni delavec druge države članice deluje na ozemlju Republike Slovenije pod vodstvom in nadzorom policije, ki se ji odredba o dovolitvi delovanja tajnega delavca pošlje z označbo »interno« v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

Izdaja evropskega preiskovalnega naloga za nadzor telekomunikacij s tehnično pomočjo druge države članice

77.i člen

(1) Pristojni preiskovalni sodnik lahko izda evropski preiskovalni nalog za nadzor telekomunikacij v državi članici, katere tehnična pomoč je potrebna. Ob izdaji se navede, zakaj je predvideni preiskovalni ukrep pomemben za posamezen kazenski postopek.

(2) Kadar lahko vso potrebno tehnično pomoč zagotovi več kot ena država članica, se evropski preiskovalni nalog pošlje samo eni od njih. Prednost ima vedno država članica, v kateri se oseba, katere telekomunikacije se nadzirajo, nahaja ali se bo nahajala.

(3) Evropski preiskovalni nalog mora vsebovati naslednje podatke:

- informacije za namene identifikacije osebe, katere telekomunikacije se nadzirajo;

- zaželeno trajanje nadzora telekomunikacij in

- dovolj tehničnih podatkov, zlasti številka ali druga oblika identifikacije elektronskega komunikacijskega sredstva, da se zagotovi izvršitev evropskega preiskovalnega naloga.

(4) Ob izdaji evropskega preiskovalnega naloga ali med nadzorom lahko domače sodišče, kadar ima za to poseben razlog, zaprosi tudi za prepis, dekodiranje ali dešifriranje posnetka, če se izvršitveni organ s tem strinja.

Izvršitev evropskega preiskovalnega naloga za nadzor telekomunikacij s tehnično pomočjo Republike Slovenije

77.j člen

(1) Evropski preiskovalni nalog za nadzor telekomunikacij s tehnično pomočjo v Republiki Sloveniji prizna in odredi izvršitev pristojni preiskovalni sodnik pod pogoji in v trajanju, kot je določeno z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

(2) Pristojno sodišče se z odreditvenim pravosodnim organom posvetuje ali bo nalog izvršen:

- s prenosom telekomunikacij neposredno državi izdaje ali

- z nadzorom telekomunikacij in naknadnim prenosom državi izdaje.

(3) Poleg razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz 62. člena tega zakona se izvršitev evropskega preiskovalnega naloga za nadzor telekomunikacij zavrne tudi, če preiskovalni ukrep ne bi bil odobren v podobnem notranjem primeru. Domače sodišče lahko svoje soglasje pogojuje z izpolnitvijo katerega koli pogoja, ki bi ga bilo treba izpolniti v podobnem notranjem primeru.

(4) Stroški, ki nastanejo ob uporabi tega člena, se krijejo v skladu s smiselno uporabo drugega in tretjega odstavka 74. člena tega zakona, razen stroškov prepisa, dekodiranja in dešifriranja prestreženih komunikacij, ki jih krije država odreditve.

Uradno obvestilo države članice, v kateri se nahaja oseba, katere telekomunikacije se nadzirajo, in katere tehnična pomoč ni potrebna

77.k člen

(1) Kadar preiskovalni sodnik pristojnega domačega sodišča odredi nadzor telekomunikacij in se številka ali druga oblika identifikacije elektronskega komunikacijskega

sredstva osebe, katere telekomunikacije se nadzirajo po odredbi, uporablja na ozemlju druge države članice, katere tehnična pomoč za izvedbo nadzora ni potrebna, organ, ki izvaja nadzor, o tem nemudoma obvesti državnega tožilca, ta pa uradno obvesti pristojni organ te države članice:

- pred nadzorom ali ob njegovi odreditvi, če ve, da oseba, katere telekomunikacije se nadzirajo, je ali bo na ozemlju obveščene države članice;

- med nadzorom ali po njem in sicer takoj, ko izve, da se ali se je izvajalo nadziranje telekomunikacije osebe, medtem ko je ali je bila na ozemlju obveščene države članice.

(2) Za uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka se uporablja obrazec iz Priloge 3b, ki je sestavni del tega zakona.

(3) Kadar se oseba, katere telekomunikacije se nadzirajo, nahaja na ozemlju Republike Slovenije, vendar Republika Slovenija ne nudi tehnične pomoči pri izvedbi preiskovalnega ukrepa, je za prejem obvestila iz prejšnjih odstavkov pristojno sodišče, izključno pristojno v skladu z zakonom, ki ureja sodišča. Pristojno sodišče po predhodnem mnenju pristojnega državnega tožilca brez odlašanja in najpozneje v 96 urah po prejemu uradnega obvestila obvesti pristojni organ države članice, ki nadzira telekomunikacije:

Datum začetka uporabe: 01.01.2027
Sklic: 160. člen ZS-1

- če nadzora ne dovoli ali da naj bo končano, ker ne bi bilo dovoljeno v podobnem notranjem primeru, in

- če se po potrebi gradivo, ki je že bilo pridobljeno z nadzorom, medtem ko je bila oseba, katere telekomunikacije se nadzirajo, na ozemlju Republike Slovenije, ne sme uporabiti oziroma se sme uporabiti samo pod pogoji, ki jih določi sodišče.

10. POGLAVJE
IZVAJANJE PRISTOJNOSTI V VZPOREDNIH KAZENSKIH POSTOPKIH

Splošna določba

78. člen

(1) Pristojni organi Republike Slovenije in pristojni organi drugih držav članic si medsebojno izmenjujejo podatke o obstoju vzporednih predkazenskih ali kazenskih postopkov, ki se v teh državah vodijo na podlagi istih dejstev zoper isto fizično ali pravno osebo (v nadaljnjem besedilu: vzporedni postopek).

(2) Postopek izmenjave podatkov iz prejšnjega odstavka in postopek neposrednega posvetovanja iz 81. člena tega zakona se ne uporabljata za postopke, ki jih pristojni organi vodijo na podlagi 5. in 13. člena Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz 81. in 82. člena Pogodbe o Evropski uniji (UL L 1, 4. 1. 2003, str. 1).

(3) Pristojni organ za izmenjavo podatkov po prvem odstavku tega člena in za postopek neposrednega posvetovanja po 81. členu tega zakona v Republiki Sloveniji je pred izdajo sklepa o preiskavi pristojni državni tožilec, med preiskavo pristojni preiskovalni sodnik, po vložitvi obtožnega akta pa pristojno sodišče.

Zaprosilo o obstoju vzporednega postopka v drugi državi članici

79. člen

(1) Če pristojni organ utemeljeno domneva, da se v drugi državi članici vodi vzporedni postopek, zaprosi pristojni organ te države članice, da potrdi obstoj takega vzporednega postopka.

(2) Zaprosilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke:

1. kontaktne podatke pristojnega organa (osebno ime, naziv, podatke o organu in o komunikacijskem sredstvu);

2. opis dejstev in okoliščin, ki so podlaga za kazenski pregon;

3. vse pomembne podatke o istovetnosti osumljenca oziroma obdolženca (osebno ime in morebitni vzdevek, osebno ime staršev, tudi prejšnje osebno ime, če je bilo spremenjeno, kje stanuje, dan, mesec, leto in kraj rojstva, enotno matično številko (EMŠO) ali drugi enoznačni podatek) ter enake podatke za oškodovanca, če je to potrebno;

4. podatke o fazi vzporednega postopka,

5. podatke o morebitnem začasnem odvzemu prostosti osumljencu oziroma obdolžencu in

6. druge potrebne podatke glede na okoliščine konkretne zadeve.

(3) Pristojni organ Republike Slovenije pristojnemu organu zaprošene države določi primeren rok za odgovor na zaprosilo.

(4) Če je pristojni organ na kakršen koli način že obveščen o obstoju vzporednih postopkov, lahko začne postopek neposrednega posvetovanja po 81. členu tega zakona.

Odgovor na zaprosilo o obstoju vzporednega postopka v Republiki Sloveniji

80. člen

(1) Pristojni organ mora na zaprosilo pristojnega organa države prosilke odgovoriti brez odlašanja, najkasneje pa v roku, določenem v zaprosilu. Če je zoper osumljenca oziroma obdolženca odrejen odvzem prostosti, se zaprosilo obravnava prednostno in hitro.

(2) Če organ, ki je prejel zaprosilo, ni pristojen za odgovor, brez odlašanja odstopi zaprosilo pristojnemu organu v Republiki Sloveniji in o tem ustrezno obvesti pristojni organ države prosilke.

(3) Če pristojni organ, ki je prejel zaprosilo, glede na okoliščine konkretne zadeve ne more pripraviti odgovora v roku iz zaprosila, obvesti pristojni organ države prosilke o razlogih za zamudo in o roku, v katerem bo posredoval odgovor na zaprosilo.

(4) Odgovor na zaprosilo o obstoju vzporednega postopka mora vsebovati podatke o tistih dejstvih, ki so podlaga ali so bili podlaga za postopek v Republiki Sloveniji zoper osebo, ki je navedena v zaprosilu, če so ta dejstva enaka dejstvom in okoliščinam iz zaprosila.

(5) V primeru obstoja vzporednega postopka v Republiki Sloveniji se v odgovoru navedejo tudi kontaktni podatki pristojnega organa (osebno ime, naziv, podatki o pristojnem organu in o komunikacijskem sredstvu) ter podatki o fazi vzporednega postopka oziroma o naravi pravnomočne odločbe kazenskega sodišča, če je bila izdana, lahko pa tudi druge nujno potrebne podatke glede na okoliščine konkretne zadeve.

Neposredno posvetovanje

81. člen

(1) Če pristojni organi v drugih državah članicah in v Republiki Sloveniji v postopku po 78. ali 79. členu tega zakona potrdijo obstoj vzporednih postopkov, pristojni organ Republike Slovenije nadaljuje postopek z neposrednim posvetovanjem s pristojnimi organi držav članic, ki vodijo vzporedne postopke.

(2) Neposredno posvetovanje je sodelovanje pristojnega organa Republike Slovenije s pristojnimi organi držav članic, ki vodijo vzporedne postopke z namenom, da bi se soglasno sprejeli ukrepi za preprečitev škodljivih posledic vzporednih postopkov, po potrebi tudi z vodenjem kazenskega postopka le v eni državi članici.

(3) Posvetovanje iz prejšnjih odstavkov ne vpliva na uvedbo ali vodenje predkazenskih ali kazenskih postopkov oziroma na izvrševanje drugih pristojnosti organa, ki sodeluje pri posvetovanju. O vseh izvedenih ukrepih se organi, ki sodelujejo v posvetovanju, medsebojno obveščajo.

(4) Pri posvetovanju iz drugega odstavka tega člena se proučijo vsa dejstva in dokazi v zvezi z zadevo ter vse okoliščine, ki so pomembne za dosego soglasja. Pri tem pristojni organ Republike Slovenije upošteva zlasti interese kazenskega postopka, ekonomičnost pregona, dostopnost dokazov, varovanje družinskega življenja, pa tudi do tedaj nastale in bodoče stroške predkazenskega oziroma kazenskega postopka, ne pa višine predpisane kazni.

(5) Pristojni organ lahko neposredno posvetovanje iz prvega odstavka tega člena izvede tudi z vzpostavitvijo neposrednega stika s članom Eurojusta iz Republike Slovenije in vložitvijo zaprosila za pomoč po določbah tega zakona, ki urejajo sodelovanje z Eurojustom.

(6) Če z neposrednim posvetovanjem ni bilo mogoče doseči soglasja, lahko pristojni organ zadevo predloži Eurojustu.

(7) Pristojni organi držav članic se lahko dogovorijo o uporabi jezika, v katerem bo tekel postopek neposrednega posvetovanja v konkretni zadevi.

Posredovanje podatkov v postopku neposrednega posvetovanja

82. člen

(1) Dokler traja neposredno posvetovanje, pristojni organ Republike Slovenije obvešča pristojne organe drugih držav članic, v katerih se vodijo vzporedni postopki, o vseh pomembnih ukrepih, ki so bili sprejeti v okviru predkazenskega ali kazenskega postopka v Republiki Sloveniji.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije pristojnim organom drugih držav članic, v katerih se vodijo vzporedni postopki, posreduje podatke v obsegu, v katerem je to glede na okoliščine primera potrebno in dopustno, razen podatkov, ki bi lahko ogrozili temeljne interese nacionalne varnosti Republike Slovenije ali varnosti posameznikov.

Obveščanje o soglasju

83. člen

O doseženem soglasju glede ukrepov za preprečitev škodljivih posledic vzporednih postopkov ali za odstop kazenskega pregona v Republiko Slovenijo ali v drugo državo članico mora pristojni organ pisno obvestiti policijo in druge pristojne organe v Republiki Sloveniji ter pristojne organe drugih držav članic, ki so sodelovali v postopku neposrednega posvetovanja.

Odstop pregona

84. člen

(1) Če je na ozemlju Republike Slovenije storil kaznivo dejanje državljan druge države članice, ki ima stalno prebivališče v drugi državi članici, se smejo tej državi odstopiti vsi kazenski spisi za kazenski pregon in sojenje, če druga država članica temu ne nasprotuje.

(2) Preden je izdan sklep o preiskavi, odloča o odstopu pristojni državni tožilec. Med preiskavo odloča o tem na predlog državnega tožilca preiskovalni sodnik, do začetka glavne obravnave pa izvenobravnavni senat okrožnega sodišča, tudi če gre za zadeve iz pristojnosti okrajnega sodišča.

(3) Pri odločanju o odstopu kazenskih spisov organi iz prejšnjega odstavka upoštevajo tudi do tedaj nastale in bodoče stroške predkazenskega oziroma kazenskega postopka.

(4) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je oškodovanec državljan Republike Slovenije, ki temu nasprotuje, razen če je dano zavarovanje za uveljavitev njegovega premoženjskopravnega zahtevka.

(5) Ni dovoljen odstop kazenskih spisov, če je bil odrejen zaseg ali začasno zavarovanje zahtevka za odvzem denarja ali premoženja nezakonitega izvora iz 245. člena Kazenskega zakonika ali protipravno dane ali sprejete podkupnine iz 151., 157., 241., 242., 261., 262. in 263. člena Kazenskega zakonika, razen v primerih, ko je sodišče navedene odredbe izdalo na pobudo pristojnih organov druge države članice. V teh primerih in v primerih, ko je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji, smejo organi iz drugega odstavka tega člena odstopiti kazenski spis drugi državi članici samo, če so pred tem ugotovili, da ima ta država ustrezno urejeno zakonodajo v zvezi z odvzemom premoženjske koristi in v zvezi z odstopom kazenskih spisov drugi državi, ter upoštevali vrednost začasno zavarovanega premoženja.

Prevzem pregona

85. člen

(1) Zahteva druge države članice, naj se v Republiki Sloveniji prevzame pregon državljana Republike Slovenije ali osebe, ki ima stalno prebivališče v Republiki Sloveniji, zaradi kaznivega dejanja, storjenega v drugi državi članici, se pošlje s spisi pristojnemu državnemu tožilstvu, na katerega območju ima ta oseba stalno ali začasno prebivališče.

(2) Če je pri pristojnem organu druge države članice podan premoženjskopravni zahtevek, se ravna, kot da bi bil ta zahtevek podan pri pristojnem domačem sodišču.

(3) O zavrnitvi prevzema kazenskega pregona in o pravnomočni odločbi, izdani v kazenskem postopku, se obvesti državo članico, ki je poslala zahtevo.

11. POGLAVJE
SODELOVANJE Z EUROJUSTOM IN EVROPSKO PRAVOSODNO MREŽO

86. člen

(črtan)

87. člen

(črtan)

88. člen

(črtan)

Dostop do osebnih podatkov

89. člen

Vsak posameznik ima pravico zahtevati dostop do osebnih podatkov, ki jih Eurojust obdeluje v zvezi z njim, v primeru, če so ti podatki nepravilni ali nepopolni, pa tudi pravico zahtevati popravek, omejitev obdelave in izbris teh podatkov v skladu z akti o ustanovitvi in delovanju Eurojusta, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Zahteva se vloži pri Eurojustu ali pri Informacijskem pooblaščencu, ki jo nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu, posreduje Eurojustu.

90. člen

(črtan)

Zaprosilo Eurojustu

91. člen

(1) Pristojni pravosodni organ Republike Slovenije lahko v okviru domačega kazenskega postopka vzpostavi neposredni stik z nacionalnim predstavnikom Eurojusta in vloži zaprosilo za pomoč v skladu s pristojnostmi Eurojusta. Policija mora vložiti zaprosila prek pristojnega pravosodnega organa. Predlagatelj lahko vloži zahtevo, da se zaprosilo nemudoma pošlje tudi predstavniku države članice, na ozemlju katere bi bilo treba zaprosilo izvršiti.

(2) Zaprosila za pravosodno sodelovanje se v nujnih zadevah lahko vložijo pri nujni koordinacijski enoti Eurojusta prek enotne kontaktne točke pri Eurojustu.

92. člen

(črtan)

Sodniki za zvezo

93. člen

V postopku dogovora o napotitvi sodnika za zvezo iz Republike Slovenije v imenu Eurojusta v tretjo državo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno tožilstvo.

Evropska pravosodna mreža

94. člen

(1) Republika Slovenija omogoča učinkovito sodelovanje z Evropsko pravosodno mrežo zaradi izboljšanja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.

(2) Za potrebe poenostavitve neposrednih stikov in sodelovanja med pravosodnimi organi držav članic v Republiki Sloveniji delujejo kontaktne točke Evropske pravosodne mreže. Za področje vsakega višjega sodišča se imenuje najmanj ena kontaktna točka izmed sodnikov in državnih tožilcev, poleg tega pa se kontaktni točki imenujeta še na Specializiranem državnem tožilstvu Republike Slovenije ter na ministrstvu, pristojnem za pravosodje.

(3) Naloga kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže v Republiki Sloveniji je spodbujanje in pomoč pri izvajanju pravosodnega sodelovanja med pristojnimi domačimi in tujimi organi z aktivnim posredovanjem in vzpostavljanjem neposrednih stikov s pristojnimi kontaktnimi točkami ali službami drugih držav članic.

(4) Nacionalni korespondent Evropske pravosodne mreže (v nadaljnjem besedilu: nacionalni korespondent) je poleg nalog iz prejšnjega odstavka pristojen tudi za zadeve, ki se nanašajo na notranje delovanje mreže, predvsem za koordiniranje zaprosil in odgovorov za pravno pomoč med pristojnimi domačimi organi ter za stike s sekretariatom Evropske pravosodne mreže.

(5) Korespondent Evropske pravosodne mreže za tehnično pomoč je poleg nalog iz tretjega odstavka tega člena odgovoren tudi za posodabljanje in posredovanje podatkov o imenovanih kontaktnih točkah, njihove nazive ali funkcije ter potrebne kontaktne podatke, za posredovanje podatkov o domačih in tujih organih pristojnih za pravosodno sodelovanje in podatkov o pravnem redu Republike Slovenije ter za posredovanje izjav in pridržkov v zvezi z veljavnimi mednarodnimi pogodbami in drugimi pravnimi akti, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(6) Sodišča in državna tožilstva morajo kontaktnim točkam pomagati pri njihovem delu, in morajo zaradi poenostavitve pravosodnega sodelovanja, zlasti zaradi pridobivanja osnovnih oziroma kratkih informacij o tujem pravnem redu ter podatkov o poteku tujih kazenskih postopkov in postopkov pravne pomoči, uporabljati pomoč kontaktnih točk, če se teh informacij ali podatkov ni moglo pridobiti z neposrednimi stiki z organom države članice, ki se s tem ukvarja.

Kontaktne točke

95. člen

(1) Predsedniki sodišč določijo sodnike, ki so pooblaščeni za opravljanje nalog kontaktnih točk. Predsedniki sodišč ministrstvu sporočijo osebno ime sodnikov, njihov naziv ter potrebne kontaktne podatke za namene opravljanja nalog kontaktne točke Evropske pravosodne mreže ter mu nemudoma sporočijo tudi spremembe podatkov o kontaktnih točkah.

(2) Vodje okrožnih državnih tožilstev in vodja Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije določijo državne tožilce, ki so pooblaščeni za opravljanje nalog kontaktnih točk. Vodje državnih tožilstev ministrstvu sporočijo osebno ime državnih tožilcev, njihov naziv ter potrebne kontaktne podatke za namene opravljanja nalog kontaktne točke Evropske pravosodne mreže ter mu nemudoma sporočijo tudi spremembe podatkov o kontaktnih točkah.

(3) Minister določi javnega uslužbenca, ki je pooblaščen za opravljanje nalog kontaktne točke v ministrstvu.

Sodelovanje med Evropsko pravosodno mrežo in Eurojustom

96. člen

(1) Nacionalni korespondent in nacionalni predstavnik v Eurojustu tesno sodelujeta, zlasti s posvetovanjem, usklajevanjem ter medsebojnim obveščanjem o zadevah iz njune pristojnosti.

(2) Nacionalni predstavnik Eurojusta obvešča kontaktne točke Evropske pravosodne mreže o vseh primerih, za katere meni, da bi jih bilo primerneje obravnavati v okviru te mreže.

(3) Kontaktne točke Evropske pravosodne mreže obveščajo nacionalnega predstavnika Eurojusta o vseh primerih, za katere menijo, da bi jih bilo primerneje obravnavati v okviru Eurojusta.

IV. DEL
PRIZNANJE IN IZVRŠEVANJE PRAVOSODNIH ODLOČB

12. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV ODLOČBE, S KATERO JE OBDOLŽENCU V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IZREČEN UKREP, KI NADOMEŠČA PRIPOR

Predmet urejanja

97. člen

To poglavje določa pravila, po katerih domače sodišče prizna odločbo, s katero je pristojni organ druge države članice namesto pripora odredil druge nadzorne ukrepe za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti, za odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, izvršuje z odločbo izrečene nadzorne ukrepe, ter ravna v primeru njihove kršitve.

Pomen izrazov

98. člen

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo naslednji pomen:

- »odločba o nadzornih ukrepih« je izvršljiva odločba pristojnega organa druge države članice, izdana med kazenskim postopkom v skladu z nacionalnim pravom in postopki te države, s katero se obdolžencu namesto pripora izreče eden ali več nadzornih ukrepov;

- »nadzorni ukrepi« so obveznosti in navodila, ki so izrečena obdolžencu za zagotovitev njegove navzočnosti, odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka;

- »obdolženec« je fizična oseba, zoper katero je bil z odločbo pristojnega organa države izdaje izrečen eden ali več nadzornih ukrepov.

Uporaba drugih predpisov

99. člen

Pristojni organi v Republiki Sloveniji so pri uporabi tega poglavja poleg njegovih določb dolžni zagotavljati tudi izvrševanje določb drugih predpisov glede varstva žrtev kaznivih dejanj, splošne varnosti ter varovanja javnega reda in miru.

Pristojnost

100. člen

(1) Za posvetovanja, pojasnila v zvezi z izvrševanjem nadzornih ukrepov in za odločanje o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih, je pristojen preiskovalni sodnik okrožnega sodišča na območju zadnjega stalnega prebivališča obdolženca v Republiki Sloveniji. Če obdolženec ni imel stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se pristojnost določi po kraju njegovega zadnjega začasnega prebivališča.

(2) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po prejšnjem odstavku, je pristojen preiskovalni sodnik Okrožnega sodišča v Ljubljani.

(3) Če domače sodišče, ki je prejelo odločbo o nadzornih ukrepih skupaj s potrdilom, ni pristojno, nemudoma odstopi zadevo pristojnemu sodišču in o tem obvesti pristojni organ države izdaje, ki je odločbo in potrdilo poslal v izvršitev.

Posvetovanje in izmenjava podatkov

101. člen

(1) Razen če to ni izvedljivo, se je domače sodišče dolžno posvetovati s pristojnim organom države izdaje:

- med pripravo ali vsaj pred posredovanjem odločbe o nadzornih ukrepih in potrdila v izvršitev;

- za lažje in učinkovitejše izvrševanje nadzornih ukrepov in

- o resnih kršitvah izrečenih nadzornih ukrepov.

(2) V okviru posvetovanja iz prejšnjega odstavka si domače sodišče s pristojnim organom države izdaje izmenjuje vse podatke, ki so potrebni za odločanje o priznanju, za izvrševanje nadzornih ukrepov in predajo obdolženca, zlasti:

- podatke, ki omogočajo preverjanje istovetnosti obdolženca (ime in priimek in morebitni vzdevek, ime in priimek staršev, dekliški priimek matere, kraj rojstva, dan, mesec in leto rojstva, enotno matično številko ali druge enoznačne identifikacijske podatke);

- podatke, ki omogočajo preverjanje prebivališča obdolženca (kraj in naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, podatke o spremembi naslova ali kraja prebivališča, podatke o zaposlitvi, zdravstvenem in socialnem zavarovanju, podatke javnih knjig, v katerih je vpisano premoženje obdolženca);

- podatke iz kazenske evidence, ki so pomembni glede na vrsto in naravo izrečenih nadzornih ukrepov.

(3) Domače sodišče lahko pristojnemu organu v državi izdaje posreduje kakršne koli podatke o tveganju, ki ga obdolženec utegne predstavljati za žrtve in širšo oziroma splošno javnost.

Vrsta nadzornih ukrepov in način njihovega izvrševanja

102. člen

(1) Po določbah tega poglavja domače sodišče izvršuje naslednje nadzorne ukrepe, s smiselno uporabo nadzornih ukrepov za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti, odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka po zakonu, ki ureja kazenski postopek:

a) obveznost obdolženca, da domače sodišče obvesti o vsaki spremembi prebivališča, zlasti zaradi vročanja vabil sodišča na zaslišanje ali na glavno obravnavo v kazenskem postopku, ki se izvršuje s poukom obdolžencu, da mora na vabilo priti in domačemu sodišču takoj sporočiti spremembo naslova kot tudi namen, da spremeni prebivališče in z opozorilom na posledice, določene z zakonom, ki ureja kazenski postopek, če ne bo tako ravnal;

b) obveznost obdolženca, da v nekatere kraje ali določena območja v državi izdaje odločbe o nadzornih ukrepih ali v Republiki Sloveniji ne sme vstopiti, ki se izvršuje s prepovedjo približevanja določenemu kraju ali območju;

c) obveznost obdolženca, da po potrebi ob določenem času ostane na določenem kraju, ki se glede na naravo izrečenega nadzornega ukrepa izvršuje z obljubo obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča, ali s hišnim priporom;

d) obveznost obdolženca, ki vsebuje omejitve glede zapustitve ozemlja Republike Slovenije, ki se izvršuje z obljubo obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča in zavezo, da brez dovoljenja sodišča ne bo odšel v tujino;

e) obveznost obdolženca, da se javlja določenemu organu ob določenem času, ki se izvršuje z javljanjem na policijski postaji;

f) obveznost obdolženca, da se izogiba določenim osebam, ki so povezane z domnevno storjenim kaznivim dejanjem ali kaznivimi dejanji, ki se izvršuje s prepovedjo približevanja določeni osebi;

g) obveznost obdolženca, da ne vozi vozila, ki se izvršuje z odvzemom vozniškega dovoljenja za čas dokler traja postopek in

h) obveznost depozita določenega denarnega zneska ali zagotovitve drugega jamstva bodisi v določenem številu obrokov bodisi v enkratnem znesku, ki se izvršuje z varščino.

(2) Po določbah tega poglavja domače sodišče izvršuje tudi naslednje nadzorne ukrepe, s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja ukrepe varstvenega nadzorstva (63. do 67. člen Kazenskega zakonika) oziroma varnostne ukrepe (69. in 71. člen Kazenskega zakonika):

a) obveznost terapevtskega zdravljenja ali zdravljenja zasvojenosti, ki se izvršuje z varstvenim nadzorstvom z odreditvijo navodila za zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu, s soglasjem osebe tudi za zdravljenje odvisnosti od alkohola ali drog;

b) prepoved opravljanja določenih dejavnosti, povezanih z domnevno storjenim kaznivim dejanjem, ki lahko vključujejo opravljanje dela v določenem poklicu ali na določenem področju zaposlitve, ki se izvršuje z varnostnim ukrepom prepovedi opravljanja poklica.

Pogoji za priznanje in izvršitev nadzornih ukrepov

103. člen

(1) Domače sodišče po določbah tega poglavja prizna in izvrši pravnomočno sodno odločbo države izdaje, s katero je bil izrečen eden ali več nadzornih ukrepov iz prejšnjega člena:

- če je obdolženec, ki ima na ozemlju Republike Slovenije stalno ali začasno prebivališče, potem, ko ga je pristojni organ države izdaje obvestil o nadzornih ukrepih, privolil v vrnitev v Republiko Slovenijo, ali

- če je domače sodišče soglašalo, da pristojni organ druge države članice Republiki Sloveniji posreduje v izvršitev odločbo o nadzornih ukrepih za obdolženca, ki na ozemlju Republike Slovenije nima stalnega ali začasnega prebivališča.

(2) Soglasje iz druge alineje prejšnjega odstavka lahko domače sodišče poda, če okoliščine utemeljujejo pričakovanje, da bo obdolženec med izvrševanjem nadzornih ukrepov stalno ali začasno prebival na ozemlju Republike Slovenije in da bo nadzorne ukrepe mogoče učinkovito izvrševati.

(3) Pred odločitvijo o soglasju lahko domače sodišče o okoliščinah iz prejšnjega odstavka po potrebi zasliši obdolženca.

(4) O soglasju iz drugega odstavka tega člena domače sodišče odloči z obrazloženo pisno izjavo, ki jo posreduje pristojnemu organu države izdaje.

Podlage za odločanje

104. člen

(1) Domače sodišče o priznanju tuje odločbe odloča na podlagi naslednjih listin:

- odločbe o nadzornem ukrepu, ki jo je treba izvršiti,

- obrazca iz Priloge 4 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje.

(2) Domače sodišče lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdaje pošlje izvirnik odločbe, ki je posredovana v izvršitev, ali overjeni prepis izvirnika odločbe in izvirnik potrdila.

Postopek odločanja

105. člen

(1) Postopek za priznanje odločbe o nadzornih ukrepih se začne, ko domače sodišče prejme listine, ki so podlaga za odločanje o izvršitvi nadzornega ukrepa v Republiki Sloveniji.

(2) Domače sodišče v postopku odločanja o priznanju preveri, ali so podane vse zakonske podlage in pogoji za priznanje posredovane odločbe o nadzornih ukrepih.

(3) Če domače sodišče ugotovi, da ni razlogov za zavrnitev priznanja in izvršitev odločbe, jo s sklepom prizna in pri tem po potrebi prilagodi nadzorne ukrepe.

Zaslišanje obdolženca

106. člen

(1) Domače sodišče lahko v postopku odločanja o priznanju in v postopku izvrševanja zasliši obdolženca, tudi če ta na ozemlju Republike Slovenije nima stalnega ali začasnega prebivališča:

- v zvezi z vsemi okoliščinami, povezanimi z dopustnostjo priznanja odločbe o nadzornih ukrepih,

- glede možnosti izvrševanja nadzornih ukrepov v Republiki Sloveniji,

- glede prilagoditve nadzornih ukrepov,

- glede podaljševanja, preizkusa, spreminjanja in izvrševanja nadzornih ukrepov, ter

- glede kršitve nadzornih ukrepov.

(2) Zaslišanje obdolženca se lahko opravi tudi z uporabo videokonference po postopku in pogojih, ki jih zakon določa v skladu z ustrezno ureditvijo pomoči in sodelovanja po mednarodnem pravu in pravu Evropske unije.

Rok za odločitev

107. člen

(1) Domače sodišče o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih odloči v dvajsetih delovnih dneh od prejema potrdila in odločbe.

(2) Če zaradi izjemnih okoliščin o priznanju ni mogoče pravnomočno odločiti v roku iz prejšnjega odstavka, oziroma v primeru vložene pritožbe v nadaljnjih 20 delovnih dneh, domače sodišče o tem nemudoma obvesti pristojni organ države izdaje ter navede razloge za zamudo in predviden čas, v katerem bo lahko odločeno o priznanju.

(3) Če je potrdilo nepopolno ali očitno ne ustreza odločbi o nadzornih ukrepih, lahko domače sodišče svojo odločitev o priznanju odločbe odloži, dokler potrdilo ni dopolnjeno ali popravljeno oziroma do poteka razumnega roka, ki ga v ta namen določi pristojnemu organu države izdaje.

Razlogi za zavrnitev priznanja odločbe o nadzornih ukrepih

108. člen

(1) Domače sodišče zavrne priznanje odločbe o nadzornih ukrepih in ne izvrši pravnomočne odločbe o nadzornih ukrepih, če:

1. pristojni organ države izdaje ne pošlje potrdila, če je potrdilo nepopolno ali očitno ne ustreza odločbi o nadzornih ukrepih in ga pristojni organ države izdaje ustrezno ne dopolni ali ne popravi v razumnem roku, ki ga določi domače sodišče;

2. niso izpolnjeni pogoji za priznanje in izvršitev glede stalnega oziroma začasnega prebivališča obdolženca na ozemlju Republike Slovenije, glede soglasja domačega sodišča z zahtevo obdolženca, ki na ozemlju Republike Slovenije nima stalnega ali začasnega prebivališča, da se nadzorni ukrepi izvršijo v Republiki Sloveniji ali glede vrste nadzornih ukrepov, ki jih Republika Slovenija izvršuje po tem zakonu;

3. je bil obdolženec zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojen, oproščen obtožbe ali je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena;

4. je bil nadzorni ukrep izrečen za dejanje, ki ni kaznivo po kazenskem zakonu Republike Slovenije in ne gre za dejanje iz drugega odstavka 8. člena tega zakona (dvojna kaznivost), pri čemer se v davčnih, carinskih in deviznih zadevah izvršitev odločbe ne sme zavrniti iz razloga, da pravo Republike Slovenije ne predpisuje iste vrste davka ali da ne vsebuje enakih davčnih, carinskih in deviznih predpisov, kot pravo države izdaje;

5. je po pravu Republike Slovenije kazenski pregon že zastaral, gre pa za dejanje, za pregon katerega so po pravu Republike Slovenije pristojni organi Republike Slovenije;

6. obdolženec po pravu Republike Slovenije uživa imuniteto, ki onemogoča izvrševanje nadzornih ukrepov;

7. je dejanje, zaradi katerega je bila izdana odločba o nadzornih ukrepih, storila oseba, ki še ni bila stara štirinajst let;

8. obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da je bil nadzorni ukrep zoper obdolženca izrečen z namenom kaznovanja zaradi njegovega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali da bi lahko bil zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

(2) Domače sodišče lahko zavrne priznanje odločbe o nadzornih ukrepih in ne izvrši pravnomočne odločbe o nadzornih ukrepih, če bi v primeru kršitev nadzornega ukrepa moralo zavrniti predajo na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo. Če je ne glede na navedeno pripravljeno priznati odločbo o nadzornih ukrepih in izvrševati predpisane nadzorne ukrepe, o tem obvesti pristojni organ v državi izdaje, pri tem pa navede razloge za zavrnitev na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo.

(3) Če v primeru iz prejšnjega odstavka pristojni organ v državi izdaje ne umakne potrdila, domače sodišče lahko prizna odločbo o nadzornih ukrepih in jih izvršuje, vendar obdolženec ne more biti predan na podlagi evropskega naloga za prijetje.

(4) Preden se domače sodišče odloči, da ne bo priznalo odločbe o nadzornih ukrepih na podlagi iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena, na ustrezen način vzpostavi stik s pristojnim organom v državi izdaje in ga po potrebi zaprosi, naj mu brez odlašanja posreduje vse potrebne dodatne podatke in informacije.

Sklep o priznanju ali zavrnitvi izvrševanja odločbe o nadzornih ukrepih

109. člen

(1) Sklep o priznanju mora poleg drugih podatkov, določenih z zakonom, obsegati zlasti:

- podatke o obdolžencu,

- naziv organa, katerega odločba je predmet odločanja,

- opravilno številko in datum izdaje ter datum pravnomočnosti odločbe o nadzornem ukrepu,

- vrsto nadzornega ukrepa ali ukrepov, ki so bili izrečen obdolžencu v državi izdaje,

- naziv in člen kaznivega dejanja, zaradi katerega se zoper obdolženega vodi kazenski postopek v državi izdaje,

- predpise države izdaje, ki so bili uporabljeni pri izdaji odločbe o nadzornem ukrepu,

- vrsto in naravo nadzornega ukrepa, ki ustreza izrečenemu nadzornemu ukrepu in se bo izvrševal v Republiki Sloveniji, po potrebi pa tudi natančnejši obseg in način njegovega izvrševanja zaradi prilagoditve domačemu pravu,

- čas trajanja nadzornega ukrepa po odločbi pristojnega organa države izdaje,

- najdaljši možni čas izvrševanja nadzornega ukrepa po pravu Republike Slovenije in zakonske zahteve glede podaljševanja ali preizkušanja razlogov za njegovo izvrševanje,

- pristojne organe, ki bodo sodelovali pri izvrševanju nadzornih ukrepov in njihove naloge ter

- druge podatke, ki so nujni ali potrebni za izvrševanje nadzornega ukrepa.

(2) Sklep o priznanju oziroma zavrnitvi priznanja mora biti obrazložen.

(3) Sklep se vroči obdolžencu in državnemu tožilcu, pristojnemu za domače sodišče, ki odloča o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih.

(4) Zoper sklep se smeta obdolženec in državni tožilec pritožiti v osmih dneh od vročitve sklepa. Senat mora o pritožbi odločiti v osmih delovnih dneh.

(5) Izredna pravna sredstva zoper pravnomočni sklep o priznanju ali o zavrnitvi priznanja niso dovoljena.

Prilagoditev nadzornih ukrepov

110. člen

(1) Če narava nadzornega ukrepa, ki ga je izrekel pristojni organ države izdaje, ni združljiva s pravom Republike Slovenije, ga sme domače sodišče s sklepom o priznanju prilagoditi glede na vrsto nadzornih ukrepov za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, kot so za istovrstna kazniva dejanja določeni po pravu Republike Slovenije.

(2) Prilagojeni nadzorni ukrep mora po svoji naravi kar najbolj ustrezati nadzornemu ukrepu, ki ga je izrekel pristojni organ države izdaje in ne sme biti strožji od tega ukrepa.

(3) Določbi prejšnjih odstavkov se smiselno uporabita tudi v primeru, če pristojni organ v državi izdaje spremeni nadzorni ukrep med njegovim izvrševanjem.

Odreditev izvršitve nadzornih ukrepov

111. člen

Domače sodišče po pravnomočnosti odločbe o priznanju brez odlašanja odredi njeno izvršitev in jo pošlje organom, ki so po pravu Republike Slovenije pristojni za neposredno izvrševanje nadzornih ukrepov.

Izvrševanje nadzornih ukrepov

112. člen

(1) Domače sodišče je pristojno za izvrševanje nadzornih ukrepov od dneva posredovanja pisnega obvestila pristojnemu organu države izdaje o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih.

(2) Nadzorni ukrep, ki ga je domače sodišče v postopku priznanja pravnomočno priznalo oziroma prilagodilo, se izvršuje po pravu Republike Slovenije.

(3) Domače sodišče lahko kadarkoli med izvrševanjem nadzornih ukrepov pozove pristojni organ v državi izdaje, naj se izreče, ali je v okoliščinah konkretnega primera izvrševanje nadzornega ukrepa še potrebno oziroma primerno.

Pristojnost za nadaljnje odločitve in pravo, ki se uporablja

113. člen

Za podaljšanje in preizkus nadzornega ukrepa, umik odločbe, s katero je bil nadzorni ukrep izrečen, spremembo nadzornega ukrepa, izdajo sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom in vse nadaljnje odločitve o nadzornih ukrepih je pristojen organ države izdaje.

Podaljšanje, preizkus in sprememba nadzornih ukrepov

114. člen

(1) Domače sodišče lahko pred iztekom trajanja nadzornih ukrepov od pristojnega organa države izdaje zahteva, da določi, za koliko, če sploh, bo predvidoma treba podaljšati izvrševanje nadzornih ukrepov.

(2) O zahtevi pristojnega organa države izdaje, da se v okviru najdaljšega možnega časa izvrševanja nadzornega ukrepa po pravu Republike Slovenije izvrševanje nadzornih ukrepov podaljša, domače sodišče odloča s sklepom, pri čemer ne presoja ponovno razlogov za zavrnitev priznanja, ki jih je že preizkusilo. V sklepu se določi čas podaljšanja izvrševanja oziroma najdaljše možno trajanje izvrševanja po pravu Republike Slovenije.

(3) O zahtevi pristojnega organa države izdaje za izvrševanje spremenjenih nadzornih ukrepov, domače sodišče odloča s sklepom, s smiselno uporabo določb tega poglavja o postopku priznanja nadzornih ukrepov, pri čemer ne presoja ponovno razlogov za zavrnitev priznanja, ki jih je že preizkusilo.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka lahko domače sodišče spremenjene nadzorne ukrepe prizna in izvrši ali jih prilagodi, če njihova narava ni združljiva s pravom Republike Slovenije, njihovo izvrševanje pa lahko zavrne le, če ne sodijo med nadzorne ukrepe, ki jih je Republika Slovenije po tem zakonu dolžna oziroma se jih je zavezala izvrševati.

(5) Pristojnost organa v državi izdaje za odločanje o podaljšanju, preizkusu ali umiku odločbe o nadzornem ukrepu, spremembi nadzornega ukrepa, izdaji sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali izdaji drugačne nadaljnje odločbe o nadzornem ukrepu, ne ovira uvedbe postopka zoper obdolženca v Republiki Sloveniji zaradi kaznivih dejanj, ki jih je storil, razen za kazniva dejanja, na katerih temelji odločba o nadzornih ukrepih.

Ustavitev izvrševanja nadzornih ukrepov

115. člen

(1) Izvrševanje nadzornih ukrepov se v Republiki Sloveniji nemudoma ustavi in se prenese na pristojni organ države izdaje, če:

- domače sodišče prejme obvestilo pristojnega organa države izdaje, da je bilo potrdilo umaknjeno oziroma, da je treba izvrševanje nemudoma ustaviti;

- nadzornih ukrepov ni mogoče izvrševati, saj po posredovanju odločbe o nadzornih ukrepih in potrdila obdolženca ni mogoče najti na ozemlju Republike Slovenije;

- obdolženec, ki je imel na ozemlju Republike Slovenije svoje začasno ali stalno prebivališče, prenese v drugo državo članico;

- pristojni organ države izdaje spremeni nadzorne ukrepe in domače sodišče zavrne njihovo izvrševanje, ker ne sodijo med nadzorne ukrepe, ki jih je Republika Slovenija dolžna oziroma se jih je zavezala izvrševati po tem zakonu;

- poteče najdaljši čas, v katerem je po pravu Republike Slovenije možno izvrševati nadzorne ukrepe;

- pristojni organ države izdaje potem, ko je domače sodišče od njega zahtevalo, da zaradi zakonske ureditve po pravu Republike Slovenije po poteku razumnega roka, določenega v

zahtevi, in po poteku dodatnega razumnega roka na podlagi enake nove zahteve, z opozorilom, da bo ob njeni neizpolnitvi prenehalo izvrševati nadzorne ukrepe, če ne prejme odgovora, niti v naknadnem roku ne pošlje potrdila o podaljšanju ali preizkusu izvrševanja nadzornih ukrepov v okviru najdaljšega časa njihovega trajanja;

- pristojni organ države izdaje potem, ko ga je domače sodišče obvestilo o ponavljajočih se kršitvah nadzornih ukrepov ali ugotovitvi, ki ima lahko za posledico izdajo nove odločbe glede podaljšanja, preizkusa in umika odločbe o nadzornih ukrepih, njihove spremembe ali izdaje sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom oziroma druge nadaljnje odločitve o nadzornih ukrepih, tudi po poteku naknadno določenega razumnega roka ne posreduje take odločitve.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se je domače sodišče dolžno s pristojnim organom države izdaje pravočasno posvetovati o možnosti preprečitve ustavitve izvrševanja nadzornih ukrepov.

(3) Domače sodišče izvrševanje nadzornih ukrepov ustavi s sklepom in o tem takoj obvesti pristojni organ države izdaje.

Obveščanje države izdaje

116. člen

(1) Domače sodišče mora pristojni organ države izdaje glede na naravo zadeve nemudoma oziroma pravočasno obvestiti:

1. če zaradi nepristojnosti posreduje odločbo o nadzornih ukrepih in potrdilo drugemu organu, ki je pristojen za njeno priznanje;

2. o kakršni koli spremembi prebivališča obdolženca;

3. o predvidenem poteku najdaljšega časa trajanja nadzornega ukrepa, ki ga določa pravo Republike Slovenije;

4. če nadzornega ukrepa ni mogoče izvršiti, ker po posredovanju potrdila in sodne odločbe obdolženca ni bilo mogoče najti na ozemlju Republike Slovenije;

5. o vloženi pritožbi ali drugem pravnem sredstvu zoper sklep o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih;

6. o pravnomočnosti odločbe o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih in vseh ukrepih, sprejetih za njeno izvrševanje;

7. o morebitni odločitvi za prilagoditev narave nadzornega ukrepa v skladu s tem zakonom, z obrazložitvijo takšne odločitve;

8. o zavrnitvi priznanja in izvrševanja tuje odločbe, z obrazložitvijo takšne odločitve;

9. o vsaki kršitvi nadzornega ukrepa in vsaki drugi ugotovitvi ali okoliščini, ki bi lahko imela za posledico podaljšanje, preizkus ali umik odločbe o nadzornem ukrepu, spremembo nadzornega ukrepa, izdajo sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom ali izdaje drugačne nadaljnje odločbe o nadzornem ukrepu;

10. da pri obdolženemu obstajajo okoliščine, ki kažejo na nevarnost za žrtve kaznivih dejanj ali splošno varnost.

(2) Obveščanje o okoliščinah iz 9. točke prejšnjega odstavka se opravi na obrazcu, ki je določen v Prilogi 5 tega zakona.

Predaja na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo

117. člen

(1) Če domače sodišče prejme evropski nalog za prijetje in predajo ali katero koli drugo izvršljivo sodno odločbo z enakim učinkom, ki ju je zoper državljana Republike Slovenije ali tujega državljana, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ali tujca z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji izdal pristojni organ države izdaje, in so izpolnjeni vsi drugi pogoji za predajo te osebe po II. poglavju tega zakona, se obdolženca preda po določbah tega zakona.

(2) Pri odločanju domačega sodišča o predaji obdolženca po določbah prejšnjega odstavka ne velja omejitev dopustnosti predaje glede predpisane oziroma izrečene kazni ali varnostnega oziroma drugega ukrepa in dvojne kaznivosti iz prvega odstavka 9. člena tega zakona.

13. POGLAVJE
POSREDOVANJE ODLOČBE DOMAČEGA SODIŠČA, S KATERO JE IZREČEN NADZORNI UKREP, KI NADOMEŠČA PRIPOR, V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Predmet urejanja

118. člen

(1) To poglavje določa pravila, po katerih se drugi državi članici posreduje v priznanje odločba domačega sodišča o izrečenih nadzornih ukrepih, s katerimi se nadomesti pripor obdolženca, sodelovanje pri izvrševanju teh ukrepov in v primeru njihove kršitve predaja obdolženca Republiki Sloveniji.

(2) Določbe tega poglavja ne morejo biti podlaga za predlog obdolženca, da se mu v kazenskem postopku, ki teče zoper njega, pripor nadomesti z nadzornim ukrepom.

Smiselna uporaba določb zakona

119. člen

(1) Če v tem zakonu ni drugače določeno, se glede pomena izrazov, omejitve pravic, uporabe drugih predpisov, pogojev za posredovanje odločbe domačega sodišča, s katero je izrečen nadzorni ukrep za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka v priznanje in izvršitev drugi državi članici, izvedbe postopka, zaslišanja obdolženca, občevanja med organi, posvetovanja in izmenjave podatkov in informacij, predaje na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo smiselno uporabljajo določbe prejšnjega poglavja.

(2) Pri smiselni uporabi iz prejšnjega odstavka Republika Slovenija velja za državo izdaje in domače sodišče za pristojni organ države izdaje, druga država članica pa za državo izvršitve in njen pristojni organ za pristojni organ države izvršitve nadzornega ukrepa.

Pogoji za posredovanje odločbe domačega sodišča

120. člen

(1) Domače sodišče lahko posreduje v priznanje in izvršitev pristojnemu organu druge države članice odločbo, s katero je za zagotovitev navzočnosti obdolženca, za odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka ter za izboljšanje varstva žrtev in širše javnosti, obdolžencu izreklo enega ali več izmed naslednji nadzornih ukrepov po zakonu, ki ureja kazenski postopek:

a) pouk obdolžencu, da mora na vabilo priti in domačemu sodišču takoj sporočiti spremembo naslova, kot tudi namen, da spremeni prebivališče in z opozorilom na posledice, določene z zakonom, ki ureja kazenski postopek, če ne bo tako ravnal;

b) zavezo obljube obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča;

c) prepoved približevanja določenemu kraju ali osebi;

d) javljanje na policijski postaji;

e) varščina;

f) hišni pripor;

g) odvzem vozniškega dovoljenja za čas, dokler traja postopek.

(2) Odločbo, s katero je obdolžencu izreklo nadzorni ukrep iz prejšnjega odstavka, domače sodišče lahko z njegovo privolitvijo posreduje v priznanje in izvršitev pristojnemu organu:

- druge države članice, v kateri ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče; ali

- katere koli druge države članice, ki jo je obdolženec predlagal namesto države članice, v kateri ima stalno ali začasno prebivališče, če njen pristojni organ, v skladu s pogoji, ki veljajo v tej državi, soglaša s posredovanjem odločbe v izvršitev.

(3) Izvršitev nadzornih ukrepov iz e) in g) točke prvega odstavka tega člena se lahko posreduje le državi članici, ki je na podlagi drugega odstavka 8. člena Okvirnega sklepa Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativi začasnemu priporu (UL L 294, 11. 11. 2009, str. 20–40) obvestila generalni sekretariat Sveta, da je take ukrepe pripravljena izvrševati.

Pristojnost

121. člen

(1) Za posredovanje odločbe o nadzornih ukrepih v izvršitev pristojnemu organu druge države članice je kot domače sodišče pristojno sodišče, ki je izreklo ta ukrep na prvi stopnji.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za posvetovanja s pristojnimi organi, za obveščanje, za podaljšanje, spremembo, preklic in prenehanje ukrepov, za izdajo sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom ali izdaje drugačne nadaljnje odločbe o nadzornem ukrepu v postopku po tem poglavju in za druge postopke in odločbe, povezane z izrekanjem in posredovanjem nadzornih ukrepov v izvršitev pristojnim organom drugih držav članic.

Posvetovanja in izmenjava informacij in podatkov

122. člen

(1) Pred posredovanjem potrdila in odločbe se domače sodišče lahko posvetuje s pristojnim organom države izvršitve glede učinkovitega izvrševanja nadzornega ukrepa.

(2) Posvetovanja iz prejšnjega odstavka so obvezna pred posredovanjem nadzornega ukrepa v državo članico, v kateri obdolženec nima stalnega ali začasnega prebivališča.

(3) V okviru posvetovanj lahko domače sodišče od pristojnega organa države izvršitve zahteva tudi druga pojasnila, zlasti v zvezi z določbami njene zakonodaje glede časa trajanja in načina podaljševanja ter preizkušanja nadzornega ukrepa.

(4) V okviru posvetovanja iz prejšnjih odstavkov si domače sodišče s pristojnim organom države izvršitve izmenjuje vse podatke, ki so potrebni za odločanje o priznanju, za izvrševanje nadzornih ukrepov in predajo obdolženca, zlasti:

- podatke, ki omogočajo preverjanje istovetnosti obdolženca (ime in priimek in morebitni vzdevek, ime in priimek staršev, dekliški priimek matere, kraj rojstva, dan, mesec in leto rojstva, enotna matična številka ali drugi enoznačni identifikacijski podatki);

- podatke, ki omogočajo preverjanje prebivališča obdolženca (kraj in naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, podatki o spremembi naslova ali prebivališča, podatki o zaposlitvi, zdravstvenem in socialnem zavarovanju, podatke javnih knjig v katerih je vpisano premoženje obdolženca);

- podatke iz kazenske evidence, ki so pomembni glede na vrsto in naravo izrečenih nadzornih ukrepov.

(5) Domače sodišče je dolžno ustrezno upoštevati kakršne koli podatke, ki jih o tveganju, ki ga obdolženec utegne predstavljati za žrtve in širšo javnost, sporoči pristojni organ v državi izvršitve.

(6) Za pomoč pri občevanju, posvetovanju in izmenjavi informacij in podatkov, poizvedbah in obvestilih med pristojnimi organi, če jih ni mogoče pridobiti neposredno ali prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, se domače sodišče lahko obrne na ministrstvo.

Postopek pred posredovanjem odločbe

123. člen

(1) Domače sodišče v postopku izrekanja nadzornih ukrepov iz prvega odstavka 102. člena tega zakona, najkasneje pa ob vročitvi odločbe o njihovi odreditvi, obdolženca seznani:

- z možnostjo izvrševanja nadzornih ukrepov v državi članici, v kateri ima obdolženec stalno ali začasno prebivališče, oziroma

- z možnostjo izvrševanja nadzornih ukrepov v državi članici, v kateri obdolženec nima stalnega ali začasnega prebivališča, če ta država dopušča izvrševanje in če bo, pod pogoji, ki jih je sama določila, s tem soglašala.

(2) Domače sodišče po pouku iz prejšnjega odstavka obdolženca zasliši glede njegove morebitne privolitve oziroma predloga v zvezi z izvrševanjem nadzornih ukrepov v drugi državi članici ali mu omogoči, da o tem poda pisno izjavo.

(3) Če se obdolženec neposredno po seznanitvi ali najkasneje v osmih dneh pisno ne izjavi o možnosti iz prejšnjega odstavka, se šteje, da v posredovanje ni privolil oziroma da posredovanja ne predlaga.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko obdolženec kadarkoli med postopkom tudi sam predlaga posredovanje odločbe v priznanje in izvršitev drugi državi članici v skladu s pogoji iz tega člena.

(5) Domače sodišče pred svojo odločitvijo o posredovanju odločbe o nadzornih ukrepih v izvršitev pristojnemu organu druge države članice zasliši državnega tožilca, ki je pristojen za postopek pred tem sodiščem, ali pridobi njegovo pisno mnenje.

Odločanje o posredovanju odločbe o nadzornih ukrepih v drugo državo članico

124. člen

(1) Domače sodišče odloči o posredovanju odločbe o nadzornih ukrepih po pridobitvi privolitve oziroma predloga obdolženca, mnenja državnega tožilca in pridobitvi soglasja pristojnega organa te države članice, kadar je to potrebno.

(2) Domače sodišče pri odločanju o tem, ali naj se odločba o izrečenih nadzornih ukrepih posreduje v izvršitev drugi državi članici, upošteva poleg osebnih in družinskih okoliščin na strani obdolženca tudi vrsto in naravo izrečenega ukrepa ter možnost, da se s takim izvrševanjem doseže njegov namen, oziroma zagotovi uspešna izvedba kazenskega postopka.

(3) Domače sodišče o svoji odločitvi pisno obvesti obdolženca in državnega tožilca, v primeru, da so potekala predhodna posvetovanja, pa tudi pristojni organ druge države članice.

Posredovanje potrdila in odločbe

125. člen

(1) Domače sodišče, ki je izreklo nadzorni ukrep na prvi stopnji, po odločitvi iz prejšnjega člena, posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu druge države članice:

- pravnomočno odločbo o nadzornih ukrepih, ki jo je treba izvršiti, ali overjen prepis te odločbe;

- potrdilo, ki ga je podpisal in njegovo pravilnost potrdil pristojni sodnik domačega sodišča, in je določeno na obrazcu v Prilogi 4 tega zakona;

- prevod potrdila v uradni jezik države izvršitve ali enega od uradnih jezikov države izvršitve oziroma v drug jezik, ki ga ta država sprejema.

(2) Domače sodišče v potrdilu iz prejšnjega odstavka navede tudi:

- podatke o času, za katerega so nadzorni ukrepi izrečeni, in času, za katerega je veljavnost teh ukrepov možno podaljšati ter najdaljšem skupnem času njihovega trajanja, po koncu katerega nadzornih ukrepov po pravu Republike Slovenije ni več mogoče podaljšati;

- podatke o okvirnem obdobju, v katerem bo predvidoma treba izvajati nadzorne ukrepe, glede na okoliščine, znane v času posredovanja odločbe;

- predstavitev možnosti zaslišanja obdolženca s pomočjo videokonference s potrebnimi tehničnimi podatki.

(3) Potrdilo in listine se lahko istočasno posreduje v izvršitev le eni državi članici.

(4) Pristojnemu organu države izvršitve se na njegovo zahtevo pošlje izvirnik odločbe o nadzornih ukrepih ali njen overjeni prepis in izvirnik potrdila.

(5) Za pomoč pri ugotavljanju organov držav članic, pristojnih za sprejem potrdil in listin, ter uradnih jezikov, ki jih sprejemajo posamezne države članice, če te ni mogoče pridobiti prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, se domače sodišče lahko obrne na ministrstvo.

Podaljšanje, preizkus, sprememba in ustavitev izvrševanja nadzornih ukrepov

126. člen

(1) Domače sodišče o podaljšanju, preizkusu, spremembi in ustavitvi izvrševanja nadzornih ukrepov odloča v skladu s pravom Republike Slovenije.

(2) Če je potrebno ali koristno za odločanje o nadzornih ukrepih ali za njihovo izvrševanje, lahko domače sodišče v postopku izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka obdolženca zasliši ali od njega pridobi pisno izjavo tudi, kadar to ni določeno z zakonom, ki ureja kazenski postopek.

(3) Odločbo, izdano pri odločanju po določbah tega člena, domače sodišče nemudoma posreduje pristojnemu organu države izvršitve.

(4) Pred iztekom časa, za katerega je pristojni organ države izvršitve z odločbo o priznanju ali s poznejšo odločbo o podaljšanju izvrševanja dovolil izvrševanje, lahko domače sodišče ta organ zaprosi za podaljšanje oziroma dodatno podaljšanje izvrševanja, če je to nujno glede na okoliščine zadeve in predvidljive posledice, ki bi za obdolženca nastale, če bi se pristojnost za izvrševanje ponovno prenesla na Republiko Slovenijo. Pri tem domače sodišče navede, za koliko časa je treba podaljšati izvrševanje nadzornih ukrepov.

Umik potrdila

127. člen

(1) Domače sodišče lahko do začetka izvrševanja nadzornega ukrepa v državi izvršitve umakne potrdilo iz naslednjih razlogov:

1. zaradi prejetega obvestila o najdaljši dobi trajanja nadzornega ukrepa, določenega v državi izvršitve;

2. zaradi prejetega obvestila o prilagoditvi narave nadzornega ukrepa v državi izvršitve;

3. zaradi prejetega obvestila pristojnega organa države izvršitve glede okoliščin, ki bi v primeru kršitve nadzornega ukrepa lahko imele za posledico zavrnitev predaje na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo.

(2) Umik z navedbo razlogov je treba poslati pristojnemu organu države izvršitve čim prej, najkasneje pa v desetih dneh od prejema uradnega obvestila, iz katerega izhaja razlog za umik iz prvega odstavka tega člena.

Obvestila pristojnemu organu države izvršitve

128. člen

(1) Domače sodišče mora pristojni organ države izvršitve z navedbo razlogov nemudoma obvestiti:

1. o umiku ali preklicu potrdila;

2. da je bila pravnomočna odločba, s katero je bil izrečen nadzorni ukrep, ali njegova izvršljivost naknadno razveljavljena ali spremenjena;

3. o podaljšanju trajanja, preizkusu, umiku ali spremembi nadzornega ukrepa;

4. da je bila zoper odločbo o nadzornih ukrepih vložena pritožba ali drugo pravno sredstvo;

5. o odločitvi za izdajo sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom ali izdaje drugačne nadaljnje odločbe o nadzornem ukrepu.

(2) Domače sodišče mora pristojnemu organu v državi izvršitve nemudoma odgovoriti na poziv glede vprašanja, ali je izvrševanje nadzornega ukrepa v okoliščinah obravnavanega primera še potrebno oziroma primerno, in po potrebi izdati ustrezne odločbe o podaljšanju, preizkusu, umiku in spremembi nadzornih ukrepov, ustavitvi izvrševanja ter izdaji sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom ali izdaje drugačne nadaljnje odločbe o nadzornem ukrepu.

(3) Pred iztekom časa veljavnosti odločbe o nadzornih ukrepih domače sodišče po uradni dolžnosti ali na zahtevo pristojnega organa države izvršitve določi, za koliko, če sploh, se podaljša čas, ki je predvidoma potreben za izvrševanje nadzornih ukrepov.

Izvrševanje nadzornega ukrepa v Republiki Sloveniji

129. člen

(1) Domače sodišče je pristojno za izvrševanje nadzornih ukrepov, dokler ne prejme obvestila pristojnega organa države izvršitve o priznanju odločbe o nadzornih ukrepih.

(2) Domače sodišče ponovno prevzame izvrševanje nadzornih ukrepov, takoj ko v skladu z določbami tega poglavja obvesti pristojni organ države izvršitve, da umika potrdilo, ali če od pristojnega organa v državi izvršitve prejme obvestilo:

1. da obdolženec ne prebiva v državi izvršitve;

2. o ustavitvi izvrševanja nadzornih ukrepov po pravu države izvršitve;

3. o zavrnitvi izvrševanja spremenjenih nadzornih ukrepov bodisi zaradi neizpolnitve pogojev za priznanje in izvršitev ali zaradi neizpolnitve zahtev države izvršitve glede okoliščin, ki bi lahko imele za posledico podaljšanje, preizkus, umik ali spremembo odločbe, s katero je bil izrečen nadzorni ukrep, izdajo sklepa o priporu, evropskega naloga za prijetje in predajo ali katere koli druge izvršljive sodne odločbe z enakim učinkom ali izdaje drugačne nadaljnje odločbe o nadzornem ukrepu, ki bi lahko imela za posledico izdajo druge nadaljnje odločitve o nadzornih ukrepih;

4. o poteku trajanja nadzornih ukrepov po pravu države izvršitve, če izvrševanje nadzornih ukrepov ni bilo podaljšano, oziroma poteku najdaljše dobe trajanja nadzornega ukrepa, ki je določena po pravu države izvršitve.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se domače sodišče s pristojnim organom države izdaje pravočasno posvetuje o možnosti preprečitve ustavitve izvrševanja nadzornih ukrepov.

(4) O ponovnem prevzemu izvrševanja nadzornih ukrepov od pristojnega organa v državi izvršitve domače sodišče po določbah tega člena izda ugotovitveni sklep.

Kazenski pregon v državi članici, v kateri se izvršuje nadzorni ukrep

130. člen

Obdolženca, zoper katerega se izvršuje nadzorni ukrep, ki je bil izrečen s pravnomočno odločbo sodišča v Republiki Sloveniji, se lahko preganja ali zoper njega uvede kazenski postopek v državi izvršitve zaradi storjenih kaznivih dejanj, razen kaznivih dejanj, na katerih temelji pravnomočna odločba, s katero je izrečen nadzorni ukrep za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka.

14. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV ODLOČBE, S KATERO JE V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IZREČENA KAZEN ZAPORA ALI UKREP, KI VKLJUČUJE ODVZEM PROSTOSTI

Pogoji za priznanje in izvršitev

131. člen

Domače sodišče po določbah tega poglavja prizna in izvrši pravnomočno odločbo sodišča države izdaje, s katero je bila osebi zaradi kaznivega dejanja po pravu države izdaje na podlagi izvedenega kazenskega postopka izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti za določen ali nedoločen čas, če se obsojenec nahaja na ozemlju države izdaje ali Republike Slovenije, in pod naslednjimi pogoji:

1. ne glede na soglasje obsojenca, če je ta državljan Republike Slovenije, in

a) ima v Republiki Sloveniji stalno ali začasno prebivališče, vključno s primeri, ko je obsojenec pobegnil oziroma prišel v Republiko Slovenijo, da bi se izognil kazenskim postopkom ali izvršitvi kazni v državi izdaje, ali

b) mu je bil v državi izdaje pravnomočne odločbe izrečen izgon, prisilna odstranitev ali drug ukrep, ki ima za posledico, da oseba po odpustu s prestajanja kazni ali ukrepa, povezanega z odvzemom prostosti, ne sme več ostati na ozemlju te države;

2. s soglasjem obsojenca, če je bilo po določbah tega poglavja ugotovljeno, da obstajajo posebne okoliščine in vezi, ki jih ima obsojenec v Republiki Sloveniji, na podlagi katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da bo izvrševanje kazni v Republiki Sloveniji olajšalo njegovo vključitev v družbeno okolje.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

132. člen

(1) Domače sodišče ne prizna in izvrši pravnomočne odločbe pravosodnega organa države izdaje, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, če:

1. pristojni organ države izdaje ne pošlje obrazca iz 2. alineje prvega odstavka 136. člena tega zakona ali je obrazec v očitnem nasprotju z odločbo in ga pristojni organ države izdaje ustrezno ne dopolni ali ne posreduje dodatnih podatkov, potrebnih za odločitev ali;

2. niso izpolnjeni pogoji za priznanje in izvršitev iz 131. člena tega zakona;

3. je bila oseba zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojena ali pravnomočno oproščena ali je bil kazenski postopek zoper njo pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavrnjena;

4. dejanje, za katero je bila izrečena kazenska sankcija, ni kaznivo po domačem kazenskem zakonu; če se odločba, ki naj bi jo domače sodišče izvršilo, nanaša na kazniva dejanja, povezana z davki in dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem, se izvršitev ne sme zavrniti iz razloga, da domača zakonodaja ne odmerja enakih davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaje država izreka odločbe;

5. je zastarala izvršitev kazni po pravu Republike Slovenije;

6. je dejanje, za katero je bila izrečena kazen, storila oseba, ko še ni bila stara štirinajst let;

7. iz obrazca izhaja, da oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana odločba, razen, če so podani pogoji, kot jih ta zakon določa za izvršitev naloga, izdanega na podlagi sojenja v nenavzočnosti (prvi odstavek 13. člena tega zakona);

8. če obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da je bila sodba izdana v postopku, v katerem so bile kršene temeljne človekove pravice ali svoboščine, ali je bila oseba obsojena zaradi njenega spola, rase, vere, etničnega porekla, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali je bil iz teh razlogov njen položaj bistveno slabši;

9. izrečena kazenska sankcija vključuje psihiatrično zdravljenje, zdravstveno nego ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, in ga v Republiki Sloveniji ni mogoče izvršiti kljub uporabi določb o prilagoditvi kazni po tem zakonu;

10. če država izdaje pravnomočne odločbe po prošnji pristojnega organa Republike Slovenije na podlagi 148. člena tega zakona ne da soglasja za pregon ali izvršitev kazni ali drugačen odvzem prostosti v Republiki Sloveniji zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je oseba storila pred premestitvijo.

(2) Domače sodišče lahko zavrne priznanje in izvršitev pravnomočne odločbe pravosodnega organa države izdaje, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, če:

1. bi bilo priznanje in izvršitev v nasprotju s predpisi o imuniteti Republike Slovenije;

2. v trenutku prejema ugotovi, da mora oseba po tej odločbi prestati še manj kot šest mesecev izrečene kazni;

3. je bilo dejanje, na katerem temelji odločba, storjeno v celoti ali v pretežnem delu na ozemlju Republike Slovenije ali v kraju, ki se šteje za ozemlje Republike Slovenije. Pri tem sodišče v vsakem konkretnem primeru upošteva posebne okoliščine primera, predvsem pa, ali je bilo dejanje v večjem oziroma bistvenem delu storjeno v državi izdaje.

Posvetovanja

133. člen

(1) Pred posredovanjem potrdila in odločbe se lahko pristojni organ države izdaje odločbe posvetuje s pristojnim domačim sodiščem glede tega, ali bi prenos izvršitve kazni olajšal vključitev obsojenca v družbeno okolje. Med posvetovanji domače sodišče upošteva tudi mnenje obsojenca v zvezi s prenosom izvršitve kazni, če ga je ta podal.

(2) Posvetovanja iz prejšnjega odstavka so obvezna, kadar gre za prenos izvršitve kazenske sankcije na podlagi posebnih okoliščin in vezi, ki jih ima obsojenec v Republiki Sloveniji, in namerava država izdaje posredovati potrdilo in listine v Republiko Slovenijo. V takem primeru pristojno domače sodišče nemudoma obvesti pristojni organ države izdaje o odločitvi, ali soglaša s posredovanjem sodbe.

(3) Domače sodišče lahko predloži pristojnemu organu države izdaje obrazloženo zavrnilno mnenje, zakaj prenos izvršitve v Republiko Slovenijo ne bi olajšal vključitve obsojenca v družbeno okolje.

(4) Če pristojni organ države izdaje pošlje potrdilo in sodbo brez posvetovanja iz drugega odstavka tega člena, se mnenje domačega sodišča iz prejšnjega odstavka lahko pošlje pristojnemu organu države izdaje takoj po prejemu potrdila in sodbe. V takem primeru domače sodišče določi pristojnemu organu države izdaje primeren rok, v katerem mora sporočiti, ali vztraja pri prenosu izvršitve.

Pristojnost

134. člen

(1) Za vsa posvetovanja po tem poglavju zakona, za pojasnila v zvezi z izvrševanjem sankcij v Republiki Sloveniji, za odločanje o priznanju odločbe, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, in za prošnjo pristojnemu organu države izdaje za posredovanje potrdila in sodbe na podlagi vloge obsojene osebe, za postopek izvršitve kazenske sankcije, obveščanje države izdaje o prestani kazni, prenehanje izvrševanja in druge odločitve v postopkih iz tega poglavja je pristojno okrožno sodišče na območju zadnjega stalnega prebivališča obsojenca v Republiki Sloveniji. Če obsojenec ni imel stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se pristojnost določi po kraju njegovega zadnjega začasnega prebivališča.

(2) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po prejšnjem odstavku, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) Če domače sodišče, ki je prejelo odločbo v priznanje in izvršitev ali vlogo obsojenca za začetek postopka prenosa izvršitve kazni, ni pristojno, nemudoma odstopi zadevo pristojnemu sodišču in o tem obvesti organ države izdaje, ki je potrdilo in sodbo poslal, oziroma obsojenca, ki je podal vlogo za prenos izvršitve kazni.

(4) Postopek vodi in odločbe izdaja sodnik, ki vodi zadeve izvrševanja kazni zapora.

Začetek postopka

135. člen

(1) Postopek priznanja pravnomočne odločbe, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, se začne, ko domače sodišče prejme obrazec iz prvega odstavka 136. člena tega zakona ali vlogo obsojenca za prenos izvršitve kazni v Republiko Slovenijo.

(2) Če je domače sodišče prejelo vlogo obsojenca za prenos izvršitve kazni v Republiko Slovenijo in domače sodišče, v primerih, ko je to potrebno, soglaša s prenosom izvršitve kazni, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ v državi izreka, ter ga pozove k posredovanju ustreznih listin.

Listine

136. člen

(1) Domače sodišče o priznanju odloča na podlagi naslednjih listin:

- pravnomočne odločbe, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep odvzema prostosti, ki jo je treba izvršiti;

- obrazca iz Priloge 6 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje;

- prevoda potrdila v slovenski ali angleški jezik;

- pisnega soglasja obsojenca, kadar je to po tem zakonu potrebno, oziroma mnenja obsojenca glede prenosa izvršitve kazni, kadar ga je ta podal;

- izpolnjeno uradno obvestilo obsojeni osebi o nameravanem prenosu izvršitve kazni iz Priloge 7 tega zakona, kadar je obsojenec že na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Vsa uradna obvestila se izmenjujejo neposredno med pristojnimi organi. Za občevanje med pristojnimi organi se smiselno uporabljajo določbe 6. člena tega zakona. Domače sodišče lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdaje pošlje izvirnik odločbe ali overjeni prepis izvirnika odločbe in izvirnik potrdila.

Dopolnitev

137. člen

(1) Domače sodišče mora pristojnemu organu države izdaje določiti primeren rok, v katerem naj mu ta pošlje ali dopolni potrdilo ali posreduje dodatne podatke, potrebne za odločitev, ter ga opozoriti, da bo priznanje po neuspešnem poteku roka v celoti ali delno zavrnilo, če:

1. potrdilo ni bilo poslano, je v bistvenih delih nepopolno ali pa je očitno v nasprotju z odločbo ali

2. obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da je podan kakšen razlog za nedopustnost priznanja in izvršitve po 131. členu tega zakona.

(2) Če podatki iz obrazca ne zadoščajo za odločitev o priznanju in izvršitvi in je potreben prevod odločbe v slovenski jezik, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, ali prevod tistih njenih delov, ki so bistveni za odločanje, prevod zagotovi pristojni organ države izdaje, po potrebi po opravljenem postopku posvetovanja. Izjemoma se prevod pridobi na stroške domačega sodišča, če je to nujno glede na naravo zadeve.

Izjava obsojenca

138. člen

Če potrdilu in odločbi ni priloženo soglasje ali mnenje obsojenca glede prenosa izvršitve kazni in je obsojenec na ozemlju Republike Slovenije, ga mora domače sodišče ob vročitvi obrazca iz priloge 7 tega zakona zaslišati, če je to zaradi zagotovitve ekonomičnosti postopka primerneje, pa pridobiti njegovo pisno izjavo, v zvezi z razlogi za nedopustnost priznanja in izvršitve ter drugih okoliščinah, povezanih s priznanjem in izvršitvijo odločbe.

Odločba o priznanju

139. člen

(1) Domače sodišče v tridesetih dneh od prejema potrdila in sodbe oziroma od prejema dodatnih pojasnil s sklepom odloči o priznanju tuje odločbe ali o zavrnitvi priznanja.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o obsojencu; naziv organa, katerega odločba se prizna; opravilno številko in datum odločbe; datum pravnomočnosti odločbe; trajanje in vrsto kazenske sankcije, ki je bila izrečena obsojencu v državi izdaje; kratek opis dejanskega stanja; naziv kaznivega dejanja, za katerega je bil obsojen, in predpise države izdaje, ki so bili uporabljeni; vrsto, trajanje in način izvršitve kazenske sankcije v Republiki Sloveniji; obrazložitev morebitnih razlogov za prilagoditev trajanja, vrste in načina izvršitve kazenske sankcije v Republiki Sloveniji; navedbo mnenja obsojenca v zvezi s prenosom izvršitve kazni in druge podatke, ki so potrebni, da se izvršitev lahko opravi. Če se priznanje zavrne, morajo v sklepu biti navedeni razlogi za zavrnitev.

(3) Če se izvršitev tuje sodbe prevzame, domače sodišče ne sme spreminjati vrste, trajanja in načina izvršitve kazenske sankcije, izrečene s tujo sodbo, razen v primerih iz 140. in 141. člena tega zakona.

(4) Sklep se vroči obsojencu ter državnemu tožilcu, pristojnemu za sodišče, ki odloča o priznanju odločbe.

(5) Zoper sklep se smeta obsojenec ter državni tožilec pritožiti v osmih dneh od vročitve sklepa. Višje sodišče mora o pritožbi odločiti v tridesetih dneh. Izredna pravna sredstva zoper pravnomočni sklep niso dovoljena.

Prilagoditev kazenske sankcije

140. člen

(1) Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva s pravom Republike Slovenije, se lahko prilagodi le v primeru, če je v tujini izrečena sankcija višja od najvišje kazni, ki je po pravu Republike Slovenije določena za kaznivo dejanje, za katero je bila oseba obsojena. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po pravu Republike Slovenije določena za isto kaznivo dejanje.

(2) Kadar kazenska sankcija zaradi vrste ali načina izvršitve ni združljiva s pravom Republike Slovenije ali se ne more izvršiti, se vrsta oziroma način izvršitve prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki se po pravu Republike Slovenije lahko izreče za kaznivo dejanje, za katero je bila oseba obsojena. Prilagojena kazen mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdaje, zlasti se kazen zapora ne sme spremeniti v denarno kazen.

(3) Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izdaje.

Delno priznanje in izvršitev

141. člen

(1) Če se lahko tuja odločba delno prizna in izvrši, se domače sodišče pred odločitvijo, da v celoti zavrne priznanje iz razlogov po 132. členu tega zakona, lahko posvetuje s pristojnim organom države izdaje odločbe z namenom, da bi dosegla dogovor iz drugega odstavka tega člena.

(2) Domače sodišče in pristojni organ države izdaje lahko po predhodnih posvetovanjih dogovorita način in pogoje za delno priznanje in izvršitev tuje odločbe v vsakem posameznem primeru, če tako priznanje in izvršitev ne podaljšata trajanja kazenske sankcije.

Začasni odvzem prostosti

142. člen

(1) Če je predlogu za priznanje in izvršitev priložena zahteva organa države izdaje odločbe, da se pred odločitvijo o priznanju in izvršitvi tuje odločbe zoper osebo odredi začasni odvzem prostosti zaradi zagotovitve izvršitve ali katerega od drugih ukrepov za zagotovitev navzočnosti, predsednik sodišča odstopi spis zadeve preiskovalnemu sodniku.

(2) Preiskovalni sodnik lahko odredi pripor ali drug ukrep iz prejšnjega odstavka ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja kazenski postopek, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. obstajajo okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi se oseba z begom izognila postopku izvršitve oziroma prestajanju kazni ali ukrepa;

2. soglasje osebe za prenos izvršitve kazni ni potrebno in

3. priznanje odločbe ni očitno nedopustno.

(3) Začasni odvzem prostosti iz prejšnjega odstavka se odredi, izvrši oziroma podaljša s smiselno uporabo določb o priporu po izrečeni sodbi iz zakona, ki ureja kazenski postopek, o odreditvi, izvrševanju oziroma podaljšanju pripora.

(4) Pripor lahko traja največ do pravnomočne odločitve glede prevzema izvršitve kazni ali do nastopa kazni.

Roki za priznanje

143. člen

(1) Če ni razlogov za odložitev priznanja odločbe po 137. členu tega zakona, je treba pravnomočno odločiti o priznanju v 90 dneh od prejetja sodbe in potrdila.

(2) Če zaradi izjemnih okoliščin o priznanju ni mogoče odločiti v roku iz prejšnjega odstavka, mora domače sodišče o tem nemudoma obvestiti organ države izdaje ter navesti razloge za zamudo in predviden čas, v katerem bo lahko sprejel pravnomočno odločbo.

Izvršitev odločbe

144. člen

(1) Po pravnomočnosti odločbe o priznanju domače sodišče brez odlašanja ukrene vse, kar je potrebno za njeno izvršitev.

(2) Če je oseba na ozemlju države izdaje, pristojno domače sodišče po pravnomočnosti brez odlašanja odredi izvršitev odločbe. Pisna odredba se pošlje v izvršitev policiji. Policija se s pristojnimi organi države izdaje dogovori o načinu, času in kraju predaje obsojenca. Predaja mora biti izvršena brez odlašanja, najkasneje pa v tridesetih dneh po pravnomočnosti odločbe o priznanju.

(3) Če predajo obsojenca v roku iz prejšnjega odstavka preprečijo okoliščine, na katere državi članici ne moreta vplivati, policija o tem takoj obvesti pristojni organ države izdaje, s katerim se dogovori za nov način, čas ali kraj predaje, ki mora biti izvršena v naslednjih desetih dneh.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov domače sodišče ni dolžno izvršiti kazenske sankcije, če osebe ni najti na ozemlju Republike Slovenije potem, ko je tuja odločba že priznana.

Izvrševanje kazenske sankcije in pristojnost za nadaljnje ukrepe

145. člen

(1) Kazenska sankcija se izvršuje skladno z zakonodajo Republike Slovenije.

(2) Skladno z določbami kazenske zakonodaje se celotno obdobje odvzema prostosti v državi izdaje ter morebitnega odvzema prostosti v Republiki Sloveniji na podlagi 142. člena tega zakona všteje v izrečeno kazen.

(3) Za odločanje o amnestiji in pomilostitvi sta pristojni tako Republika Slovenija kot tudi država izdaje.

(4) Za odločitev o obnovi postopka je pristojna samo država izdaje.

Prenehanje izvrševanja

146. člen

Če pristojni organ države izdaje sporoči, da je iz razlogov po tretjem ali četrtem odstavku prejšnjega člena potrebno prenehati z izvrševanjem odločbe, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, izvrševanje kazenske sankcije v Republiki Sloveniji takoj preneha.

Omejitve ter izjeme načela specialnosti

147. člen

(1) Osebe, ki je bila premeščena v Republiko Slovenijo, se ne sme preganjati, obsoditi oziroma se ji kakorkoli drugače odvzeti prostost zaradi kaznivih dejanj storjenih pred njeno premestitvijo, razen za dejanje, zaradi katerega je bila premeščena.

(2) Omejitve iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo:

a) kadar oseba, ki je imela možnost zapustiti ozemlje Republike Slovenije, tega ni storila v 45 dneh po njenem dokončnem odpustu ali se je na ozemlje Republike Slovenije po odhodu znova vrnila;

b) kadar za kaznivo dejanje ni predpisana kazen zapora ali ni predpisan ukrep, vezan na odvzem prostosti;

c) kadar v kazenskem postopku ni pogojev za odreditev ukrepov za omejitev osebne svobode;

d) kadar bi bila obsojencu lahko izrečena kazenska sankcija, ki ne vključuje odvzema prostosti, zlasti denarna kazen ali nadomestni ukrep, četudi bi ta lahko povzročil omejevanje njegove osebne svobode;

e) kadar je obsojenec soglašal s premestitvijo;

f) kadar se obsojenec po premestitvi izrecno odpove uporabi načela specialnosti;

g) v drugih primerih le, če država izdaje soglaša.

Odpoved načelu specialnosti

148. člen

(1) Oseba, ki je bila premeščena v Republiko Slovenijo, se za kazniva dejanja, storjena pred premestitvijo, lahko odpove načelu specialnosti pred domačim sodiščem, pred katerim teče kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred premestitvijo, ali pred domačim sodiščem, pristojnim za izvršitev kazni.

(2) Osebo iz prejšnjega odstavka se pouči o pomenu načela specialnosti, posledicah odpovedi načelu specialnosti ter o tem, da je odpoved prostovoljna in da je ne more preklicati. Premeščeno osebo, ki nima zagovornika, se pouči, da ima pravico vzeti si zagovornika po lastni izbiri.

(3) Pouk iz prejšnjega odstavka, odpoved načelu specialnosti ter izjava, da je bila odpoved dana prostovoljno, se zapišejo v zapisnik. Domače sodišče ne sme svoje odločbe opreti na izjavo predane osebe, če zapisnik ne vsebuje pouka in izjave iz prejšnjega stavka.

(4) Če se oseba, ki je bila premeščena v Republiko Slovenijo, ne odpove načelu specialnosti, mora domače sodišče zaprositi pristojni organ države izdaje za soglasje, da se predano osebo lahko preganja, zoper njo izvrši kazen ali preda ali izroči drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, storjenega pred njeno premestitvijo.

Obveščanje države izdaje

149. člen

Domače sodišče mora pristojni organ države izdaje nemudoma obvestiti:

1. če skladno s tretjim odstavkom 134. člena tega zakona posreduje sodbo in potrdilo organu, ki je pristojen za njeno priznanje;

2. če kazenske sankcije ni mogoče izvršiti, saj po posredovanju potrdila in sodbe obsojenca ni na ozemlju Republike Slovenije;

3. o pravnomočnosti odločbe o priznanju tuje odločbe, vključno z datumom pravnomočnosti;

4. o pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi priznanja tuje odločbe na podlagi 132. člena tega zakona, z obrazložitvijo takšne odločitve;

5. o morebitni odločitvi o prilagoditvi kazenske sankcije v skladu s 140. členom tega zakona, z obrazložitvijo takšne odločitve;

6. o morebitni odločitvi, da se kazenska sankcija preneha izvrševati zaradi pomilostitve ali amnestije skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;

7. o začetku in koncu trajanja pogojnega odpusta, če je to navedeno v potrdilu države izdaje;

8. o pobegu obsojenca s prestajanja kazenske sankcije;

9. o izvršitvi kazenske sankcije, takoj ko se ta izteče.

Izvrševanje na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo

150. člen

(1) Če domače sodišče prejme nalog zoper osebo, ki se nahaja v Republiki Sloveniji ali je njen državljan ali prebivalec, in ugotovi, da so izpolnjeni vsi drugi pogoji za predajo zahtevane osebe po II. delu tega zakona, zahtevana oseba pa soglaša s prestajanjem kazni ali ukrepa v Republiki Sloveniji, se soglasje obravnava kot vloga za prenos izvršitve kazni zapora ali varnostnega ali drugega ukrepa, povezanega z odvzemom prostosti.

(2) O izpolnitvi pogojev iz prvega odstavka domače sodišče nemudoma obvesti odreditveni organ, mu pošlje zapisnik o vlogi oziroma soglasju obsojenca in svoje soglasje k izvršitvi odločbe na podlagi tretje točke 11. člena tega zakona ter ga zaprosi za posredovanje potrdila in odločbe iz prvega odstavka 136. člena tega zakona v roku, ki ne sme biti daljši od 30

dni. Za ta čas domače sodišče odloži odločanje o nalogu. Če odreditveni organ ne posreduje obrazca in sodbe v roku, sodišče odloči o predaji obsojenca skladno z določbami II. dela tega zakona.

(3) Če domače sodišče v roku prejme potrdilo in sodbo, izvede postopek priznanja in izvršitve tuje odločbe. Če so izpolnjeni pogoji za priznanje in izvršitev, domače sodišče z odločbo, s katero odloči o priznanju in izvršitvi, tudi zavrne nalog ter o tem obvesti odreditveni organ.

(4) Če je bila dovoljena predaja državljana Republike Slovenije ali državljana države članice, ki prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ali tujca z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, pod pogojem, da bo predana oseba po končanem postopku vrnjena v Republiko Slovenijo (2. točka 14. člena tega zakona), se v postopku priznanja in izvršitve tuje odločbe, s katero je bila izrečena kazen zapora ali drugega ukrepa, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, ne preverja ponovno obstoja pogojev iz 132. člena tega zakona.

15. POGLAVJE
POSREDOVANJE ODLOČBE DOMAČEGA SODIŠČA, S KATERO JE IZREČENA KAZEN ZAPORA ALI UKREP, KI VKLJUČUJE ODVZEM PROSTOSTI, V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Pogoji za posredovanje odločbe domačega sodišča

151. člen

(1) Če je obsojencu z odločbo domačega sodišča izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, lahko domače sodišče posreduje odločbo v priznanje in izvršitev:

1. državi članici državljanstva obsojenca, v kateri ta živi;

2. državi članici državljanstva, čeprav to ni država, v kateri živi, v katero bo obsojenec izgnan na podlagi ukrepa izgona ali prisilne odstranitve, ki je sestavni del sodne odločbe, ali je izrečen z odločbo drugega pristojnega organa, ki je posledica sodne odločbe;

3. kateri koli drugi državi članici, ki ni država članica iz 1. ali 2. točke tega odstavka, če njen pristojni organ soglaša s posredovanjem sodbe in potrdila, ker bo izvrševanje kazni v tej državi olajšalo vključitev obsojenca v družbeno okolje.

(2) Domače sodišče lahko posreduje odločbo v priznanje in izvršitev drugi državi članici brez soglasja obsojenca le:

1. državi članici državljanstva, v kateri obsojenec živi;

2. državi članici, v katero bo obsojenec prisilno odstranjen, potem ko bo zanjo izvrševanje kazenske sankcije prenehalo na podlagi ukrepa izgona ali prisilne odstranitve, ki je sestavni del sodne odločbe, ali je izrečen z odločbo drugega pristojnega organa, ki je posledica sodne odločbe;

3. državi članici, v katero je obsojenec pobegnil ali je vanjo odšel, da bi se izognil kazenskim postopkom, ki tečejo proti njemu v Republiki Sloveniji, ali izvršitvi sodbe v Republiki Sloveniji pa je bila njegova predaja zavrnjena oziroma pristojni organi te države soglašajo s prenosom izvršitve kazni.

(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, sodišče, ki je izreklo kazensko sankcijo, ali zavod za prestajanje kazni zapora, seznani obsojenca z možnostjo prenosa izvršitve kazni v drugo državo članico.

Predhodni postopek

152. člen

(1) Pred odločitvijo o začetku postopka domače sodišče pridobi mnenje pristojnega državnega tožilca, predvsem z vidika morebitnih drugih kazenskih postopkov, ki zoper osebo tečejo v Republiki Sloveniji, in pisno ali ustno na zapisnik dano izjavo osebe, zoper katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, če je ta oseba dosegljiva in če je po pouku iz drugega odstavka želela podati izjavo oziroma njenega pooblaščenca ali zakonitega zastopnika.

(2) Če so izpolnjeni pogoji za prenos izvršitve kazni brez soglasja obsojenca, domače sodišče, pristojno za izvršitev kazni, z uporabo obvestila iz Priloge 7 tega zakona seznani obsojenca v jeziku, ki ga ta razume, da obstajajo pogoji za posredovanje odločbe v postopek priznanja in izvršitve v drugo državo članico ter jo pouči, da ima pravico podati mnenje glede prenosa izvršitve kazni. Če je obsojenec na ozemlju države izvršitve, se obvestilo posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu druge države članice skupaj z ostalimi listinami, ki so potrebne za odločanje.

Posvetovanja

153. člen

(1) Pred posredovanjem potrdila in odločbe se lahko domače sodišče posvetuje s pristojnim organom države izvršitve glede tega, ali bi prenos izvršitve kazni pripomogel k vključitvi obsojenca v družbeno okolje.

(2) Posvetovanja iz prejšnjega odstavka so obvezna, kadar gre za prenos izvršitve kazenske sankcije na podlagi posebnih okoliščin in vezi, ki jih ima obsojenec v drugi državi članici, kjer želi prestajati kazen.

(3) V okviru posvetovanj lahko domače sodišče od pristojnega organa države izvršitve zahteva tudi druga pojasnila, zlasti v zvezi z določbami zakonodaje države izvršitve glede pogojnega odpusta.

Posredovanje potrdila in odločbe

154. člen

(1) Pravnomočno odločbo, s katero je izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, in obrazec iz druge alineje prvega odstavka 136. člena tega zakona, posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu druge države članice okrožno sodišče, pristojno za izvršitev kazni, na pobudo obsojenca, pristojnega organa druge države članice ali po uradni dolžnosti, če so izpolnjeni pogoji po tem zakonu.

(2) Pri odločanju o tem, ali naj posreduje odločbo, s katero je izreklo kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, v postopek priznanja in izvršitve v drugo državo članico iz tretje točke 151. člena tega zakona, sodišče upošteva posebne

okoliščine in vezi, ki jih ima obsojenec v tej državi, in na podlagi katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da bo izvrševanje kazni olajšalo njegovo vključitev v družbeno okolje.

(3) Postopek vodi in odločbe izdaja sodnik, ki vodi zadeve izvrševanja kazni zapora.

Postopek

155. člen

(1) Domače sodišče mora pristojnemu organu države izvršitve posredovati:

- pravnomočno odločbo, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep odvzema prostosti, ki jo je treba izvršiti;

- izpolnjen in potrjen obrazec iz Priloge 6 tega zakona;

- prevod potrdila v uradni jezik države izvršitve ali drug jezik, ki ga ta sprejema;

- pisno soglasje k prenosu izvršitve kazni, kadar je po tem zakonu potrebno, oziroma mnenje obsojenca glede prenosa izvršitve kazni, če ga je podal;

- če je obsojenec že na ozemlju druge države članice, izpolnjeno uradno obvestilo obsojeni osebi o nameravanem prenosu izvršitve kazni iz Priloge 7 tega zakona, skupaj s prevodom v jezik, ki ga obsojenec razume.

(2) Potrdilo in listine se lahko istočasno pošlje le eni državi članici.

Umik listin

156. člen

Domače sodišče lahko z navedbo razlogov do začetka izvrševanja kazni zapora, varnostnega ali drugega ukrepa, ki se izvršuje z odvzemom prostosti v drugi državi članici, umakne potrdilo, če:

1. prejme obrazloženo zavrnilno mnenje pristojnega organa države izvršitve o smotrnosti izvrševanja kazenske sankcije v tuji državi glede boljše vključitve obsojenca v družbeno okolje;

2. s pristojnim organom države izvršitve ni mogoče doseči sporazuma o delnem priznanju in izvršitvi pravnomočne odločbe;

3. po prejemu obvestila pristojnega organa države izvršitve ne soglaša z uporabo pravil o predčasnem ali pogojnem odpustu obsojenca v državi izvršitve;

4. so podane druge okoliščine, zaradi katerih izvršitev ni dopustna.

Obvestilo državi izvršitve

157. člen

Domače sodišče mora z navedbo razlogov pristojni organ države izvršitve nemudoma obvestiti:

1. o umiku listin;

2. če je bila pravnomočna odločba, s katero je bila izrečena kazen zapora, varnostni ali drug ukrep, ki se izvršuje z odvzemom prostosti, ali njena izvršljivost naknadno razveljavljena ali spremenjena;

3. če se izvrševanje odločbe ne more nadaljevati zaradi amnestije oziroma pomilostitve v Republiki Sloveniji;

4. o morebitnih odločitvah ali ukrepih, zaradi katerih kazenska sankcija takoj ali po preteku določenega roka ni več izvršljiva.

Prenehanje izvrševanja kazenske sankcije v Republiki Sloveniji

158. člen

(1) Izvrševanje kazenske sankcije v Republiki Sloveniji se ustavi, ko njeno izvrševanje prevzame država izvršitve, prekličejo pa se tudi vsi ukrepi, namenjeni izvrševanju kazenske sankcije.

(2) Pristojno sodišče po prejemu obvestila druge države o priznanju domače odločbe brez odlašanja izda sklep iz prejšnjega odstavka ter ukrene vse, kar je potrebno za predajo osebe.

(3) Izjemoma se lahko izvrševanje kazenske sankcije v Republiki Sloveniji nadaljuje, če:

- domače sodišče prejme obvestilo o pobegu s prestajanja kazni zapora in o preostanku še neprestane kazenske sankcije v državi izvršitve

- domače sodišče prejme obvestilo o tem, da obsojenca ni na ozemlju države izvršitve.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka pristojno sodišče po prejemu obvestila druge države brez odlašanja izda sklep ter ukrene vse, kar je potrebno za nadaljevanje izvrševanja kazenske sankcije v Republiki Sloveniji.

Prošnja za soglasje

159. člen

(1) O prošnji pravosodnega organa države članice za soglasje, da se obsojenca, ki je bil premeščen na prestajanje kazni iz Republike Slovenije, lahko preganja ali zoper njega izvrši kazen ali preda drugi državi članici zaradi drugega kaznivega dejanja, ki ga je storil pred predajo, odloča domače sodišče, ki je posredovalo potrdilo in odločbo za prenos izvršitve kazni.

(2) Prošnja za soglasje mora vsebovati podatke iz 37. člena tega zakona.

(3) Domače sodišče odloči o soglasju v tridesetih dneh po prejemu prošnje. Soglasje se poda, če so izpolnjeni pogoji za predajo po II. delu tega zakona.

Prevoz čez ozemlje Republike Slovenije

160. člen

(1) Prevoz osebe, ki jo država članica predaja drugi državi članici, čez ozemlje Republike Slovenije, dovoli ministrstvo, v primerih, ko so podane okoliščine iz šestega odstavka tega člena, pa o tem obvesti drugo državo.

(2) Prošnji za prevoz mora biti priložena kopija obrazca iz Priloge 6 tega zakona.

(3) Prošnja za prevoz in podatki iz drugega odstavka tega člena se lahko pošljejo po vsakem sredstvu, ki omogoča pošiljanje pisnih dokumentov, prav tako pa se pošiljajo odgovori na prošnje.

(4) Ministrstvo o svoji odločitvi najkasneje v roku sedem dni po prejemu prošnje obvesti organ, ki prosi za prevoz, in policijo, ki izvede spremstvo osebe čez ozemlje Republike Slovenije. Med prevozom preko ozemlja Republike Slovenije je potrebno ukreniti vse potrebno, da oseba ne pobegne.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo v primeru zračnega prevoza brez načrtovanega vmesnega pristanka. V primeru nenačrtovanega pristanka zrakoplova ministrstvo od države odreditve zahteva le, da mu podatke iz drugega odstavka tega člena posreduje najpozneje v 72 urah.

(6) V primeru, da je zoper osebo, za katere tranzit se prosi, izdan sklep o priporu ali pravnomočna in izvršljiva sodba zaradi kaznivega dejanja, storjenega pred prošnjo za prevoz, zaradi česar Republika Slovenija ne more jamčiti, da osebi na njenem ozemlju ne bo vzeta prostost, obvesti državo, ki prosi za prevoz. Ministrstvo pridobi potrebne podatke za izdajo dovoljenja za prevoz od policije.

Prevoz čez ozemlje druge države članice

161. člen

Če je zaradi izvršitve kazenske sankcije, ki jo je izreklo ali jo bo izvršilo domače sodišče, potreben prevoz preko ozemlja druge države članice, pošlje domače sodišče pristojnemu organu te države dokumentacijo iz drugega odstavka prejšnjega člena in prosi za dovoljenje za prevoz.

16. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV ODLOČBE, S KATERO JE V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IZREČENA POGOJNA OBSODBA Z VARSTVENIM NADZORSTVOM, POGOJNA ODLOŽITEV IZREKA KAZNI, ALTERNATIVNA SANKCIJA ALI ODLOČBA O POGOJNEM ODPUSTU Z VARSTVENIM NADZORSTVOM

Predmet urejanja

162. člen

(1) To poglavje določa pravila, po katerih domače sodišče prizna pravnomočno sodno odločbo in na njeni podlagi izdano morebitno odločbo drugega pristojnega organa, s katero je bila po pravu države izdaje zaradi kaznivega dejanja izrečena pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom, pogojna odložitev izreka kazni, alternativna sankcija ali pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom, izvršuje z odločbo naložene obveznosti in ravna v primeru njihove kršitve.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo naslednji pomen:

- »pogojna kazen« pomeni izrek kazni zapora ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, katerega izvršitev je bila delno ali v celoti pogojno odložena ob izreku sodbe z določitvijo enega ali več spremljevalnih ukrepov. Taki ukrepi se lahko vključijo v sodbo ali določijo v ločeni pogojni odločbi, ki jo sprejme pristojni organ;

- »pogojna odložitev izreka kazni« pomeni sodbo, s katero je bil izrek kazni pogojno odložen z določitvijo enega ali več spremljevalnih ukrepov, ali s katero se namesto kazni zapora ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, naloži enega ali več spremljevalnih ukrepov. Spremljevalni ukrepi se lahko vključijo v sodbo ali določijo v ločeni pogojni odločbi, ki jo sprejme pristojni organ;

- »alternativna sankcija« pomeni sankcijo, ki nalaga obsojeni osebi obveznost ali navodilo, ki pa ni kazen zapora, ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, ali denarna kazen;

- »pogojna odločba« pomeni sodbo ali pravnomočno odločbo pristojnega organa države izdajateljice, sprejeto na podlagi te sodbe,

a) s katero je odobren pogojni odpust ali

b) so izrečeni spremljevalni ukrepi;

- »pogojni odpust« pomeni predčasno prenehanje prestajanja kazni zapora ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, in sicer določitvijo enega ali več spremljevalnih ukrepov na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega organa ali določb notranjega prava države izdaje;

- »spremljevalni ukrepi« pomenijo obveznosti in navodila, ki jih fizični osebi določi pristojni organ v skladu z notranjo zakonodajo države izdaje v zvezi s pogojno kaznijo, pogojno odložitvijo izreka kazni ali pogojnim odpustom.

Vrsta obveznosti in način njihovega izvrševanja

163. člen

Po določbah tega poglavja domače sodišče izvršuje naslednje obveznosti oziroma navodila (v nadaljnjem besedilu: obveznosti) s smiselno uporabo določb, ki urejajo nadzorne ukrepe za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti, odpravo ponovitvene nevarnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka po zakonu, ki ureja kazenski postopek, določb kazenskega zakonika in zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, ki urejajo pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom ter varnostne in varstvene ukrepe:

a) obveznost obsojenca, da o vsaki spremembi prebivališča ali delovnega mesta obvesti določen organ, ki se izvršuje z odreditvijo obsojencu, da mora domačemu sodišču takoj sporočiti spremembo naslova prebivališča ali delovnega mesta kot tudi namero, da spremeni prebivališče ali delovno mesto;

b) obveznost obsojenca, da v nekatere kraje ali določena območja v državi izdaje ali v Republiki Sloveniji ne sme vstopiti, ki se izvršuje s prepovedjo dostopa na posamezne kraje ali določena območja;

c) obveznost, ki zajema omejitve glede zapustitve ozemlja Republike Slovenije, ki se izvršuje z obljubo obdolženca, da ne bo zapustil prebivališča in zavezo, da brez dovoljenja sodišča ne bo odšel v tujino;

č) navodila glede vedenja, prebivanja, izobraževanja in usposabljanja, preživljanja prostega časa ali ki vsebujejo omejitve ali načine opravljanja poklicne dejavnosti, ki se izvršujejo s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja ukrepe varstvenega nadzorstva (63. do 67. člen Kazenskega zakonika) oziroma varnostne ukrepe (69. in 71. člen Kazenskega zakonika);

d) obveznost obsojenca, da se javlja določenemu organu ob določenem času, ki se izvršuje z ukrepom javljanja na policijski postaji ali pri svetovalcu;

e) obveznost obsojenca, da se izogiba določenim osebam, ki se izvršuje s prepovedjo približevanja določeni osebi;

f) obveznost obsojenca, da se izogiba določenim predmetom, ki jih je obsojena oseba uporabila ali bi jih lahko uporabila za storitev kaznivega dejanja, ki se izvršuje z odvzemom vozniškega dovoljenja, odvzemom predmetov oziroma prepovedjo opravljanja poklica;

g) obveznost finančno povrniti škodo, povzročeno s kaznivim dejanjem, in obveznost predložitve dokazila o izpolnjevanju tovrstne obveznosti, ki se izvršuje z izpolnitvijo posebnega pogoja povrnitve premoženjske koristi, do katere je obsojenec prišel s kaznivim dejanjem, oziroma povrnitve škode, povzročene s kaznivim dejanjem;

h) obveznost opravljanja dela v korist skupnosti, ki se izvršuje z obveznostjo opravljanja dela v splošno korist;

i) obveznost sodelovanja s svetovalcem za pogojni odpust ali predstavnikom socialne službe, pristojnim za obsojene osebe;

j) obveznost terapevtskega zdravljenja ali zdravljenja zasvojenosti, ki se izvršuje z varstvenim nadzorstvom z odreditvijo navodila za zdravljenje v ustreznem zdravstvenem zavodu, s soglasjem osebe tudi za zdravljenje odvisnosti od alkohola ali drog.

Pogoji za priznanje in izvršitev

164. člen

(1) Domače sodišče po določbah tega poglavja prizna in izvrši pravnomočno odločbo države izdaje iz prejšnjega člena:

- če je obsojenec, ki ima na ozemlju Republike Slovenije stalno ali začasno prebivališče, potem, ko ga je pristojni organ države izdaje obvestil o izrečeni sankciji, privolil v vrnitev v Republiko Slovenijo ali se je tja že vrnil, ali

- če je domače sodišče soglašalo, da pristojni organ druge države članice Republiki Sloveniji posreduje v izvršitev odločbo o nadzornih ukrepih za obsojenca, ki na ozemlju Republike Slovenije nima stalnega ali začasnega prebivališča.

(2) Soglasje iz druge alineje prejšnjega odstavka lahko domače sodišče poda, če okoliščine utemeljujejo pričakovanje, da bo obsojenec med izvrševanjem sankcije stalno ali začasno prebival na ozemlju Republike Slovenije in da bo naložene obveznosti mogoče učinkovito izvrševati.

(3) Pred odločitvijo o soglasju domače sodišče o okoliščinah iz prejšnjega odstavka po potrebi lahko zasliši obsojenca.

(4) Soglasje iz drugega odstavka tega člena domače sodišče pošlje pristojnemu organu države izdaje.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

165. člen

(1) Domače sodišče ne prizna tuje pravnomočne odločbe, če:

1. je potrdilo nepopolno ali v očitnem nasprotju s sodbo ali pogojno odločbo in ga pristojni organ države izdaje ustrezno ne dopolni ali ne posreduje dodatnih podatkov, potrebnih za odločitev, v roku, ki ga določi domače sodišče;

2. niso izpolnjeni pogoji iz 163. člena in prvega odstavka 164. člena tega zakona;

3. je bila oseba zaradi istega dejanja že pravnomočno obsojena ali pravnomočno oproščena ali je bil kazenski postopek zoper njo pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njo pravnomočno zavržena ali zavrnjena;

4. kaznivo dejanje, za katero je bila izrečena kazenska sankcija, ni kaznivo po domačem kazenskem zakonu, razen če gre za dejanje iz liste kaznivih dejanj, določenih v drugem odstavku 9. člena tega zakona; če se odločba, ki naj bi jo domače sodišče izvršilo, nanaša na kazniva dejanja, povezana z davki in dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem, se izvršitev ne sme zavrniti iz razloga, da domača zakonodaja ne odmerja enakih davkov, dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot zakonodaje država izreka odločbe;

5. je zastarala izvršitev kazni po pravu Republike Slovenije in gre za dejanje, za pregon katerega so po pravu Republike Slovenije pristojni organi Republike Slovenije;

6. je dejanje, za katero je bila izrečena kazen, storila oseba, ko še ni bila stara štirinajst let;

7. iz potrdila (2. alinea prvega odstavka 169. člena tega zakona) izhaja, da oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana odločba, razen, če so podani pogoji, kot jih ta zakon določa za izvršitev naloga, izdanega na podlagi sojenja v nenavzočnosti (prvi odstavek 13. člena tega zakona);

8. izrečena kazenska sankcija vključuje psihiatrično zdravljenje, zdravstveno nego ali drug ukrep, ki ga po pravu Republike Slovenije ni mogoče izvršiti kljub uporabi določb prilagoditvi kazni po tem zakonu.

(2) Domače sodišče lahko zavrne priznanje in izvršitev pravnomočne odločbe, če:

1. bi bilo priznanje in izvršitev v nasprotju s predpisi o imuniteti Republike Slovenije;

2. če je določeno trajanje ukrepa za čas manj kot šest mesecev;

3. je bilo dejanje, na katerem temelji odločba, storjeno v celoti ali v pretežnem delu na ozemlju Republike Slovenije ali kraju, ki se šteje za ozemlje Republike Slovenije. Pri tem sodišče v vsakem konkretnem primeru upošteva posebne okoliščine primera, predvsem pa, ali je bilo dejanje v večjem oziroma bistvenem delu storjeno v državi izdaje.

Posvetovanja

166. člen

(1) Pristojni organi države izdaje in domače sodišče se lahko, kadarkoli je to potrebno, posvetujejo glede priznanja odločbe ter izvrševanja ukrepov.

(2) Domače sodišče se mora posvetovati s pristojnim tujim sodiščem ali organom pred zavrnitvijo priznanja tuje odločbe iz razlogov po 1., 2., 3., 7. in 8. točki prvega odstavka ter 2. in 3. točki drugega odstavka 165. člena tega zakona in ga po potrebi zaprositi za kakršnekoli dodatne informacije, potrebne za odločitev.

Pristojnost

167. člen

(1) Za vsa posvetovanja po tem poglavju zakona, za pojasnila v zvezi z izvrševanjem sankcij in ukrepov varstvenega nadzorstva v Republiki Sloveniji in za odločanje o priznanju odločbe, s katero je bila v tuji državi izrečena alternativna sankcija, pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom ali pogojna odložitev izvršitve kazni, je pristojno okrožno sodišče na območju zadnjega stalnega prebivališča osebe v Republiki Sloveniji. Če oseba ni imela stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, se pristojnost določi po kraju zadnjega začasnega prebivališča.

(2) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po prvem odstavku, je v skladu s prejšnjim odstavkom pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) Če domače sodišče, ki je prejelo odločbo v priznanje in izvršitev, ni pristojno, nemudoma odstopi zadevo pristojnemu sodišču in o tem obvesti organ države izdaje, ki je potrdilo in sodbo poslal, oziroma obsojeno osebo.

(4) Postopek vodi in odločbe izdaja sodnik, ki vodi zadeve izvrševanja kazni zapora.

Postopek odločanja

168. člen

Postopek priznanja pravnomočne odločbe se začne, ko domače sodišče prejme potrdilo iz druge alinee prvega odstavka 169. člena tega zakona.

Dokumentacija, potrebna za izvedbo postopka

169. člen

(1) Domače sodišče o priznanju tuje odločbe odloča na podlagi naslednjih listin:

- pravnomočne sodne odločbe in na njeni podlagi izdane morebitne odločbe drugega pristojnega organa, s katero je bila po pravu države izdaje zaradi kaznivega dejanja izrečena pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom, pogojna odložitev izreka kazni, alternativna sankcija ali pogojni odpust z varstvenim nadzorstvom,

- obrazca iz Priloge 8 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje.

(2) Domače sodišče lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdaje pošlje izvirnik odločbe ali overjeni prepis izvirnika odločbe in izvirnik potrdila.

Sklep o priznanju

170. člen

(1) Domače sodišče v roku 15 dni od prejema potrdila in sodbe oziroma od prejema dodatnih pojasnil s sklepom odloči o priznanju tuje odločbe ali o zavrnitvi priznanja.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o obsojeni osebi; naziv organa, katerega odločba se prizna; opravilno številko in datum odločbe; datum pravnomočnosti odločbe; trajanje in vrsto ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije, ki je bila izrečena obsojeni osebi v državi izdaje ali trajanje preizkusne dobe; naziv kaznivega dejanja, za katerega je bila oseba obsojena, in predpise države izdaje, ki so bili uporabljeni; trajanje in vrsto ukrepa varstvenega nadzorstva, izrečenega v Republiki Sloveniji, oziroma trajanje preizkusne dobe; obrazložitev morebitnih razlogov za prilagoditev trajanja in vrste ukrepa varstvenega nadzorstva, izrečenega v Republiki Sloveniji, oziroma trajanja preizkusne dobe; druge podatke, ki so potrebni, da se izvršitev lahko opravi. Če se priznanje zavrne, morajo v sklepu biti navedeni razlogi za zavrnitev.

(3) Sklep se vroči obsojeni osebi ter državnemu tožilcu, pristojnemu za sodišče, ki odloča o priznanju odločbe.

(4) Zoper sklep se smeta obsojena oseba ter državni tožilec pritožiti v osmih dneh od vročitve sklepa. Senat mora o pritožbi odločiti v roku 15 dni. Izredna pravna sredstva zoper pravnomočni sklep niso dovoljena.

Obveščanje o prekoračitvi rokov

171. člen

Če zaradi izjemnih okoliščin o priznanju ni mogoče odločiti v rokih iz prejšnjega člena, mora domače sodišče o tem nemudoma obvestiti organ države izdaje ter navesti razloge za zamudo in predviden čas, v katerem bo lahko sprejel odločbo.

Prilagoditev vrste ali trajanja ukrepov oziroma dolžine preizkusne dobe

172. člen

(1) Kadar narava ali trajanje ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije ali trajanje preizkusne dobe niso združljivi s pravom Republike Slovenije, jih sme domače sodišče prilagoditi glede na naravo ali trajanje ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije ali glede na trajanje preizkusne dobe, kot so določeni po pravu Republike Slovenije za kazniva dejanja, za katera je bila oseba obsojena. Prilagojeni ukrep ali prilagojeno trajanje preizkusne dobe morata kar najbolj ustrezati ukrepu varstvenega nadzorstva, alternativni sankciji ali določeni preizkusni dobi, ki jih je določila država izdaje odločbe.

(2) Kadar domače sodišče prilagodi trajanje ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije ali dolžino preizkusne dobe, ker dolžina trajanja, izrečena v državi izdaje odločbe, presega najvišjo predpisano dolžino trajanja ukrepa varstvenega nadzorstva ali preizkusne dobe po pravu Republike Slovenije, prilagojeno trajanje ukrepa ali preizkusne dobe ne sme biti nižje od najdaljše dobe trajanja ukrepa varstvenega nadzorstva ali preizkusne dobe, ki se po pravu Republike Slovenije lahko določi za kaznivo dejanje, za katero je bila oseba obsojena.

(3) Prilagojeni ukrep varstvenega nadzorstva ali prilagojena preizkusna doba po svoji naravi ali trajanju ne smeta biti strožja ali daljša od ukrepa varstvenega nadzorstva, alternativne sankcije ali trajanja preizkusne dobe, ki jih je izrekla država izdaje odločbe.

Izvršitev odločbe

173. člen

(1) Domače sodišče po pravnomočnosti odločbe o priznanju brez odlašanja odredi njeno izvršitev in jo pošlje pristojnemu organu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, domače sodišče ni dolžno izvršiti tuje odločbe, če osebe ni najti na ozemlju Republike Slovenije, ko je tuja odločba že priznana.

Izvrševanje ukrepov varstvenega nadzorstva

174. člen

(1) Ukrep oziroma navodilo, ki ga izreče domače sodišče v postopku priznanja tuje odločbe, se izvršuje skladno z zakonodajo Republike Slovenije.

(2) Za amnestijo in pomilostitev se uporabljata pravo Republike Slovenije in pravo države izdaje.

(3) Za odločitev o obnovi postopka je pristojna samo država izdaje sodbe.

Pristojnost za nadaljnje odločitve in pravo, ki se uporablja

175. člen

(1) Domače sodišče je pristojno za vse nadaljnje odločitve v zvezi z izvrševanjem, spremembo, preklicem in prenehanjem ukrepov varstvenega nadzorstva, če so bili izrečeni v postopku priznanja tuje odločbe, s katero je tuji organ obsojeni osebi izrekel pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, izdal odločbo o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom ali izrekel alternativno sankcijo, kadar je v odločbi določena kazen zapora, ki se izreče obsojeni osebi v primeru kršitve ukrepa, naloženega z alternativno sankcijo.

(2) Domače sodišče je pristojno tudi za spremembo trajanja preizkusne dobe, določene s pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom.

(3) Domače sodišče odloča o izvrševanju, spremembi, preklicu in prenehanju ukrepov iz prvega odstavka skladno s pravom Republike Slovenije.

(4) Domače sodišče se lahko s sklepom izreče za nepristojno za vse nadaljnje odločitve iz prvega odstavka tega člena, če:

- obsojena oseba pobegne ali nima več stalnega ali začasnega prebivališča na ozemlju Republike Slovenije ali

- pristojni organ države izdaje zaradi kazenskega pregona zaradi storitve novega kaznivega dejanja na ozemlju države izdaje zaprosi za prenos pristojnosti.

(5) Domače sodišče se s sklepom izreče za nepristojno in vrne zadevo v nadaljnje odločanje organu države izdajateljice, če je bila s tujo odločbo izrečena alternativna sankcija, pa v njej ni določena kazen zapora v primeru neizpolnjevanja navodil, ali je bila s tujo odločbo izrečena pogojna odložitev izreka kazni, kadar domače sodišče oceni, da je potrebno zaradi neizpolnjevanja navodil spremeniti ali preklicati izrečeno sankcijo.

Ustavitev izvrševanja

176. člen

Izvrševanje se nemudoma ustavi, če:

- se domače sodišče izreče za nepristojno po četrtem in petem odstavku prejšnjega člena;

- domače sodišče prejme obvestilo pristojnega organa države izdaje, da je treba izvrševanje nemudoma ustaviti.

Obveščanje države izdaje

177. člen

(1) Domače sodišče mora pristojni organ države izdaje nemudoma obvestiti:

1. če skladno s tretjim odstavkom 167. člena tega zakona posreduje sodbo in potrdilo organu, ki je pristojen za njeno priznanje;

2. če ukrepa varstvenega nadzorstva ni mogoče izvršiti, saj po posredovanju potrdila in sodbe obsojene osebe ni najti na ozemlju Republike Slovenije;

3. o pravnomočnosti odločbe o priznanju tuje odločbe, vključno z datumom pravnomočnosti;

4. o zavrnitvi priznanja tuje odločbe na podlagi 165. člena tega zakona, z obrazložitvijo takšne odločitve;

5. o morebitni odločitvi o prilagoditvi narave ali trajanja ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije ali trajanja preizkusne dobe v skladu s 172. členom tega zakona, z obrazložitvijo takšne odločitve;

6. o morebitni odločitvi, da se ukrep varstvenega nadzorstva ne izvrši zaradi pomilostitve ali amnestije skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;

7. o spremembi ukrepa varstvenega nadzorstva, ki je bil izrečen z odločbo tujega organa;

8. o preklicu pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom in preklicu odločbe, s katero se storilcu kaznivega dejanja izreka eden ali več ukrepov varstvenega nadzorstva;

9. o izvršitvi ukrepa varstvenega nadzorstva, takoj ko se ta izteče;

10. o vrnitvi pristojnosti v državo izdaje na podlagi četrtega in petega odstavka 175. člena tega zakona.

(2) Obveščanje iz 10. točke prejšnjega odstavka poteka na obrazcu iz Priloge 9 tega zakona.

17. POGLAVJE
POSREDOVANJE ODLOČBE DOMAČEGA PRISTOJNEGA ORGANA, S KATERO JE IZREČENA POGOJNA OBSODBA Z VARSTVENIM NADZORSTVOM ALI ODLOČBA O POGOJNEM ODPUSTU Z VARSTVENIM NADZORSTVOM, V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Pogoji za posredovanje odločbe pristojnega domačega organa

178. člen

(1) Če je osebi z odločbo domačega sodišča ali drugega pristojnega organa izrečena pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom ali odločba o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom ali če se osebi izvrševanje kazni zapora omogoči z delom v splošno korist, lahko domače sodišče posreduje odločbo v priznanje in izvršitev:

a) državi članici, v kateri ima obsojena oseba stalno ali začasno prebivališče; ali

b) kateri koli drugi državi članici, katere pristojni organ soglaša s posredovanjem sodbe in potrdila, če bo izvrševanje ukrepa v tej državi pripomoglo k socialni rehabilitaciji obsojene osebe.

(2) Domače sodišče ali drugi pristojni organ lahko posreduje odločbo v priznanje in izvršitev drugi državi članici samo, če je obsojena oseba izrazila soglasje, da se odločba pošlje v to državo članico.

Posredovanje potrdila in odločbe

179. člen

(1) Pravnomočno odločbo, s katero je izrečena pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom ali odločba o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom, in izpolnjen ter potrjen obrazec iz druge alinee prvega odstavka 181. člena tega zakona, posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu druge države članice domače sodišče, ki je pristojno za izvršitev kazni, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

(2) Domače sodišče pri odločanju, ali naj posreduje odločbo, s katero je izreklo pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom ali odločbo o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom, v postopek priznanja in izvršitve v drugo državo članico, če gre za državo točke b. prvega odstavka 178. člena tega zakona, upošteva možnost uspešne, ponovne vključitve obsojene osebe v družbo in njeno olajšano socialno rehabilitacijo. Pri tem upošteva zlasti njene družinske, jezikovne, kulturne, ekonomske ali socialne in druge vezi z državo izvršitve.

Posvetovanja

180. člen

(1) Domače sodišče lahko od pristojnega organa države izvršitve zahteva pojasnila v zvezi z določbami zakonodaje države izvršitve glede izvrševanja izrečene sankcije.

(2) Pred posredovanjem potrdila in odločbe v državo iz točke b) prvega odstavka 178. člena tega zakona, mora domače sodišče pridobiti soglasje pristojnega organa države izvršitve za posredovanje potrdila in odločbe.

Postopek

181. člen

(1) Domače sodišče mora pristojnemu organu države izvršitve posredovati:

- pravnomočno odločbo, s katero je bil izrečen ukrep iz 163. člena tega zakona, ki ga je treba izvršiti;

- izpolnjenega in potrjenega obrazca iz Priloge 8 tega zakona;

- prevod potrdila v uradni jezik države izvršitve ali drug jezik, ki ga ta sprejme.

(2) Potrdilo in listine se lahko istočasno pošlje le eni državi članici.

Umik listin

182. člen

Če tuja država še ni prevzela nadzora nad izvrševanjem ukrepov, lahko domače sodišče umakne potrdilo v desetih dneh po:

1. prejemu obvestila o najdaljšem času trajanja odvzema prostosti za kaznivo dejanje, ki se po pravu države izvršitve lahko izreče obsojeni osebi v primeru kršitve naloženih obveznosti;

2. prejemu obvestila tujega organa o morebitni odločitvi za prilagoditev narave ali trajanja ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije oziroma trajanja preizkusne dobe.

Obvestilo državi izvršitve

183. člen

Domače sodišče mora, s tem da navede razloge, pristojni organ države izvršitve nemudoma obvestiti

1. o vseh okoliščinah, ki bi lahko imele za posledico spremembo ali preklic ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije oziroma preklic odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom;

2. če se mora izvrševanje odločbe ustaviti zaradi izdanih aktov amnestije oziroma pomilostitve v Republiki Sloveniji.

Pristojnost organov RS in uporaba prava RS po prenosu nadzorstva v tujino

184. člen

(1) Po prejemu obvestila o pravnomočnosti odločbe v državi izvršitve preneha pristojnost organov Republike Slovenije za izvrševanje ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije.

(2) Pristojni organi v Republiki Sloveniji ponovno pridobijo pristojnost za izvrševanje ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije, če pristojni organ države izvršitve zaradi pobega obsojene osebe ali prenehanja bivanja osebe v državi izvršitve obvesti domače sodišče o vrnitvi pristojnosti na organe Republike Slovenije.

(3) Pristojni organi v Republiki Sloveniji ponovno pridobijo pristojnost za izvrševanje ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije tudi, če pristojni organ države izvršitve

ugodi prošnji domačega sodišča za vrnitev pristojnosti v Republiko Slovenijo, ker zoper obsojeno osebo teče nov kazenski postopek v Republiki Sloveniji.

(4) V primeru, ko se izvrševanje ukrepa v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena nadaljuje v Republiki Sloveniji, domače sodišče upošteva dobo trajanja ukrepa varstvenega nadzorstva ali alternativne sankcije v državi izvršitve.

17.A POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV EVROPSKE ODREDBE O ZAŠČITI, KI JO JE SPREJEL PRAVOSODNI ALI ENAKOVREDEN ORGAN DRUGE DRŽAVE ČLANICE TER IZDAJA EVROPSKE ODREDBE O ZAŠČITI S STRANI PRISTOJNEGA DOMAČEGA SODIŠČA

Temeljne določbe o zaščitnih ukrepih

184.a člen

(1) To poglavje določa pravila, po katerih domače sodišče izda evropsko odredbo o zaščiti ali prizna evropsko odredbo o zaščiti, ki jo je izdal pristojni pravosodni organ ali enakovredni organ druge države članice, ter pravila glede izvrševanja evropskih odredb o zaščiti, ki so bile priznane s strani domačih sodišč.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo naslednji pomen:

- »evropska odredba o zaščiti« pomeni odločbo, ki jo izda pravosodni ali enakovredni organ države članice z namenom, da na njeni podlagi pravosodni ali enakovredni organ druge države članice, v skladu s svojo nacionalno zakonodajo odredi in izvrši ustrezne ukrepe za neprekinjeno zaščito zaščitene osebe;

- »zaščitni ukrep« pomeni odločbo v kazenski zadevi, izdano v državi izdaje v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki, s katero se osebi, ki ogroža, izreka eno ali več prepovedi ali omejitev iz tretjega odstavka 184.č člena tega zakona za zaščito zaščitene osebe pred kaznivim dejanjem, ki lahko ogrozi njeno življenje, telesno ali duševno celovitost, dostojanstvo, osebno svobodo ali spolno nedotakljivost;

- »zaščitena oseba« pomeni fizično osebo, ki je zaščitena na podlagi zaščitnega ukrepa, sprejetega v državi izdaje; tudi sorodnik glavne zaščitene osebe, kot je določen v zakonu, ki ureja preprečevanje nasilja v družini, lahko zaprosi za evropsko odredbo o zaščiti, če je bil tudi zanj sprejet zaščitni ukrep;

- »oseba, ki ogroža« pomeni fizično osebo, ki ji je izrečena ena ali več prepovedi ali omejitev iz tretjega odstavka 184.č člena tega zakona;

- »država izdaje« pomeni državo članico, v kateri je bil sprejet zaščitni ukrep, na podlagi katerega se izda evropska odredba o zaščiti;

- »država izvršitve« pomeni državo članico, ki ji je bila posredovana evropska odredba o zaščiti z namenom, da bi to odredbo priznala;

- »država nadzora« pomeni državo članico, ki ji je bila posredovana odločba na podlagi 178. člena tega zakona ali odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ države izvršitve v skladu z zakonodajo ni dolžan sprejeti enakega zaščitnega ukrepa, kot je bil sprejet v državi izdaje, in lahko ustrezno presodi, da sprejme zakonit ukrep, za katerega odloči, da je v primerljivem primeru v skladu z zakonodajo ter

primeren za zagotavljanje neprekinjene zaščite zaščitene osebe z vidika zaščitnega ukrepa, sprejetega v državi izdaje in navedenega v evropski odredbi o zaščiti.

Uporaba drugih predpisov in razmerje do drugih predpisov

184.b člen

(1) Pristojni organi v Republiki Sloveniji ob uporabi tega poglavja upoštevajo tudi določbe drugih predpisov glede zaščite žrtev, splošne varnosti ter varovanja javnega reda in miru.

(2) To poglavje ne vpliva na uporabo Uredbe (ES) št. 44/2001, Uredbe (ES) št. 2201/2003, ter na uporabo Uredbe (EU) št. 606/2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah, Haaške konvencije iz leta 1996 o pristojnosti, veljavni zakonodaji, priznanju, izvrševanju in sodelovanju v zvezi z odgovornostjo staršev in ukrepih za varstvo otrok ali na uporabo Haaške konvencije iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok.

(3) To poglavje ne vpliva na izvajanje določb iz 12., 13., 16. in 17. poglavja tega zakona.

Pristojni organi

184.c člen

(1) Za izdajo evropske odredbe o zaščiti in za odločanje o njenem priznanju ter za posvetovanje s pristojnim organom države izdaje oziroma države izvršitve, je pristojno okrožno sodišče na območju stalnega ali začasnega prebivališča zaščitene osebe v Republiki Sloveniji.

(2) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po prejšnjem odstavku, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(3) Če sodišče, ki je prejelo evropsko odredbo o zaščiti, ni pristojno, da bi jo priznalo, nemudoma odstopi zadevo po uradni dolžnosti pristojnemu sodišču in o tem pisno obvesti pristojni organ države izdaje, ki je evropsko odredbo o zaščiti poslal v priznanje in izvršitev ter o tem pisno obvesti zaščiteno osebo.

Postopek za izdajo evropske odredbe o zaščiti

184.č člen

(1) Evropsko odredbo o zaščiti izda domače sodišče na predlog zaščitene osebe, ki želi, da se zaščita, ki jo uživa v Republiki Sloveniji, izvaja v drugi državi članici, v kateri bo prebivala ali tam že prebiva, ali če se zaščitena oseba odloči, da se bo zadrževala ali se že zadržuje v drugi državi članici. Predlog lahko vloži tudi skrbnik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec zaščitene osebe.

(2) Zaščitena oseba ima pravico do prevajanja in tolmačenja ter do brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakonom, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Domače sodišče lahko izda evropsko odredbo o zaščiti le, če je pristojni organ v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, ali v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, predhodno sprejel zaščitni ukrep za neprekinjeno zaščito zaščitene osebe,

s katerim je bila zoper osebo, ki ogroža, izrečena ena ali več izmed naslednjih prepovedi ali omejitev:

a) prepoved vstopa na določene kraje, mesta ali območja, na katerih zaščitena oseba prebiva ali jih obiskuje;

b) prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, tudi po telefonu, elektronski ali navadni pošti, telefaksu ali kako drugače;

c) prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane.

(4) Če vloži zaščitena oseba prošnjo za izdajo evropske odredbe o zaščiti pri domačem sodišču, jo domače sodišče nemudoma posreduje pristojnemu organu v državi izdaje oziroma centralnemu organu, če ni možno določiti pristojnega organa.

Upoštevanje posebnih okoliščin

184.d člen

Pri odločitvi o izdaji evropske odredbe o zaščiti domače sodišče upošteva predvsem nujnost potrebe po zaščiti ter čas, v katerem namerava zaščitena oseba prebivati ali se zadrževati v državi izvršitve. Domače sodišče lahko zahteva od zaščitene osebe dodatne informacije, za katere oceni, da so potrebne za njegovo odločitev.

Pravice osebe, ki ogroža

184.e člen

(1) Oseba, ki ogroža, ima pred izdajo evropske odredbe o zaščiti pravico do zaslišanja glede zaščitnega ukrepa, ki je bil sprejet na podlagi zakona, ki ureja naloge in pooblastila policije, ali na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, pred pristojnim domačim sodiščem.

(2) Oseba, ki ogroža, ima pravico do prevajanja in tolmačenja ter do brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Zaslišanje osebe, ki ogroža, se lahko opravi tudi z uporabo videokonference po postopku in pogojih, ki jih zakon določa v skladu z ustrezno ureditvijo pomoči in sodelovanja po mednarodnem pravu in pravu Evropske unije.

Rok v katerem odloči domače sodišče o predlogu za izdajo evropske odredbe o zaščiti

184.f člen

Pristojno domače sodišče s sklepom odloči o priznanju ali zavrnitvi evropske odredbe o zaščiti v roku deset dni od prejema zaprosila za izdajo evropske odredbe o zaščiti.

Oblika in vsebina evropske odredbe o zaščiti

184.g člen

(1) Evropska odredba o zaščiti se izda na obrazcu iz Priloge 17, ki je sestavni del tega zakona, in mora vsebovati naslednje podatke:

a) identiteto in državljanstvo zaščitene osebe ter identiteto in državljanstvo skrbnika ali zastopnika, če je zaščitena oseba mladoletna ali poslovno nesposobna;

b) datum, od katerega namerava zaščitena oseba prebivati ali se zadrževati v državi izvršitve, in obdobje oziroma obdobja bivanja v tej državi, če je to znano;

c) ime, naslov, telefonsko številko, številko telefaksa in elektronski naslov pristojnega domačega sodišča;

č) navedbo pravnega akta (na primer številko in datum), ki vsebuje zaščitni ukrep, na podlagi katerega se izda evropska odredba o zaščiti;

d) povzetek dejstev in okoliščin, zaradi katerih je bil v Republiki Sloveniji sprejet zaščitni ukrep;

e) prepovedi ali omejitve, izrečene osebi, ki ogroža, z zaščitnim ukrepom, na katerem temelji evropska odredba o zaščiti, njihovo trajanje in navedbo morebitne sankcije v primeru kršitve kakršnih koli prepovedi ali omejitve;

f) uporabo morebitnega tehničnega pripomočka, ki je bil priskrbljen zaščiteni osebi ali osebi, ki ogroža, kot sredstvo za izvršitev zaščitnega ukrepa;

g) identiteto in državljanstvo osebe, ki ogroža, ter kontaktne podatke te osebe;

h) navedbo, ali sta bila zaščitena oseba oziroma oseba, ki ogroža, v državi izdaje deležna brezplačne pravne pomoči, kadar ima pristojni organ države izdaje, brez dodatnega poizvedovanja, na voljo ta podatek;

i) kjer je to primerno, opis drugih okoliščin, ki bi lahko vplivale na oceno ogroženosti, ki preti zaščiteni osebi;

j) po potrebi izrecno navedbo, da je bila odločba na podlagi člena 178. tega zakona, ali odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona že posredovana državi nadzora, če ta ni država izvršitve evropske odredbe o zaščiti, in podatke o pristojnem organu te države za izvršitev takšne odločbe;

k) druge podatke, ki so nujni ali potrebni za odločanje o odredbi.

(2) Pristojno domače sodišče izvod odredbe iz prejšnjega odstavka posreduje zaščiteni osebi.

Posredovanje evropske odredbe o zaščiti pristojnim organom izvršitve druge države članice ter občevanje med organi

184.h člen

(1) Pristojno domače sodišče posreduje evropsko odredbo o zaščiti pristojnemu organu izvršitve v pisni obliki ter pod pogoji, ki omogočajo prejemniku, da preveri verodostojnost, skupaj s prevodom ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države izvršitve ali v enem od uradnih jezikov institucij Evropske unije, ki ga ta država sprejema.

(2) Če domače sodišče ne more identificirati pristojnega organa v državi izvršitve, posreduje evropsko odredbo o zaščiti centralnemu organu, ali ministrstvu, pristojnemu za pravosodje države izvršitve.

(3) Pristojno domače sodišče pošlje kopijo evropske odredbe o zaščiti tudi organu Republike Slovenije, ki je sprejel zaščitni ukrep, na podlagi katerega je bila izdana evropska odredba o zaščiti.

(4) Domače sodišče se nemudoma odzove na pozive pristojnega organa v državi izvršitve glede izvrševanja ukrepov.

Zavrnitev izdaje evropske odredbe o zaščiti

184.i člen

Če domače sodišče zavrne izdajo evropske odredbe o zaščiti, zaščiteno osebo pisno obvesti o možnosti pritožbe. Rok za pritožbo je osem dni. Izvenobravnavni senat okrožnega sodišča mora o pritožbi odločiti v osmih delovnih dneh.

Sprememba ali prenehanje nacionalnega zaščitnega ukrepa, ki je podlaga evropske odredbe o zaščiti

184.j člen

(1) Domači pristojni organi in sodišča imajo izključno pristojnost za sprejemanje odločitev v skladu z zakonodajo Republike Slovenije o:

a) podaljšanju, preverjanju, spremembi, preklicu in umiku zaščitnega ukrepa in posledično evropske odredbe o zaščiti;

b) izreku ukrepa odvzema prostosti kot posledica preklica zaščitnega ukrepa, če je bil zaščitni ukrep izrečen z odločbo na podlagi 178. člena tega zakona, ali z odločbo o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona.

(2) Če je bila odločba na podlagi 178. člena tega zakona, ali odločba o nadzornih ukrepih na podlagi 118. člena tega zakona že posredovana drugi državi članici ali se ji posreduje po izdaji evropske odredbe o zaščiti, se nadaljnje odločitve sprejmejo v skladu z določbami 13. ali 17. poglavja tega zakona.

(3) Če je z odločbo v skladu s 178. členom tega zakona izrečen zaščitni ukrep, ki je bila drugi državi članici že posredovana ali se ji posreduje po izdaji evropske odredbe o zaščiti, ter je pristojni organ države nadzora sprejel nadaljnje odločitve v skladu s 175. členom tega zakona, ki vplivajo na obveznosti ali navodila iz zaščitnega ukrepa, domače sodišče evropsko odredbo o zaščiti nemudoma ustrezno podaljša, preveri, spremeni, prekliče ali umakne.

(4) Domače sodišče nemudoma pisno obvesti pristojni organ države izvršitve o vsaki odločitvi, sprejeti v skladu s prvim ali tretjim odstavkom tega člena.

Priznanje evropske odredbe o zaščiti in prilagoditev

184.k člen

(1) Domače sodišče o priznanju evropske odredbe o zaščiti odloča na podlagi obrazca iz Priloge 17, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje. Če evropska odredba o zaščiti ni sestavljena v slovenskem jeziku ali ji ni priložen prevod v slovenski ali angleški jezik, domače sodišče o tem pisno obvesti pristojni organ države izdaje ter mu določi

primeren rok, da predloži prevod v slovenski ali angleški jezik. Glede na okoliščine primera lahko tudi domače sodišče odredi prevod evropske odredbe o zaščiti v slovenski ali angleški jezik.

(2) Če domače sodišče meni, da so informacije, prejete z evropsko odredbo o zaščiti nepopolne, o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ države izdaje in mu določi primeren rok za posredovanje potrebnih informacij.

(3) Domače sodišče v postopku odločanja o priznanju preveri, ali so podani vsi pogoji za priznanje posredovane evropske odredbe o zaščiti. Domače sodišče lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdaje pošlje izvirnik odločbe evropske odredbe o zaščiti.

(4) Domače sodišče brez nepotrebnega odlašanja, najpozneje pa v roku deset dni po prejemu evropske odredbe o zaščiti, s sklepom prizna navedeno odredbo in določi kazenske ali civilne ukrepe, ki v največji možni meri ustrezajo zaščitnemu ukrepu, sprejetemu v državi izdaje, in so dopustni v skladu z zakonom, ki ureja naloge ali pooblastila policije, ali v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, ali v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanja nasilja v družini, razen v primeru izpolnjenih pogojev za zavrnitev iz 184.m člena tega zakona. Evropska odredba o zaščiti se prizna z enakim prednostnim redom, kot bi veljal v podobnem primeru, urejenem s pravim redom države izdaje te odredbe, ob upoštevanju vseh konkretnih okoliščin primera, vključno z nujnostjo zadeve, predvidenim datumom prihoda zaščitene osebe na ozemlje države izvršitve in, če je možno, stopnjo ogroženosti zaščitene osebe.

(5) Domače sodišče pisno obvesti osebo, ki ogroža, pristojni organ države izdaje in zaščiteno osebo o vseh ukrepih, sprejetih v skladu s prejšnjim odstavkom tega člena. Osebi, ki ogroža, se ne razkrije naslov ali drugi kontaktni podatki zaščitene osebe, razen če to ni potrebno zaradi izvrševanja ukrepa.

Zaslišanje osebe, ki ogroža

184.l člen

(1) Domače sodišče lahko v postopku odločanja o priznanju evropske odredbe o zaščiti ali v primeru njenega kršenja zasliši osebo, ki ogroža, tudi če ta na ozemlju Republike Slovenije nima stalnega ali začasnega prebivališča:

- glede prilagoditve zaščitnih ukrepov,

- glede kršitve zaščitnih ukrepov.

(2) Oseba, ki ogroža, ima pravico do prevajanja in tolmačenja ter do brezplačne pravne pomoči v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, in zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(3) Zaslišanje osebe, ki ogroža, se lahko opravi tudi z uporabo videokonference po postopku in pogojih, ki jih zakon določa v skladu z ustrezno ureditvijo pomoči in sodelovanja po mednarodnem pravu in pravu Evropske unije.

Razlogi za zavrnitev priznanja evropske odredbe o zaščiti

184.m člen

(1) Domače sodišče s sklepom zavrne priznanje evropske odredbe o zaščiti, če:

a) se zaščitni ukrep nanaša na dejanje, ki po zakonu Republike Slovenije ni določeno kot kaznivo dejanje;

b) gre za mladoletno osebo, mlajšo od 14 let, ki ne more biti kazensko odgovorna;

c) je osebi, ki ogroža, v skladu z zakonodajo Republike Slovenije, podeljena imuniteta, kar onemogoča sprejetje ukrepov na podlagi evropske odredbe o zaščiti;

č) je kazenski pregon zoper osebo, ki ogroža, za dejanje ali ravnanje po zakonodaji Republike Slovenije zastaral in sodi to dejanje ali ravnanje v pristojnost Republike Slovenije;

d) zaščita izhaja iz izvršitve sankcije ali ukrepa, za katerega v skladu z zakonom Republike Slovenije velja amnestija in sodi to dejanje ali ravnanje v pristojnost Republike Slovenije;

e) bi bilo priznanje evropske odredbe o zaščiti v nasprotju z načelom prepovedi ponovnega obravnavanja;

f) se zaščitni ukrep nanaša na kaznivo dejanje, ki se po zakonodaji Republike Slovenije obravnava, kot da je bilo v celoti ali v pretežnem ali bistvenem delu storjeno na njenem ozemlju.

(2) Domače sodišče lahko zavrne priznanje evropske odredbe o zaščiti, če:

a) evropska odredba o zaščiti ni popolna ali ni bila dopolnjena v roku, ki ga je določilo domače sodišče;

b) zahteve glede evropske odredbe o zaščiti niso izpolnjene, ker ni izrečena ena ali več naslednjih prepovedi ali omejitev:

- prepoved vstopa na določene kraje, mesta ali območja, na katerih zaščitena oseba prebiva ali jih obiskuje,

- prepoved ali ureditev stikov z zaščiteno osebo v kakršni koli obliki, tudi po telefonu, elektronski ali navadni pošti, telefaksu ali kako drugače, ali

- prepoved ali ureditev približevanja zaščiteni osebi na krajšo razdaljo od predpisane.

(3) Če domače sodišče zavrne priznanje evropske odredbe o zaščiti zaradi enega od razlogov iz prvega ali drugega odstavka tega člena:

- nemudoma pisno obvesti organ izdaje evropske odredbe o zaščiti in zaščiteno osebo o zavrnitvi in o razlogih za zavrnitev;

- če je to primerno, pisno obvesti zaščiteno osebo o možnosti, da zaprosi za sprejem zaščitnega ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, ali v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek, ali v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanja nasilja v družini;

- pisno obvesti zaščiteno osebo o vseh veljavnih pravnih sredstvih, ki so po zakonodaji Republike Slovenije dopustna zoper sklep o zavrnitvi.

Sklep o priznanju ali zavrnitvi evropske odredbe o zaščiti

184.n člen

(1) Sklep o priznanju evropske odredbe o zaščiti mora obsegati naslednje podatke:

- podatke o osebi, ki ogroža, iz Priloge 18, ki je sestavni del tega zakona, in o zaščiteni osebi iz Priloge 17 v skladu z omejitvami iz četrtega odstavka tega člena,

- naziv organa, katerega odločba je predmet odločanja,

- opravilno številko in datum izdaje evropske odredbe o zaščiti,

- vrsto zaščitnega ukrepa oziroma ukrepov,

- opis kaznivega dejanja oziroma ocena ogroženosti,

- predpise države izdaje, ki so bili uporabljeni pri izdaji evropske odredbe o zaščiti,

- vrsto in naravo zaščitnega ukrepa (oziroma ukrepov), ki ustreza evropski odredbi o zaščiti in se bo izvrševal v Republiki Sloveniji, po potrebi pa tudi natančnejši obseg in način njegovega izvrševanja zaradi prilagoditve zakonodaji Republike Slovenije,

- čas trajanja zaščitnega ukrepa,

- najdaljši možni čas izvrševanja zaščitnega ukrepa v skladu z zakonodajo Republike Slovenije in zakonske zahteve glede podaljševanja ali preizkušanja razlogov za njegovo izvrševanje,

- pristojne organe, ki bodo sodelovali pri izvrševanju zaščitnih ukrepov, in njihove naloge,

- druge podatke, ki so nujni ali potrebni za izvrševanje evropske odredbe o zaščiti.

(2) Sklep o zavrnitvi evropske odredbe o zaščiti mora obsegati zlasti:

- podatke o osebi, ki ogroža, in o zaščiteni osebi pod pogojem iz četrtega odstavka tega člena,

- naziv organa, katerega odločba je predmet odločanja,

- opravilno številko in datum izdaje evropske odredbe o zaščiti,

- zavrnitvene razloge.

(3) Sklep o priznanju ali zavrnitvi priznanja mora biti obrazložen.

(4) Sklep o priznanju ali zavrnitvi priznanja se vroči osebi, ki ogroža, in zaščiteni osebi. Osebi, ki ogroža, se ne razkrije naslova ali drugih kontaktnih podatkov zaščitene osebe, razen če to ni potrebno zaradi izvrševanja ukrepa.

(5) Zoper sklep o priznanju ali zavrnitvi priznanja se smeta oseba, ki ogroža, in zaščitena oseba pritožiti v roku osmih dni od vročitve sklepa. Sodišče pisno obvesti osebo, ki ogroža, in zaščiteno osebo, o možnosti pritožbe. Izvenobravnavni senat okrožnega sodišča mora o pritožbi odločiti v roku osmih delovnih dni. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

Odreditev izvršitve zaščitnih ukrepov in njihovo izvrševanje

184.o člen

(1) Domače sodišče brez odlašanja odredi izvršitev evropske odredbe o zaščiti, ki jo je priznalo, in jo pošlje enoti policije, ki je po zakonodaji Republike Slovenije pristojna za neposredno izvrševanje zaščitnih ukrepov.

(2) Domače sodišče lahko kadarkoli med izvrševanjem zaščitnih ukrepov pozove pristojni organ v državi izdaje, da se opredeli, ali je v okoliščinah konkretnega primera izvrševanje zaščitnega ukrepa še potrebno oziroma primerno.

Sprememba evropske odredbe o zaščiti

184.p člen

Domače sodišče po prejemu obvestila, da je pristojni organ države izdaje izdal, podaljšal, preveril, spremenil, preklical ali umaknil evropsko odredbo o zaščiti, po potrebi:

a) spremeni ukrepe, sprejete na podlagi evropske odredbe o zaščiti, v skladu s 184.k členom tega zakona, ali

b) zavrne izvršitev spremenjene prepovedi ali omejitve, če ta ne ustreza vrstam prepovedi ali omejitev iz b) točke drugega odstavka 184.m člena tega zakona, ali če so podatki, poslani z evropsko odredbo o zaščiti nepopolni ali niso bili dopolnjeni v roku, ki ga je določil pristojni organ države izvršitve v skladu z drugim odstavkom 184.k člena tega zakona.

Razlogi za prenehanje izvrševanja zaščitnih ukrepov, sprejetih na podlagi evropske odredbe o zaščiti

184.r člen

(1) Domače sodišče lahko odredi policiji, da preneha izvrševati ukrepe, ki so bili sprejeti zaradi izvršitve evropske odredbe o zaščiti:

a) če obstajajo okoliščine, ki jasno kažejo, da zaščitena oseba ne prebiva ali se ne zadržuje več na ozemlju Republike Slovenije, ali da je dokončno zapustila ozemlje Republike Slovenije,

b) če se v skladu z nacionalno zakonodajo izteče najdaljši možni čas trajanja ukrepov, sprejetih zaradi izvršitve evropske odredbe o zaščiti,

c) v primeru iz točke b) prejšnjega člena, ali

č) če je po priznanju evropske odredbe o zaščiti domače sodišče pristojnemu organu v Republiki Sloveniji posredovalo odločbo, izdano na podlagi 162. člena tega zakona, ali odločbo o nadzornih ukrepih po 97. členu tega zakona.

(2) Domače sodišče o odločitvi iz prejšnjega odstavka nemudoma obvesti pristojni organ države izdaje, če je to mogoče, pa tudi zaščiteno osebo.

(3) Pred prenehanjem izvrševanja ukrepov v skladu s točko b) prvega odstavka tega člena lahko domače sodišče pozove pristojni organ države izdaje, da zagotovi informacije o tem, ali je zaščita, ki se izvaja na podlagi evropske odredbe o zaščiti, še vedno potrebna glede na okoliščine konkretnega primera.

Kršitev ukrepa ali ukrepov, sprejetih na podlagi evropske odredbe o zaščiti ter obveščanje države izdaje in nadzora

184.s člen

(1) Domače sodišče pisno obvesti pristojni organ države izdaje ali države nadzora o vsaki kršitvi ukrepa ali ukrepov, sprejetih na podlagi evropske odredbe o zaščiti. Obvestilo se posreduje na obrazcu iz Priloge 18, ki se mu predloži prevod v angleškem jeziku oziroma se obrazec izpolni v angleškem jeziku.

(2) V primeru kršitve enega ali več ukrepov, ki jih je izreklo po priznanju evropske odredbe o zaščiti, je domače sodišče v skladu s prejšnjim odstavkom pristojno, da:

a) izreče kazenske sankcije in vse ustrezne ukrepe zaradi kršitve, ki ima znake kaznivega dejanja po zakonodaji Republike Slovenije;

b) v zvezi s kršitvijo izreče vse potrebne dodatne ukrepe, ki nimajo kazenskopravne narave;

c) izreče vse nujne in začasne ukrepe v skladu z zakonodajo Republike Slovenije, da se prepreči kršitev, dokler država izdaje, kadar je to potrebno, ne sprejme nadaljnje odločitve.

(3) Domače sodišče lahko pristojnemu organu v državi izdaje ali državi nadzora posreduje kakršne koli podatke o tveganju, ki ga oseba, ki ogroža, utegne predstavljati za zaščiteno osebo in širšo oziroma splošno javnost.

18. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV ODLOČBE, S KATERO JE V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IZREČENA DENARNA KAZEN

Pogoji za priznanje in izvršitev

185. člen

(1) Domače sodišče po določbah tega poglavja izvrši pravnomočno odločbo pristojnega organa države izdaje, s katero je bila fizični ali pravni osebi (v nadaljnjem besedilu: oseba) za kršitve predpisov izrečena denarna sankcija v kazenskem ali prekrškovnem postopku.

(2) Po prejšnjem odstavku se prizna in izvrši:

1. odločba sodišča, s katero je bila izrečena denarna sankcija za kaznivo dejanje po pravu države izdaje;

2. odločba drugega organa, s katero je bila izrečena denarna sankcija za kaznivo dejanje po pravu države izdaje, če je po pravu te države oseba imela možnost zoper odločbo vložiti pravno sredstvo na sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

3. odločba drugega organa, s katero je bila izrečena denarna sankcija za dejanje, ki je po pravu države izdaje prekršek ali druga kršitev predpisa, če je po pravu te države oseba imela možnost zoper odločbo vložiti pravno sredstvo na sodišče, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

4. odločba sodišča, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve, v zvezi s pravnim sredstvom zoper odločbo iz prejšnje točke.

(3) Denarna sankcija iz prejšnjih odstavkov tega člena je obveznost plačila:

1. denarne kazni ali denarne globe;

2. premoženjskopravnega zahtevka oškodovanca, ki je z učinkom pravnomočno razsojene stvari v celoti ali deloma prisojen v odločbi iz prejšnjega odstavka;

3. stroškov postopka, v katerem je bila izdana odločba iz prejšnjega odstavka;

4. denarnega prispevka, ki je z odločbo iz prejšnjega odstavka naložen v korist javne ustanove, v dobrodelne namene ali za povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj.

(4) Kot denarna sankcija po prejšnjem odstavku se ne more izvršiti:

1. odločba o odvzemu premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;

2. odločba o odvzemu predmetov, namenjenih za kazniva dejanja ali pridobljenih s kaznivim dejanjem;

3. odločba o prisojenih civilnopravnih odškodninskih zahtevkih in vzpostavitvi prejšnjega stanja, ki je izvršljiva v skladu z veljavno Uredbo Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

Razlogi za zavrnitev

186. člen

Domače sodišče zavrne priznanje in ne izvrši odločbe pristojnega organa države izdaje, s katero je bila izrečena denarna sankcija, če:

1. denarna sankcija ne dosega zneska 70 eurov ali njegove protivrednosti po menjalnem tečaju na dan izdaje odločbe;

2. je bilo dejanje, na katerem temelji odločba, storjeno v celoti ali delno na ozemlju Republike Slovenije ali zunaj ozemlja države izdaje, če za taka dejanja, storjena zunaj ozemlja Republike Slovenije, po pravu Republike Slovenije pregon ni dopusten;

3. je bila zoper isto osebo zaradi istega dejanja izdana pravnomočna odločba v Republiki Sloveniji ali če je bila taka pravnomočna odločba izdana in izvršena v drugi državi članici;

4. dejanje, za katero je bila izrečena denarna sankcija, ne glede kateri so njegovi znaki in kako je v odločbi opisano, po pravu Republike Slovenije ni kaznivo dejanje niti prekršek, razen če gre za eno od kršitev iz 188. člena tega zakona;

5. je dejanje, za katero je bila izrečena denarna sankcija, storila oseba, ko še ni bila stara štirinajst let;

6. je zastarala izvršitev denarne sankcije za dejanje, ki je kaznivo oziroma je prekršek po pravu Republike Slovenije;

7. je bila oseba za isto dejanje v Republiki Sloveniji ali v državi izdaje deležna amnestije ali pomilostitve;

8. bi bila izvršitev v nasprotju s predpisi o imuniteti Republike Slovenije;

9. glede na obrazec iz Priloge 10 tega zakona oseba v pisnem postopku, v katerem je bila odločba izdana, v skladu s pravom države izdajateljice ni bila osebno ali prek zastopnika, pooblaščenega v skladu z nacionalnim pravom, obveščena o pravici, da izpodbija odločbo, in o rokih za takšno pravno sredstvo;

10. glede na obrazec iz Priloge 10 tega zakona oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana odločba, razen, če so podani pogoji, kot jih ta zakon določa za izvršitev naloga, izdanega na podlagi sojenja v nenavzočnosti (prvi odstavek 13. člena tega zakona);

11. obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da je bila odločba izdana z namenom kaznovanja osebe zaradi njenega spola, rase, vere, narodnosti, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali da bi oseba lahko bila iz teh razlogov v slabšem položaju;

12. bi bila izvršitev odločbe v nasprotju z določbami Ustave Republike Slovenije o zagotavljanju pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, o pravici do združevanja ali svobodi izražanja;

13. pristojni organ države izdaje ne pošlje ali ustrezno ne dopolni potrdila ali ne posreduje dodatnih podatkov, potrebnih za odločitev.

Posvetovanje

187. člen

Preden domače sodišče v primerih iz 6., 9., 10. in 13. točke prejšnjega člena odloči, da bo bodisi v celoti bodisi delno zavrnilo priznanje in izvršbo odločbe, se na kakršen koli primeren način posvetuje s pristojnim organom v državi izdajateljici in ga, kadar je to ustrezno, zaprosi, da mu brez odlašanja posreduje informacije, ki jih potrebuje.

Nedopustnost zavrnitve

188. člen

Brez ugotavljanja dvojne kaznivosti se pod pogoji iz tega zakona priznajo in izvršijo denarne sankcije, izrečene za kršitve, ki so po zakonu države izdaje opredeljene kot:

1. kazniva dejanja iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;

2. ravnanja, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v cestnem prometu, vključno s kršitvami pravil o številu ur vožnje in času počitka, ter predpisov o nevarnem blagu;

3. tihotapljenje blaga;

4. kršitve pravic intelektualne lastnine;

5. grožnje in nasilna dejanja nad osebami, vključno z nasiljem na športnih prireditvah;

6. kaznivo povzročanje škode;

7. tatvina;

8. kršitve, ki jih država izdaje določi pri izvrševanju obveznosti, ki izhajajo iz pravnih aktov, sprejetih na podlagi Pogodbe o Evropskih skupnostih ali naslova VI Pogodbe o Evropski uniji.

Pristojnost

189. člen

(1) Za odločanje o priznanju odločbe, s katero je bila izrečena denarna sankcija iz 1. in 2. točke drugega odstavka 185. člena tega zakona je pristojen preiskovalni sodnik, iz 3. in 4. točke drugega odstavka 185. člena tega zakona pa sodnik okrajnega sodišča.

(2) Krajevna pristojnost domačega sodišča se določi po stalnem ali začasnem prebivališču osebe, zoper katero je bila izrečena denarna sankcija, za pravno osebo pa se določi po sedežu, ki je vpisan v register oziroma drugo predpisano evidenco, če ima v Republiki Sloveniji podružnico, pa po kraju, kjer ima podružnico.

(3) Če se krajevne pristojnosti ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po kraju, v katerem ima oseba premoženje ali dohodke, ki so predmet izvrševanja. Če je v predlogu glede premoženja navedenih več sredstev ali več predmetov, je krajevno pristojno za odločitev tisto sodišče, ki je pristojno po prvem navedenem sredstvu izvršbe.

(4) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po določbah prejšnjih odstavkov, je v skladu s prvim odstavkom tega člena pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(5) Če domače sodišče, ki je prejelo odločbo v priznanje in izvršitev, ni pristojno, nemudoma odstopi zadevo pristojnemu sodišču.

(6) Za neposredno izvršitev odločbe je pristojno domače sodišče ali drug organ, ki je po predpisih Republike Slovenije pristojen za opravo posameznih izvršilnih dejanj za izvršitev denarne sankcije enake vrste, izrečene v Republiki Sloveniji.

(7) Domača sodišča in drugi organi lahko za pomoč pri pridobivanju pojasnil o tujem pravu, potrebnih v postopku izvrševanja denarnih sankcij, zaprosijo ministrstvo.

Postopek odločanja

190. člen

(1) Domače sodišče o priznanju odloča na podlagi naslednjih listin:

1. odločbe, s katero je bila izrečena denarna sankcija, ki jo je treba izvršiti;

2. obrazca iz Priloge 10 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje.

(2) Domače sodišče lahko zahteva, da mu pristojni organ države izdaje pošlje izvirnik odločbe ali overjeni prepis izvirnika odločbe in izvirnik potrdila.

(3) Domače sodišče lahko osebo, zoper katero se izvršuje denarna sankcija, povabi, da se na naroku izjavi o dopustnosti izvrševanja, o višini zneska, katerega je treba izvršiti, in o nadomestni sankciji, če ta ni bila določena že v odločbi, ki jo je treba izvršiti.

(4) Domače sodišče mora organu države izdaje, ki je izdal odločbo, določiti primeren rok, ki ne sme biti daljši od enega meseca, v katerem naj mu ta pošlje ali dopolni potrdilo ali posreduje dodatne podatke, potrebne za odločitev, ter ga opozoriti, da bo izvrševanje po neuspešnem poteku roka v celoti ali delno zavrnilo, če:

1. potrdilo ni bilo poslano, je v bistvenih delih nepopolno ali pa je očitno v nasprotju z odločbo;

2. obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da so podani razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve po 6., 9., 10. in 11. točki 186. člena tega zakona;

3. oseba, zoper katero naj bi se denarna sankcija izvrševala, predloži dokazilo, da je znesek iz denarne sankcije v celoti ali delno plačan ali izvršen na drug način v katerikoli državi članici.

(5) V primerih iz prejšnjega odstavka se domače sodišče lahko na primeren način posvetuje s pristojnim organom države izdaje.

(6) Če je za odločitev o izvrševanju potreben prevod odločbe, s katero je bila izrečena denarna sankcija, se pridobi na stroške domačega sodišča.

(7) Če podatki iz potrdila ne zadoščajo za uspešno izvršitev, domače sodišče uradoma pridobi dodatne podatke, potrebne za določitev izvršilnih sredstev in predmetov izvršbe.

(8) Z izjemo ugotavljanja morebitne nedopustnosti izvrševanja, domače sodišče prizna odločbo brez posebnega obravnavanja in brez odlašanja ukrene vse, kar je potrebno za njeno izvršitev.

(9) Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za postopek izvrševanja denarnih in nadomestnih sankcij smiselno uporabljajo predpisi, po katerih se v Republiki Sloveniji izvršujejo sankcije enake vrste.

Odložitev odločanja

191. člen

(1) Domače sodišče odloži odločanje o izvrševanju odločbe, s katero je bila izrečena denarna sankcija, do pridobitve dodatnih podatkov (četrti odstavek 190. člena tega zakona) oziroma do pridobitve prevoda odločbe (šesti odstavek 190. člena tega zakona).

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora sodišče po uradni dolžnosti zavarovati izterjavo denarne sankcije do prenehanja razlogov za odložitev.

Sklep o izvrševanju

192. člen

(1) Domače sodišče s sklepom odloči, da se odločba prizna in izvrši ali izvrševanje zavrne.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o fizični ali pravni osebi, zoper katero se izvrši denarna sankcija, naziv organa, katerega odločba se izvrši, opravilno številko odločbe, kratek opis dejanskega stanja, vključno s krajem in časom dejanja, naziv dejanja in predpise države izdaje, ki so bili uporabljeni ter znesek denarne sankcije, ki se izvrši, sredstvo in predmet izvršbe in druge podatke, ki so potrebni, da se izvršba lahko opravi. Če se izvrševanje zavrne, morajo v sklepu biti navedeni razlogi za zavrnitev. Sklepu se priloži prepis odločbe in prevoda.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka za fizično osebo so: osebno ime, državljanstvo, enotna matična oziroma druga identifikacijska številka, datum in kraj rojstva, zadnji znani naslov in naslov prebivališča v Republiki Sloveniji, če je znan; za pravno osebo pa: ime oziroma firma, organizacijska oblika pravne osebe, številka registra oziroma druga identifikacijska številka pod katero je vpisana v uradne evidence, registrirani sedež in naslov.

(4) Znesek, v katerega se poseže z izvršbo, določi domače sodišče v višini, izrečeni v odločbi, ki jo je treba izvršiti. Če znesek ni naveden v eurih, se mora preračunati po menjalnem tečaju na dan izdaje odločbe. Od tega zneska se odštejejo že opravljena plačila oziroma zneski, izterjani v katerikoli državi članici.

(5) Če je bilo dejanje storjeno zunaj ozemlja države izdaje in bi se zanj lahko uporabilo pravo Republike Slovenije, se ne glede na določbe prejšnjega odstavka znesek, v katerega je treba poseči z izvršbo, zniža na najvišjo mero, ki je za istovrstna dejanja dopustna po predpisih Republike Slovenije.

(6) Za primer, če denarne sankcije v celoti ali delno ne bi bilo možno izvršiti, in je v potrdilu navedeno, da se denarna sankcija v državi izvršitve lahko nadomesti z drugo sankcijo, domače sodišče v sklepu določi nadomestno kazen zapora ali drugo tej ustrezno sankcijo po pravu Republike Slovenije. Trajanje oziroma višina nadomestne sankcije se določi tako, da ustreza številu denarnih enot denarne sankcije po predpisih Republike Slovenije, ki veljajo za enako ali ustrezno vrsto dejanj, vendar ne smejo preseči najvišje možne kazni, kot jo je država izdaje navedla v potrdilu.

(7) Sklep se vroči osebi, zoper katero se izvršuje denarna sankcija, in državnemu tožilcu, pristojnemu za sodišče, ki odloča o priznanju odločbe.

(8) Zoper sklep se smeta državni tožilec in oseba, zoper katero se izvršuje denarna sankcija, pritožiti v osmih dneh od vročitve sklepa. Pravočasno vložena in dopustna pritožba zadrži izvršitev sklepa do pravnomočnosti odločitve o pritožbi. Izredna pravna sredstva zoper pravnomočni sklep niso dovoljena.

(9) Obnova postopka, v katerem je bila izdana odločba, s katero je bila izrečena denarna sankcija, v Republiki Sloveniji ni dovoljena.

Prihodek izvrševanja

193. člen

Sredstva, pridobljena z izvrševanjem odločb, pripadajo Republiki Sloveniji, če z državo izdaje ni bilo drugače dogovorjeno.

Ustavitev izvrševanja

194. člen

Če pristojni organ države izdaje sporoči, da je bila odločba, s katero je bila izrečena denarna sankcija, ali njena izvršljivost razveljavljena ali da izvrševanja zaradi drugih razlogov ne zahteva več, se postopek izvrševanja takoj ustavi.

Obvestilo državi izdaje

195. člen

Domače sodišče mora pristojni organ države izdaje nemudoma obvestiti, če:

1. zadevo odstopi drugemu pristojnemu sodišču (peti odstavek 189. člena tega zakona);

2. je določena nadomestna sankcija in je odrejena njena izvršitev (šesti odstavek 192. člena tega zakona);

3. je bila odločba izvršena;

4. je bilo izvrševanje v celoti ali delno zavrnjeno ali je bila izvršitev ustavljena, pri čemer mora navesti razloge;

5. odločba ne more biti izvršena zaradi izdanih aktov amnestije oziroma pomilostitve v Republiki Sloveniji.

19. POGLAVJE
POSREDOVANJE ODLOČBE DOMAČEGA PRISTOJNEGA ORGANA, S KATERO JE IZREČENA DENARNA KAZEN, V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Izvrševanje denarne sankcije v drugi državi članici

196. člen

(1) Denarna sankcija iz tretjega odstavka 185. člena tega zakona, ki jo je fizični ali pravni osebi izrekel pristojni organ v Republiki Sloveniji, se lahko izvrši v drugi državi članici, v kateri ima ta oseba prebivališče oziroma sedež ali premoženje oziroma kjer prejema dohodke.

(2) Predlog za priznanje in izvršitev odločbe, s katero je bila izrečena denarna sankcija, posreduje pristojnemu izvršitvenemu organu druge države članice sodišče, ki je izreklo sankcijo na prvi stopnji. Če je denarno sankcijo na prvi stopnji izrekel prekrškovni organ, lahko pristojno okrajno sodišče vloži predlog na obrazloženo pobudo prekrškovnega organa.

(3) Sodišče pri odločitvi o vložitvi predloga upošteva možnost uspešne izterjave, smotrnost izterjave glede na višino izrečene sankcije in stopnjo kršitve oziroma ogrožanja zavarovane dobrine.

Postopek izvrševanja

197. člen

(1) Domače sodišče mora pristojnemu organu države izvršitve poslati:

1. odločbo, ki jo je treba izvršiti;

2. izpolnjenega in potrjenega obrazca iz Priloge 10 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje;

3. prevod potrdila v uradni jezik države izvršitve ali v drug jezik, ki ga ta sprejme.

(2) Za občevanje se smiselno uporablja 6. člen tega zakona. Če odločba in potrdilo nista bila poslana po pošti, je treba pristojnemu organu države izvršitve na njegovo prošnjo po pošti naknadno poslati izvod ali overjen prepis odločbe in izvirnik potrdila.

(3) Predlog za izvrševanje se lahko hkrati posreduje samo eni državi članici.

Obvestilo o umiku predloga

198. člen

Domače sodišče mora pristojni organ države izvršitve nemudoma obvestiti, če:

1. je oseba na podlagi odločbe, s katero je bila izrečena denarna sankcija, to že plačala;

2. je bila odločba, s katero je bila izrečena denarna sankcija, ali njena izvršljivost naknadno razveljavljena, spremenjena ali pa je bil znesek denarne sankcije zmanjšan;

3. se izvrševanje zaradi drugih razlogov ne zahteva več.

Izvrševanje denarnih sankcij v Republiki Sloveniji

199. člen

(1) Če je bil vložen predlog za izvrševanje denarne sankcije v drugi državi članici, izvrševanje v Republiki Sloveniji ni dopustno.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se izvrševanje v Republiki Sloveniji lahko nadaljuje:

1. potem ko je bil pristojni organ države izvršitve obveščen, da se izvrševanje ne zahteva več;

2. če je v državi izvršitve izvrševanje ustavljeno zaradi pomilostitve ali amnestije;

3. če izvrševanje v državi izvršitve zaradi neizterljivosti ni mogoče;

4. če država izvršitve zavrne izvrševanje, razen iz razloga po 3. točki 186. člena tega zakona.

20. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV ODLOČBE, S KATERO JE V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IZREČEN ZASEG PREDMETOV IN ZAČASNO ZAVAROVANJE ODVZEMA PREMOŽENJSKE KORISTI

Uporaba določb 20., 21., 22. in 23. poglavja

199.a člen

Določbe 20., 21., 22. in 23. poglavja se uporabljajo za priznanje in izvršitev odločb držav, ki jih ne zavezuje Uredba 2018/1805/EU, ter za posredovanje odločb domačega sodišča tem državam.

Pogoji za izvrševanje

200. člen

(1) Domače sodišče izvrši odločbo o zasegu predmetov ali o začasnem zavarovanju odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ki jo je izdal pravosodni organ druge države članice v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki je kaznivo tako po pravu države izdaje kot po pravu Republike Slovenije.

(2) Brez ugotavljanja dvojne kaznivosti domače sodišče izvrši odločbo iz prejšnjega odstavka, če gre za kaznivo dejanje iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

201. člen

(1) Domače sodišče ne izvrši odločbe pristojnega organa druge države članice o zasegu predmetov ali o začasnem zavarovanju odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, če:

1. niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena;

2. bi bila izvršitev v nasprotju s predpisi o imuniteti ali privilegijih;

3. je iz obrazca iz 2. točke prvega odstavka 203. člena tega zakona očitno razvidno, da bi bila z izvršitvijo kršena prepoved ponovnega sojenja o isti stvari.

(2) V kazenskih zadevah v zvezi z dajatvami, davki, carinami in devizami se izvrševanja odločbe ne sme zavrniti zgolj zato, ker po pravu Republike Slovenije niso predpisane iste vrste dajatev ali davkov ali ker niso predpisane iste vrste določb o dajatvah, davkih, carinah ali devizah kot po pravu države odreditve.

Pristojnost

202. člen

(1) Za odločanje o priznanju in izvrševanje odločbe o zasegu ali začasnem zavarovanju druge države članice je pristojen preiskovalni sodnik.

(2) Krajevna pristojnost domačega sodišča se določi po kraju, kjer je predmet ali premoženje, ki ga je treba zaseči oziroma začasno zavarovati. Če je v predlogu glede premoženja navedenih več predmetov ali vrst premoženja, je krajevno pristojno za odločitev tisto sodišče, ki je pristojno po prvem navedenem predmetu ali premoženju.

(3) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po določbah prejšnjih odstavkov, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(4) Če sodišče, ki prejme odločbo, ni krajevno pristojno, jo takoj pošlje pristojnemu sodišču in o tem obvesti odreditveni organ.

Postopek in sklep

203. člen

(1) Domače sodišče o priznanju in izvrševanju odloča s sklepom na podlagi naslednjih listin:

1. odločbe, s katero je bil odrejen zaseg ali začasno zavarovanje in jo je treba izvršiti;

2. obrazca iz Priloge 11 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje;

3. prevoda potrdila v slovenski ali angleški jezik.

(2) Če potrdilo ni bilo poslano, je nepopolno ali pa je očitno v nasprotju z odločbo, lahko pristojno domače sodišče:

1. določi organu države odreditve, ki je izdal odločbo, primeren rok, v katerem naj mu ta pošlje ali dopolni oziroma popravi potrdilo;

2. sprejme drugo ustrezno listino, ki mu jo je posredoval organ države odreditve;

3. ugodi zahtevi, če predloženi podatki zadostujejo za odločitev.

(3) Če pristojni organ države odreditve zaradi zagotovitve veljavnosti dokaza prosi za izvršitev odločbe po pravilih in postopku, ki so določeni v pravu države odreditve, domače sodišče taki prošnji ugodi, če to ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli, ki veljajo v Republiki Sloveniji.

(4) Za dodatne prisilne ukrepe, ki so nujni za izvršitev odločbe, se uporablja pravo Republike Slovenije.

(5) Domače sodišče mora odločiti čim prej, če je to mogoče v štiriindvajsetih urah od prejema odločbe.

(6) Sklep se pošlje pristojnemu organu oziroma osebi, ki ga izvrši.

(7) Sklep se vroči osebam, v katerih premoženjske pravice in zakonite interese posega, in državnemu tožilcu.

(8) Zoper sklep smejo osebe iz prejšnjega odstavka vložiti pritožbo v osmih dneh od prejema sklepa. S pritožbo zoper sklep ni dopustno izpodbijati vsebinske podlage, ki izhaja iz odločbe o zasegu oziroma zavarovanju. Pritožba ne zadrži izvršitve sklepa. Senat višjega sodišča mora o pritožbi odločiti v treh dneh. Obnova postopka in zahteva za varstvo zakonitosti nista dopustni.

(9) Če je hkrati z zasegom ali zavarovanjem v isti zadevi predlagan tudi odvzem predmeta ali premoženjske koristi, domače sodišče odloči tudi o tem predlogu in ga izvrši po določbah 15. poglavja tega zakona.

Odlog izvrševanja

204. člen

(1) Domače sodišče odloži izvrševanje, če:

1. bi lahko škodovalo interesom preiskovanja kaznivega dejanja, ki že poteka, in dokler je taka nevarnost podana;

2. je bil predmet zasežen ali odvzem premoženjske koristi že zavarovan v drugem kazenskem postopku, dokler tak zaseg oziroma zavarovanje nista odpravljena;

3. je premoženje, na katerem država odreditve predlaga zavarovanje zaradi odvzema premoženjske koristi, že bilo predmet zavarovanja v drugem postopku v Republiki Sloveniji in ima tako zavarovanje prednost pred zavarovanjem odvzema premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Republiki Sloveniji, dokler tako zavarovanje ni odpravljeno.

(2) Po prenehanju razlogov za odložitev iz prejšnjega odstavka domače sodišče nemudoma odloči o izvrševanju odločbe o zasegu ali začasnem zavarovanju.

Trajanje zasega ali zavarovanja

205. člen

(1) Zaseg predmeta oziroma začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi traja do odločitve o odvzemu predmetov ali premoženjske koristi. Podaljševanje začasnega zavarovanja po določbah zakona, ki ureja kazenski postopek, ni potrebno.

(2) Če pristojni organ države odreditve ni napovedal predvidenega datuma posredovanja dokončne odločitve o odvzemu ali če odvzema ni predlagal hkrati z zasegom oziroma začasnim zavarovanjem, domače sodišče po posvetovanju s pristojnim organom države odreditve določi najdaljše možno trajanje zavarovanja odvzema premoženjske koristi glede na dopustno skupno trajanje začasnega zavarovanja za posamezno fazo postopka po pravu Republike Slovenije, če so pogoji za začasno zavarovanje po tem zakonu še vedno izpolnjeni.

(3) Domače sodišče ravna enako, če je datum predvidene dokončne odločitve o odvzemu daljši od rokov dopustnega skupnega trajanja začasnega zavarovanja za posamezno fazo postopka po pravu Republike Slovenije.

Obvestilo državi odreditve

206. člen

Domače sodišče mora pristojni organ države odreditve nemudoma obvestiti, če:

1. zadevo odstopi drugemu pristojnemu sodišču;

2. je bilo izvrševanje v celoti ali delno zavrnjeno;

3. je bil izdan sklep o izvrševanju;

4. je bila odločba izvršena, s poročilom o izvršitvi;

5. je bilo izvrševanje odloženo, pri čemer mora navesti razloge in predvideno trajanje odloga;

6. so prenehali razlogi za odložitev izvrševanja, pri čemer mora navesti izvedene ukrepe za izvrševanje;

7. je bila vložena pritožba in o izidu pritožbenega postopka.

21. POGLAVJE
POSREDOVANJE ODLOČBE DOMAČEGA SODIŠČA, S KATERO JE IZREČEN ZASEG PREDMETOV IN ZAČASNO ZAVAROVANJE ODVZEMA PREMOŽENJSKE KORISTI, V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Izvrševanje zasega in začasnega zavarovanja v drugi državi članici

207. člen

(1) Zaseg predmetov ali začasno zavarovanje odvzema premoženjske koristi pridobljene s kaznivim dejanjem, ki ga je odredilo pristojno sodišče v Republiki Sloveniji, se lahko izvrši v drugi državi članici, v kateri so predmeti oziroma premoženje.

(2) Predlog posreduje pristojnemu tujemu organu sodišče, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji.

Postopek izvrševanja

208. člen

(1) Domače sodišče mora pristojnemu organu države izvršitve posredovati:

1. odločbo, ki jo je treba izvršiti;

2. izpolnjen in podpisan obrazec iz Priloge 11 tega zakona;

3. prevod potrdila v uradni jezik države izvršitve ali v drug jezik, ki ga ta sprejme.

(2) Če odločba in potrdilo nista bila poslana po pošti, je treba pristojnemu organu države izvršitve na njeno prošnjo po pošti naknadno poslati izvod ali overjen prepis odločbe in izvirnik potrdila.

22. POGLAVJE
PRIZNANJE IN IZVRŠITEV ODLOČBE, S KATERO JE V DRUGI DRŽAVI ČLANICI IZREČEN ODVZEM PREDMETOV IN PREMOŽENJSKE KORISTI

Pogoji za izvršitev

209. člen

(1) Domače sodišče po določbah tega poglavja izvrši pravnomočno odločbo o odvzemu predmetov oziroma premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali premoženja oziroma denarnega zneska, ki ustreza premoženjski koristi, ki jo je izdalo sodišče druge države članice v postopku zaradi kaznivega dejanja.

(2) Domače sodišče po določbah tega poglavja izvrši tudi pravnomočno odločbo o odvzemu premoženja, za katero sodišče ugotovi, da izhaja iz kriminalnih dejavnosti, storjenih pred obsodbo za kaznivo dejanje, storjeno v hudodelski združbi.

(3) Če pristojni organ države odreditve v skladu s svojim pravom predlaga, da se odločba o odvzemu določenega premoženja izvrši s plačilom denarnega zneska, ki ustreza vrednosti tega premoženja, domače sodišče izvrši odločbo s smiselno uporabo določb prava Republike Slovenije o načinih odvzema premoženjske koristi.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

210. člen

(1) Domače sodišče ne izvrši odločbe pristojnega sodišča druge države članice o odvzemu predmetov oziroma premoženjske koristi, če:

1. so predmeti, ki jih zajema odločba, kulturna dediščina Republike Slovenije;

2. je bilo kaznivo dejanje, zaradi katerega je bila izdana odločba, ali če je bilo predhodno kaznivo dejanje, ki je bilo obravnavano skupaj s kaznivim dejanjem pranja denarja:

a) storjeno na ozemlju Republike Slovenije,

b) je bilo storjeno zunaj ozemlja druge države članice, ki je izdala odločbo iz prejšnjega člena, če za taka dejanja, storjena zunaj ozemlja Republike Slovenije, po pravu Republike Slovenije pregon ni dopusten;

3. je bila zoper isto osebo zaradi istega dejanja izdana pravnomočna odločba o odvzemu v Republiki Sloveniji, ali če je bila taka pravnomočna odločba izdana in že izvršena v drugi državi članici;

4. dejanje, zaradi katerega je predlagan odvzem, ni kaznivo dejanje po pravu Republike Slovenije, razen če gre za kaznivo dejanje iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;

5. bi izvršitev odvzema v Republiki Sloveniji zastarala, če bi bili za kaznivo dejanje po pravu Republike Slovenije pristojni njeni organi;

6. je bila isti osebi glede odvzema v državi odreditve ali v Republiki Sloveniji izdana amnestija ali pomilostitev;

7. bi bilo izvrševanje po pravu Republike Slovenije v nasprotju s predpisi o imuniteti ali privilegijih;

8. je izvrševanje v nasprotju s pravicami dobrovernih tretjih oseb;

9. glede na potrdilo iz Priloge 12 tega zakona oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, na podlagi katerega je bila izdana odločba o odvzemu, razen, če so podani pogoji, kot jih ta zakon določa za izvršitev naloga, izdanega na podlagi sojenja v nenavzočnosti (prvi odstavek 13. člena tega zakona);

10. obstajajo objektivni razlogi za prepričanje, da je bila odločba izdana z namenom kaznovanja osebe zaradi njenega spola, rase, vere, narodnosti, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti ali da bi oseba lahko bila iz teh razlogov v slabšem položaju;

11. je z odločbo odrejen odvzem, ki se po pravu Republike Slovenije v kazenskem postopku ne bi mogel izreči.

(2) V kazenskih zadevah v zvezi z dajatvami, davki, carinami in devizami se izvrševanja odločbe ne sme zavrniti zgolj zato, ker po pravu Republike Slovenije niso predpisane iste vrste dajatev ali davkov ali ker niso predpisane iste vrste določb o dajatvah, davkih, carinah ali devizah kot po pravu države odreditve.

Pristojnost

211. člen

(1) Za odločanje o priznanju odločbe o odvzemu je pristojen preiskovalni sodnik.

(2) Krajevna pristojnost sodišča se določi po kraju, v katerem je premoženje, ki je predmet izvrševanja. Če je v predlogu glede premoženja navedenih več sredstev ali več predmetov, je krajevno pristojno za odločitev tisto sodišče, ki je pristojno po prvem navedenem sredstvu izvršbe.

(3) Če se krajevne pristojnosti ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po stalnem ali začasnem prebivališču osebe, zoper katero je odrejen odvzem, za pravno osebo pa se določi po sedežu, če ima podružnico, pa po kraju, kjer ima podružnico.

(4) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po določbah prejšnjih odstavkov, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

(5) Če sodišče, ki je bilo prejelo odločbo v izvrševanje, ni pristojno, nemudoma odstopi zadevo pristojnemu sodišču in o tem obvesti pristojni organ v državi odreditve.

(6) Za izvrševanje odločbe je pristojno sodišče ali drug organ, ki je po predpisih Republike Slovenije pristojen za izvršitev odvzema predmeta oziroma premoženja, izrečenega v Republiki Sloveniji.

Postopek

212. člen

(1) Domače sodišče o priznanju odloča s sklepom na podlagi naslednjih listin:

1. odločbe, ki jo je treba izvršiti;

2. obrazca iz Priloge 12 tega zakona, ki ga je izpolnil in potrdil pristojni organ države izdaje;

3. prevoda potrdila v slovenski ali angleški jezik.

(2) Domače sodišče lahko osebo, zoper katere premoženje je odrejen odvzem, povabi, da se na naroku izjavi o dopustnosti izvrševanja, o višini zneska, katerega je treba izvršiti, in o že opravljenem odvzemu.

(3) Pristojno domače sodišče mora organu države odreditve, ki je izdal odločbo, določiti primeren rok, v katerem naj mu ta pošlje ali dopolni potrdilo ali posreduje dodatne podatke, potrebne za odločitev, ter ga opozoriti, da bo izvrševanje po neuspešnem poteku roka v celoti ali delno zavrnilo, če:

1. potrdilo ni bilo poslano, je v bistvenih delih nepopolno ali pa je očitno v nasprotju z odločbo;

2. obstajajo utemeljeni razlogi za sklepanje, da gre za enega od razlogov za nedopustnost izvrševanja, ki so navedeni v 2., 3., 8., 9., 10. in 11. točki prvega odstavka 210. člena tega zakona;

3. oseba predloži dokaz, da je bil odvzem delno ali v celoti že izvršen v katerikoli državi ali da je bila vrednost premoženjske koristi že odvzeta ali plačana.

(4) Če je za odločitev o izvrševanju potreben prevod odločbe, s katero je bil izrečen odvzem, se pridobi na stroške domačega sodišča.

(5) Če podatki iz potrdila ne zadoščajo za uspešno izvršitev, domače sodišče uradoma pridobi dodatne podatke, potrebne za izvršitev odvzema.

Sklep o priznanju

213. člen

(1) Domače sodišče s sklepom odloči, da se odločba izvrši ali izvrševanje zavrne.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka mora vsebovati: naziv organa, katerega odločba se izvrši, opravilno številko odločbe, kratek opis dejanskega stanja, vključno s krajem in časom dejanja, naziv dejanja, predpise države odreditve, ki so bili uporabljeni, ter navedbo odrejenih ukrepov; če se izvrševanje zavrne, pa tudi razloge za zavrnitev. Sklepu se priloži prepis odločbe.

(3) Če se odvzem premoženjske koristi glasi na denarni znesek, mora sodišče znesek, ki se odvzame, določiti v višini, navedeni v odločbi, ki jo je treba izvršiti. Če znesek ni naveden v eurih, se mora preračunati po menjalnem tečaju, ki je veljal na dan izdaje odločbe, ki jo je treba izvršiti. Od tega zneska se odštejejo že opravljena plačila oziroma zneski, izterjani v katerikoli državi članici.

(4) Sklep se vroči osebi, zoper katero se izvršuje odvzem, osebam, v katerih pravice se posega in pristojnemu državnemu tožilcu.

(5) Zoper sklep se smejo osebe iz prejšnjega odstavka pritožiti v osmih dneh od vročitve sklepa. V pritožbi ni dopustno izpodbijati vsebinske podlage odločbe pristojnega organa države odreditve o odvzemu. Pravočasno vložena in dopustna pritožba zadrži izvršitev sklepa do pravnomočnosti odločitve o pritožbi. Obnova postopka in zahteva za varstvo zakonitosti nista dopustni.

(6) Če se izvrševanje pravnomočno zavrne na podlagi prvega odstavka 210. člena tega zakona, mora pristojno državno tožilstvo s priloženim izvodom sklepa obvestiti ministrstvo in seznaniti generalnega državnega tožilca Republike Slovenije.

(7) Za izvršitev odvzema se smiselno uporabljajo predpisi, po katerih se v Republiki Sloveniji izvršuje odvzem predmetov oziroma premoženjske koristi v kazenskem postopku.

Odlog izvrševanja

214. člen

(1) Domače sodišče odloži izvrševanje odvzema:

1. do pravnomočnosti odločitve o dopustni pritožbi zoper sklep iz prejšnjega člena;

2. če je država odreditve predlagala odvzem tudi drugim državam članicam in bi skupno odvzeti znesek lahko presegel znesek, določen v odločbi;

3. če je predmet ali denarni znesek, ki naj se odvzame, že v postopku zasega, začasnega zavarovanja oziroma odvzema v Republiki Sloveniji.

(2) Domače sodišče lahko odloži izvrševanje odvzema, če:

1. bi lahko škodovalo interesom preiskovanja kaznivega dejanja, ki že poteka, dokler je taka nevarnost podana;

2. je potreben prevod odločbe, do pridobitve prevoda;

3. so potrebni dodatni podatki, do pridobitve dodatnih podatkov od pristojnega organa države odreditve.

(3) Domače sodišče mora po uradni dolžnosti zavarovati odvzem do prenehanja razlogov za odložitev z vsemi dopustnimi ukrepi po pravu Republike Slovenije.

Odločbe več držav članic

215. člen

(1) Če dve ali več držav članic pošlje odločbe o odvzemu istega predmeta ali premoženja, odloči domače sodišče ob ustreznem upoštevanju vseh okoliščin, zlasti ali je bil predmet ali premoženje zaseženo že po prejšnjem poglavju tega zakona, teže kaznivih dejanj, ki so podlaga za odvzem, kraja kaznivih dejanj, datuma izdaje odločb in časa njihove predložitve, katero oziroma katere odločbe je treba izvršiti.

(2) Domače sodišče ravna po prejšnjem odstavku tudi, če prejme dve ali več odločb o odvzemu denarnih zneskov premoženjske koristi oziroma premoženjske koristi v denarni vrednosti, ki so bile izdane zoper isto fizično ali pravno osebo in ta v Republiki Sloveniji nima dovolj sredstev za izvrševanje vseh odločb.

Prihodek odvzema

216. člen

(1) Denarni znesek, pridobljen z izvrševanjem odvzema, ki ne presega 10.000 eurov oziroma protivrednosti tega zneska v drugi valuti, je v celoti prihodek proračuna Republike Slovenije. Denarni znesek, ki preseže 10.000 eurov, se razdeli tako, da polovica pripade proračunu Republike Slovenije, polovica pa državi odreditve.

(2) S predmeti in premoženjem, ki ni denar, domače sodišče ravna po lastni presoji na enega od naslednjih načinov:

1. proda v skladu s pravom Republike Slovenije in s prihodkom ravna po prejšnjem odstavku;

2. izroči pristojnemu organu države odreditve, pri čemer je za izročitev predmetov ali premoženja v primeru, da je bil predlagan odvzem denarnega zneska, potrebno soglasje države odreditve;

3. razpolaga z njim na drug način v skladu s pravom Republike Slovenije, če ni mogoče ravnati po prejšnjih točkah.

(3) Prejšnja odstavka se uporabljata le, če z državo odreditve ni dogovorjeno drugače.

Ustavitev izvrševanja

217. člen

Če pristojni organ države odreditve sporoči, da odločba o odvzemu ni več izvršljiva ali da zaradi kateregakoli drugega razloga ne zahteva več izvrševanja, domače sodišče ustavi izvrševanje.

Obveščanje države odreditve

218. člen

Domače sodišče mora pristojni organ države odreditve nemudoma obvestiti, če:

1. zadevo odstopi pristojnemu domačemu sodišču;

2. je bilo izvrševanje v celoti ali delno zavrnjeno, z navedbo razlogov;

3. odločbe ni mogoče izvršiti, ker je denarni znesek ali predmet, ki ga je treba odvzeti, izginil, bil uničen, ni izterljiv ali ga v kraju, ki je naveden v potrdilu, ni mogoče najti, ker kraj, kjer je denarni znesek ali predmet, ni bil dovolj natančno naveden ali ker je bila za denarni znesek ali predmet izvršena že druga odločba, vsakokrat ob navedbi razlogov;

4. odločbe o odvzemu ni mogoče v celoti izvršiti, ker so bili vloženi predlogi za odvzem pristojnih organov dveh ali več držav članic;

5. je bilo izvrševanje odloženo, z navedbo razlogov in po možnosti predvidenim trajanjem odloga;

6. je bila odločba izvršena.

Stroški

219. člen

Če so zaradi izvrševanja nastali precejšnji ali izredni stroški, sodišče pristojnemu organu države odreditve predlaga razdelitev stroškov in priloži njihov podrobni seznam.

23. POGLAVJE
POSREDOVANJE ODLOČBE DOMAČEGA SODIŠČA, S KATERO JE IZREČEN ODVZEM PREDMETOV IN PREMOŽENJSKE KORISTI, V PRIZNANJE IN IZVRŠITEV DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Izvrševanje odvzema v drugi državi članici

220. člen

(1) Odločba o odvzemu, ki jo je v kazenskem postopku izdalo pristojno sodišče v Republiki Sloveniji, se lahko posreduje v izvršitev drugi državi članici, v kateri ima oseba premoženje ali dohodek oziroma v kateri so predmeti, na katere se nanaša odločba o odvzemu.

(2) Če se ne ve, v kateri državi ima oseba premoženje ali dohodek oziroma v kateri državi so predmeti, se odločba o odvzemu lahko posreduje v izvršitev državi članici, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila odločba izdana, prebivališče oziroma sedež.

Postopek izvrševanja

221. člen

(1) Domače sodišče mora pristojnemu organu države izvršitve poslati:

1. odločbo, ki jo je treba izvršiti;

2. izpolnjen in podpisan obrazec iz Priloge 12 tega zakona;

3. prevod potrdila v uradni jezik države izvršitve ali v drug jezik, ki ga ta sprejme.

(2) Če odločba in potrdilo nista bila poslana po pošti, je treba pristojnemu organu države izvršitve na njeno prošnjo po pošti naknadno poslati izvod ali overjen prepis odločbe in izvirnik potrdila.

Posredovanje odločbe več državam članicam

222. člen

(1) Predlog za izvrševanje se lahko hkrati posreduje samo eni državi članici.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se odločba o odvzemu določenih predmetov ali premoženja lahko hkrati pošlje več državam članicam, če:

1. se lahko upravičeno domneva, da so v teh državah članicah predmeti ali premoženje, na katero se nanaša odločba;

2. izvrševanje odločbe o odvzemu premoženja zahteva ukrepanje v več državah članicah;

3. se lahko upravičeno domneva, da je predmet ali določeno premoženje, na katero se nanaša odločba, v eni od dveh ali več znanih državah članicah.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se odločba, ki se glasi na denarni znesek, lahko hkrati pošlje več državam članicam, če je to potrebno, da se odločba izvrši, zlasti če denarni znesek ni bil zavarovan po določbah prejšnjega poglavja ali pa izvrševanje v eni državi članici predvidoma ne bo zadoščalo za poplačilo celotnega zneska, določenega v odločbi o odvzemu.

Izvrševanje v domači državi

223. člen

Izvrševanje odločbe o odvzemu se lahko nadaljuje v Republiki Sloveniji tudi, če je odločba poslana eni ali več državam članicam. Skupni znesek, pridobljen z izvrševanjem odločbe o odvzemu, ki se glasi na denarni znesek, ne sme presegati zneska, izrečenega v odločbi.

Obvestilo državi izvršitve

224. člen

Domače sodišče, ki je izdalo odločbo o odvzemu na prvi stopnji, mora pristojni organ države izvršitve nemudoma obvestiti, če:

1. obstaja nevarnost, da bi izvrševanje preseglo skupni znesek, določen v odločbi, ki se glasi na denarni znesek, in da je taka nevarnost prenehala;

2. je bila odločba v domači državi ali v drugi državi v celoti ali delno izvršena in navede morebitni znesek, glede katerega odvzem še ni bil izvršen;

3. je oseba na podlagi odločbe že plačala denarni znesek;

4. je bila odločba ali njena izvršljivost naknadno razveljavljena ali spremenjena ali se izvrševanje zaradi drugih razlogov ne zahteva več.

24. POGLAVJE

PRIZNANJE IN IZVRŠITEV SKLEPOV O ZAČASNEM ZAVAROVANJU IN SKLEPOV O ODVZEMU

Uporaba določb tega poglavja

224.a člen

(1) To poglavje za izvajanje Uredbe 2018/1805/EU, ki se uporablja neposredno, ureja razloge za zavrnitev priznanja in izvršitve ter postopek odločanja v zvezi s sklepi o začasnem zavarovanju in odvzemu premoženja, ki so v priznanje in izvršitev posredovani Republiki Sloveniji, v zvezi s sklepi, ki jih v priznanje in izvršitev pošljejo organi Republike Slovenije, pa ureja pristojnost za pošiljanje zahtevkov, odločanje o razpolaganju z odvzetim premoženjem in za delitev stroškov.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo, kot je določeno v 2. členu Uredbe 2018/1805/EU.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

224.b člen

(1) Sklep o začasnem zavarovanju ali sklep o odvzemu premoženja, ki ga v priznanje in izvršitev Republiki Sloveniji posreduje druga država izdajateljica, se ne prizna in izvrši iz razlogov, ki jih določa Uredba 2018/1805/EU, in če:

– se postopek, v katerem je bil sklep izdan, vodi zaradi ravnanja, ki ni kaznivo dejanje po Kazenskem zakoniku, razen če gre za ravnanje, glede katerega pogoj dvojne kaznivosti v skladu z Uredbo 2018/1805/EU ni dopusten;

– potrdilu o začasnem zavarovanju ali odvzemu ni priložen sklep o začasnem zavarovanju ali odvzemu v izvirniku ali njegov overjeni prepis.

(2) Pred zavrnitvijo priznanja in izvršitve se pristojni organ posvetuje z organom izdajateljem v skladu z drugim odstavkom 8. člena oziroma drugim odstavkom 19. člena Uredbe 2018/1805/EU.

Pristojnost

224.c člen

(1) Za odločitev o priznanju in izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, ki jih v priznanje in izvršitev Republiki Sloveniji posreduje druga država izdajateljica, je pristojen preiskovalni sodnik.

(2) Kadar za izvršitev sklepa iz prejšnjega odstavka na podlagi smiselne uporabe določb zakona, ki ureja kazenski postopek, ni pristojno sodišče, pač pa drug organ, preiskovalni sodnik sklep pošlje v izvršitev temu organu.

(3) Krajevna pristojnost domačega sodišča se določi po kraju, kjer je predmet ali premoženje, ki ga je treba začasno zavarovati ali odvzeti. Če je v potrdilu navedenih več predmetov ali vrst premoženja, je krajevno pristojno za odločitev tisto sodišče, ki je pristojno po prvem navedenem predmetu ali premoženju.

(4) Če se krajevne pristojnosti ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po stalnem ali začasnem prebivališču osebe, zoper katero je odrejeno začasno zavarovanje ali odvzem, za pravno osebo pa se določi po sedežu; če ima podružnico, pa po kraju, kjer ima podružnico.

(5) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po določbah tretjega in četrtega odstavka tega člena, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

Postopek priznanja in izvršitve sklepov o začasnem zavarovanju

224.č člen

(1) Preiskovalni sodnik o prejemu potrdila organa izdajatelja druge države izdajateljice, s katerim zahteva priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju, obvesti državnega tožilca, ki sme v treh dneh, v nujnih primerih, ko se zahteva takojšnja izvršitev, pa v štiriindvajsetih urah, predlagati odlog izvršitve. Sklep se sme izvršiti pred iztekom tega roka, če državni tožilec izjavi, da zadržanja ne predlaga.

(2) Preiskovalni sodnik v sklepu, s katerim prizna sklep o začasnem zavarovanju, opredeli priznani sklep in organ, ki ga je izdal, določi osebo, zoper katero se odreja zavarovanje, premoženje, ki je predmet zavarovanja, način zavarovanja, ki lahko vključuje tudi zaseg, ter navede, da se zavarovanje odreja za nedoločen čas. Pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja kazenski postopek, lahko zaradi zasega predmetov odredi tudi hišno preiskavo. Obrazložitev sklepa vsebuje razloge za priznanje sklepa ter določitev predmeta in načina zavarovanja, pa tudi kratek povzetek razlogov za izdajo sklepa v državi izdajateljici, kot jih je sporočil organ izdajatelj.

(3) Če zavarovanja ni mogoče deloma ali v celoti izvršiti, organ izdajatelj pa podrejeno zahteva zavarovanje na nadomestnem premoženju enake vrednosti, preiskovalni sodnik opravi poizvedbe o obstoju takega premoženja v ustreznih evidencah, registrih in javnih knjigah ali podatke zahteva od bank ali drugih institucij, ki zagotavljajo storitev hrambe ali upravljanja premoženja. Če je nadomestno premoženje najdeno, preiskovalni sodnik izda nov sklep o priznanju, prejšnjega pa razveljavi.

(4) Sklep, s katerim je bil sklep o začasnem zavarovanju priznan, se hkrati z njegovo izvršitvijo ali po izvršitvi, vendar brez nepotrebnega odlašanja, vroči osebi, zoper katero je bilo začasno zavarovanje odrejeno, skupaj s poukom o ugovoru. Če organ izdajatelj zahteva odlog obveščanja, se sklep vroči po umiku zahteve.

(5) Sklep, s katerim preiskovalni sodnik odloči o priznanju sklepa o začasnem zavarovanju, in sklep, s katerim odloči o ugovoru, se vroči državnemu tožilcu, ki zoper sklep lahko vloži pritožbo.

(6) Če organ izdajatelj zahteva, da se začasno zavarovano premoženje vrne oškodovancu, preiskovalni sodnik o tem odloči po pravnomočnosti sklepa o priznanju sklepa o začasnem zavarovanju. Oseba, zoper katero je zavarovanje odrejeno, se lahko zoper odločitev o povrnitvi premoženja oškodovancu pritoži.

(7) Če je verjetno, da bodo zaradi začasnega zavarovanja nastali visoki ali izredni stroški, ali če takšni stroški nastanejo, preiskovalni sodnik na to opozori organ izdajatelj in mu predlaga, da stroške nosi država izdajateljica.

(8) Za postopek priznanja in izvršitve sklepov o začasnem zavarovanju, ki jih izda organ druge države izdajateljice in ki z Uredbo 2018/1805/EU ali tem zakonom niso urejena, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, ki urejajo začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi.

Postopek priznanja in izvršitve sklepov o odvzemu

224.d člen

(1) Preiskovalni sodnik o prejemu potrdila organa izdajatelja druge države izdajateljice, s katerim zahteva priznanje in izvršitev sklepa o odvzemu, obvesti državnega tožilca, ki sme v treh dneh predlagati odlog priznanja ali izvršitve. Preiskovalni sodnik postopek nadaljuje pred iztekom tega roka, če državni tožilec izjavi, da zadržanja ne predlaga.

(2) Če organ izdajatelj zahteva tudi priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju, se postopek odločanja o priznanju sklepa o odvzemu nadaljuje, ko je začasno zavarovanje izvršeno. Če je potreben odlog priznanja ali izvršitve sklepa o odvzemu zaradi kazenskega postopka, ki poteka v Republiki Sloveniji, se postopek nadaljuje, ko okoliščine, ki so razlog za odlog, prenehajo.

(3) Pred odločitvijo o priznanju sklepa o odvzemu se lastniku premoženja ali upravičencu do premoženja omogoči, da se o odvzemu izjavi.

(4) Preiskovalni sodnik v sklepu, s katerim prizna sklep o odvzemu, opredeli priznani sklep in organ, ki ga je izdal, določi osebo, zoper katero se odreja odvzem, ter premoženje, ki se odvzame. Obrazložitev sklepa vsebuje razloge za priznanje sklepa in določitev predmeta odvzema, pa tudi kratek povzetek razlogov za izdajo sklepa v državi izdajateljici, kot jih je sporočil organ izdajatelj.

(5) Sklep, s katerim je sklep o odvzemu priznan, se skupaj s poukom o pritožbi vroči osebi, zoper katero je izdan.

(6) Sklep iz prejšnjega odstavka, pa tudi sklep, s katerim je zahteva za priznanje in izvršitev zavrnjena, se vroči državnemu tožilcu, ki lahko vloži pritožbo.

(7) Ne glede na organ, ki izvršuje sklep o odvzemu, preiskovalni sodnik odredi izročitev premoženja oškodovancu, izplačilo odškodnine iz odvzetega premoženja, zadržanje prodaje odvzetega premoženja, prodajo ali izročitev odvzetega premoženja, ustavitev postopka ter nakazilo državi izdajateljici in proračunu Republike Slovenije.

(8) Če se odvzeto nedenarno premoženje ne vrne oškodovancu, se proda. Preiskovalni sodnik lahko s soglasjem organa izdajatelja ali na njegov predlog to premoženje prepusti državi izdajateljici, če tako določa mednarodna pogodba, če je bilo pred storitvijo kaznivega dejanja v lasti države izdajateljice ali če premoženja iz razlogov javne varnosti, javne morale ali zaradi majhne vrednosti ni mogoče prodati. Če odvzetega nedenarnega premoženja

ni mogoče prodati, organ izdajatelj pa ne privoli v njegov prenos na državo izdajateljico, se uniči ali brezplačno prepusti muzeju ali drugemu zavodu.

(9) Če je verjetno, da bodo zaradi odvzema in hrambe premoženja nastali visoki ali izredni stroški, ali če taki stroški nastanejo, preiskovalni sodnik na to opozori organ izdajatelj in mu predlaga, da stroške nosi država izdajateljica.

(10) Organ, ki izvršuje sklep o odvzemu, preiskovalnega sodnika sproti obvešča o poteku izvrševanja.

(11) Če odvzema ni mogoče deloma ali v celoti izvršiti, organ izdajatelj pa podrejeno zahteva odvzem nadomestnega premoženja enake vrednosti, preiskovalni sodnik opravi poizvedbe o obstoju takega premoženja v ustreznih evidencah, registrih in javnih knjigah ali podatke zahteva od bank ali drugih institucij, ki zagotavljajo storitev hrambe ali upravljanja premoženja. Če je nadomestno premoženje najdeno, preiskovalni sodnik izda nov sklep o priznanju s smiselno uporabo določb tega člena, prejšnji sklep pa deloma ali v celoti razveljavi.

Priznanje in izvršitev v drugi državi članici

224.e člen

(1) Sodišče ali državni tožilec, ki odvzame predmete, ki se po kazenski zakonodaji smejo ali morajo vzeti, ali premoženjsko korist, ki je bila dosežena s kaznivim dejanjem ali zaradi njega, odločitev pošlje v priznanje in izvršitev drugi državi članici, če je verjetno, da je sicer ne bo mogoče izvršiti.

(2) Ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja kazenski postopek, o začasnem zavarovanju odvzema premoženjske koristi sodišče odloči, da se odvzem iz prejšnjega odstavka zavaruje v drugi državi članici, če obstaja nevarnost, da odvzema sicer ne bo mogoče izvršiti. Ob tem ji sklep pošlje v priznanje in izvršitev. V sklepu sodišče določi osebo, zoper katero se sklep izdaja, in predmet zavarovanja ter navede, ali se zavarovanje lahko odredi na nadomestnem premoženju enake vrednosti.

(3) V primeru nevarnosti, da odvzema ne bo mogoče izvršiti, se lahko v priznanje in izvršitev pošlje tudi druga odločba o začasnem zavarovanju odvzema predmetov ali premoženjske koristi, ki jo je mogoče izvršiti v drugi državi članici.

(4) Sodišče na predlog oškodovanca, ki je na podlagi pravnomočne sodbe upravičen do odškodnine ali vrnitve stvari zaradi kaznivega dejanja, od organa izvršitelja zahteva, da odvzeto premoženje ali znesek od njegove prodaje v celoti ali deloma izroči oškodovancu. Če postopek za vrnitev stvari še poteka, sodišče od organa izvršitelja na predlog oškodovanca zahteva, da odloži prodajo odvzetega premoženja. Oškodovanec lahko poda predlog, če so izpolnjeni pogoji za poplačilo premoženjskega zahtevka iz odvzete premoženjske koristi v skladu s kazensko zakonodajo.

(5) Če so premoženje, zavarovano v drugi državi članici, stvari, ki nedvomno pripadajo oškodovancu, sodišče na predlog oškodovanca od organa izvršitelja zahteva, da jih vrne oškodovancu še pred izvršitvijo odvzema.

(6) Če organ izvršitelj predlaga delitev visokih ali izrednih stroškov, sodišče ali državni tožilec, ki je odločbo poslal v izvršitev, odloči, da se stroški krijejo iz sredstev sodišča oziroma državnega tožilstva, če zakonodaja države izvršiteljice določa vzajemno obveznost.

(7) Če organ izvršitelj ali drug organ države izvršiteljice predlaga dogovor, da se odvzeto premoženje prenese na Republiko Slovenijo, državni tožilec ali sodišče premoženje

prevzame, če s tem ne bi nastali nesorazmerni stroški. S prevzetim premoženjem ravna kot s premoženjem, odvzetim v kazenskem postopku, ki teče v Republiki Sloveniji.

(8) Če organ izvršitelj ali drug organ države izvršiteljice predlaga dogovor, da se odvzeto nedenarno premoženje prepusti državi izvršiteljici za zadeve javnega interesa ali socialne namene, državni tožilec ali sodišče odvzeto premoženje prepusti državi izvršiteljici, če tako določa mednarodna pogodba ali če bi bilo v domačem postopku uničeno ali brezplačno odsvojeno.

Povrnitev odškodnine

224.f člen

Dogovor o povrnitvi odškodnine iz prvega odstavka 34. člena Uredbe 2018/1805/EU sklene državno odvetništvo ob smiselni uporabi pravil o odškodninski odgovornosti države.

V. DEL
IZMENJAVA PODATKOV IZ KAZENSKIH EVIDENC MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

25. POGLAVJE
IZMENJAVA PODATKOV IZ KAZENSKIH EVIDENC MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

Namen izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami

225. člen

(1) Pristojni organi Republike Slovenije in drugih držav članic si neposredno izmenjujejo podatke iz kazenskih evidenc, tako da lahko državni organi ali nosilci javnih pooblastil Republike Slovenije in organi javnih oblasti držav članic zakonito in učinkovito ukrepajo ali odločajo glede pravic ali obveznosti določenih posameznikov, katerih vpisi so vsebovani v kazenski evidenci, zlasti na področjih začasne ali trajne izgube njihovih določenih pravic ali izvrševanja obveznosti posameznikov.

(2) Podatki, ki se izmenjujejo ali drugače obdelujejo po V. delu tega zakona, se lahko na podlagi zahteve posameznika, na katerega se nanašajo, obdelujejo tudi za potrebe izvrševanja ali varstva njegovih pravic in obveznosti, zlasti s področja njegove zaposlitve.

Pomen izrazov

226. člen

Izrazi, uporabljeni v V. delu, pomenijo:

1. »centralni organ« je organ države članice, ki je pristojen za izmenjavo podatkov iz kazenskih evidenc;

2. »centralni organ Republike Slovenije« je ministrstvo, pristojno za pravosodje, ki upravlja kazensko evidenco;

3. »država članica« pomeni država članica Evropske unije ter Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske;

4. »državljan tretje države« so oseba, ki ni državljan države članice, oseba, ki ima poleg državljanstva države članice tudi državljanstvo tretje države, oseba brez državljanstva in oseba, katere državljanstvo centralnemu organu ni znano;

5. »ECRIS« je sistem informacijskih povezav, ki uporablja informacijsko tehnologijo za izmenjavo podatkov in informacij iz kazenskih evidenc med centralnimi organi;

6. »ECRIS-TCN« je sistem za določitev držav članic, ki so izrekle obsodbo državljanu tretje države, vzpostavljen na podlagi Uredbe 2019/816/EU;

7. »kazenska evidenca« je evidenca države članice o pravnomočnih kazenskih obsodbah in posledicah teh obsodb, vključno s kazensko evidenco Republike Slovenije;

8. »kazenska evidenca Republike Slovenije« je kazenska evidenca in evidenca vzgojnih ukrepov v skladu z zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij;

9. »okvir za zagotavljanje interoperabilnosti« je sistem večinoma avtomatiziranih povezav med informacijskimi sistemi Evropske unije, kot jih določa Uredba 2019/818/EU.

Posredovanje podatkov drugim državam članicam brez zaprosila

227. člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije centralnemu organu druge države članice posreduje naslednje podatke o pravnomočni kazenski obsodbi njenega državljana, ko je obsodba vpisana v kazensko evidenco, in sicer:

– osebno ime, EMŠO, podatek o vrsti in številki osebnega dokumenta, datum, kraj in državo rojstva, spol, državljanstva, prejšnja osebna imena, osebna imena staršev in naslov stalnega ali začasnega prebivališča;

– datum izreka in opravilno številko obsodbe, ime sodišča, ki je obsodbo izreklo, ter datum pravnomočnosti;

– čas izvršitve kaznivega dejanja;

– zakonsko podlago in označbo kaznivega dejanja ter

– vrsto in višino izrečene kazenske sankcije.

(2) Če podatek iz prejšnjega odstavka ni vpisan v kazensko evidenco Republike Slovenije, se kljub temu posreduje centralnemu organu druge države članice, če je vpisan v drugo evidenco, ki je povezana s kazensko evidenco Republike Slovenije. Spol obsojenega posameznika se lahko opredeli na podlagi EMŠO.

(3) Centralni organ Republike Slovenije nemudoma posreduje tudi podatke o izbrisu vpisa v kazensko evidenco ter druge spremembe podatkov, ki vplivajo na pravice ali obveznosti ali na osebno stanje državljana druge države članice, ki so bili v skladu s prvim odstavkom tega člena že posredovani centralnemu organu druge države članice.

(4) Kadar je posameznik, ki je bil pravnomočno obsojen, državljan dveh ali več držav članic, centralni organ Republike Slovenije podatke posreduje vsaki od teh držav članic, ne glede na to ali je posameznik tudi državljan Republike Slovenije.

(5) Centralni organ Republike Slovenije v posameznem primeru posreduje na zaprosilo centralnega organa druge države članice, ki mu je v skladu s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena posredoval podatke iz kazenske evidence, kopijo pravnomočne kazenske obsodbe, povezanih informacij iz kazenske evidence ter vseh nadaljnjih ukrepov, če so določeni z zakonom, v zvezi z državljanom te države članice.

Obdelava podatkov v kazenski evidenci na podlagi obsodbe v drugi državi članici

227.a člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, v kazensko evidenco Republike Slovenije vpiše podatke o kazenski obsodbi državljana Republike Slovenije, ki jih posreduje centralni organ druge države članice, ki je izrekla obsodbo.

(2) Če centralni organ druge države članice pri posredovanju podatkov določi prepoved posredovanja podatkov drugim državam, razen če so potrebni za izvedbo kazenskega postopka, se vpiše tudi ta omejitev.

(3) Podatki iz prvega odstavka tega člena se v kazenski evidenci Republike Slovenije ne glede na deseti odstavek 250.a člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 40/09, 9/11 – ZP-1G, 96/12 – ZPIZ-2, 109/12, 54/15, 11/18, 200/20 – ZOOMTVI, 141/22, 83/24 in 85/25; v nadaljnjem besedilu ZIKS-1) spremenijo ali brišejo, ko spremembo ali izbris podatkov v svoji kazenski evidenci sporoči centralni organ države članice, ki je izrekla obsodbo. Centralni organ Republike Slovenije sme kadarkoli preveriti, ali so podatki še vpisani v kazensko evidenco države članice, ki je podatke posredovala.

(4) Ne glede na enajsti odstavek 250.a člena ZIKS-1 je podatke o obsodbi, glede katere je določena prepoved iz drugega odstavka tega člena, tujim organom in drugim tujim subjektom dopustno dati le, če so potrebni za izvedbo kazenskega postopka.

(5) Ne glede na šesti odstavek 250.a člena ZIKS-1 je podatke o obsodbi, ki jo je izrekla druga država članica, slovenskim in tujim organom in drugim subjektom dopustno dati za druge namene kot za izvedbo kazenskega postopka le, če je obsodba izrečena za ravnanje, ki je po pravu Republike Slovenije kaznivo dejanje, ali če gre za obsodbo na kazen zapora nad šest mesecev, vključno s pogojno obsodbo. Ravnanja, ki po pravu Republike Slovenije niso kazniva dejanja, se z uporabo standardiziranih oznak iz drugega odstavka 235. člena tega zakona opredelijo v pravilniku, ki ureja kazenske evidence.

(6) Ne glede na šesti odstavek 250.a člena ZIKS-1 je podatke o obsodbi, ki jo je izrekla druga država članica, slovenskim in tujim organom ter drugim subjektom dopustno dati za druge namene kot za izvedbo kazenskega postopka le, če obsodba na podlagi določb kazenskega zakona o zakonski in sodni rehabilitaciji še ne bi bila izbrisana.

(7) Obsodbe, glede katerih velja omejitev dajanja podatkov v skladu s petim in šestim odstavkom tega člena, ne vplivajo na pogoje za izbris obsodb, ki so jih izrekla sodišča Republike Slovenije in tretjih držav, iz kazenske evidence Republike Slovenije.

Posredovanje podatkov drugim državam članicam na zaprosilo

228. člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije na zaprosilo centralnega organa druge države članice posreduje podatke o obsodbah posameznika iz kazenske evidence Republike Slovenije, če so podatki potrebni za izvedbo kazenskega postopka.

(2) Če so podatki potrebni za drug namen, se ob upoštevanju omejitev iz četrtega, petega in šestega odstavka prejšnjega člena podatki posredujejo pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij. Če se na podatke nanaša prepoved posredovanja podatkov drugim državam, se centralni organ države članice prosilke obvesti o obstoju prepovedi in državi članici, ki jo je določila.

(3) Če je zaprosilo podano na podlagi zahteve posameznika za pridobitev lastnih podatkov, centralni organ Republike Slovenije odgovori v skladu s prejšnjim odstavkom, če je zahtevo pri centralnemu organu druge države članice vložil državljan ali nekdanji državljan Republike Slovenije ali državljan tretje države.

(4) Centralni organ Republike Slovenije v odgovoru na zaprosilo posreduje podatke, navedene v prvem odstavku 227. člena, če so vpisani v kazensko evidenco Republike Slovenije, v evidenco, ki je povezana s kazensko evidenco Republike Slovenije ali v evidenco iz prvega odstavka 232. člena tega zakona. Spol obsojenega posameznika se lahko opredeli na podlagi EMŠO.

(5) Centralni organ druge države članice zaprosilo poda na obrazcu iz priloge 13, ki je sestavni del tega zakona. Centralni organ Republike Slovenije na zaprosilo odgovori v desetih delovnih dneh na obrazcu iz priloge 14, ki je sestavni del tega zakona. Če se zaprosilo vloži na podlagi zahteve posameznika za pridobitev lastnih podatkov, se podatki sporočijo v dvajsetih delovnih dneh. Če centralni organ Republike Slovenije potrebuje dodatne podatke za identifikacijo posameznika, se nemudoma posvetuje z organom, ki je zaprosilo poslal, odgovor pa pošlje v desetih delovnih dneh po prejemu dopolnjenih podatkov.

229. člen
(črtan)

Zaprosilo za posredovanje podatkov iz kazenske evidence druge države članice

230. člen

(1) Na podlagi zahteve za pridobitev podatkov iz kazenske evidence druge države članice, ki jo poda državni organ Republike Slovenije ali drug subjekt v Republiki Sloveniji, ki je na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, upravičen pridobiti podatke iz kazenske evidence Republike Slovenije, centralni organ Republike Slovenije ob upoštevanju pogojev iz drugega odstavka 235.c člena tega zakona pošlje centralnemu organu druge države članice zaprosilo za pridobitev podatkov o obsodbah posameznika, vpisanih v kazensko evidenco zaprošene države članice.

(2) Centralni organ Republike Slovenije pošlje zaprosilo iz prejšnjega odstavka tudi na podlagi zahteve posameznika za pridobitev lastnih podatkov iz kazenske evidence druge države članice.

(3) Zahtevo je mogoče podati za pridobitev podatkov iz kazenske evidence države članice, katere državljan je ali je bil posameznik, na katerega se zahteva nanaša. Podatke o državljanu tretje države je mogoče pridobiti iz kazenskih evidenc vseh držav članic, vendar centralni organ Republike Slovenije zaprosilo pošlje le centralnim organom držav članic, za katere z vpogledom v sistem ECRIS-TCN ugotovi, da v svoji kazenski evidenci vodijo podatke o posamezniku, na katerega se zahteva nanaša.

(4) Če obstaja verjetnost, da ima podatke o obsodbah tudi druga država članica, se lahko podatki, potrebni za izvedbo kazenskega postopka, zahtevajo tudi od centralnega organa te države.

(5) Centralni organ Republike Slovenije prejete podatke o obsodbah oziroma odgovor zaprošene države članice posreduje vlagatelju zahteve ali pa ga obvesti, da druga država članica na zaprosilo ni odgovorila v desetih delovnih dneh oziroma, kadar se zahteva nanaša na pridobitev lastnih podatkov, v dvajsetih delovnih dneh. Če se zahteva nanaša na podatke o državljanu tretje države, se vlagatelj zahteve obvesti tudi, katerim državam članicam je bilo zaprosilo poslano.

(6) Zaprosilo se pošlje v obliki obrazca iz priloge 13, ki je sestavni del tega zakona, in je prevedeno v uradni jezik zaprošene države članice ali, če to dopušča pravo zaprošene države članice, v angleški jezik.

Občevanje centralnih organov

231. člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije občuje neposredno s centralnimi organi drugih držav članic. Centralni organi si zaprosila, odgovore na zaprosila in druge informacije izmenjujejo z uporabo sistema ECRIS, če ta način izmenjave ni dostopen, pa v skladu z naslednjim odstavkom.

(2) Zaprosila, odgovori in dodatni ter drugi primerni podatki se lahko posredujejo na način, ki omogoča pisni zapis, pod pogoji, ki centralnemu organu Republike Slovenije omogočajo, da je prepričan o verodostojnosti poslanih podatkov ter pošiljatelja. Pri prenosu zaprosil, odgovorov in dodatnih ter drugih primernih podatkov preko elektronskega komunikacijskega omrežja se šteje, da so podatki ustrezno zavarovani, če se posredujejo z uporabo kriptografskih metod in elektronskega podpisa tako, da je zagotovljena njihova nečitljivost oziroma neprepoznavnost med prenosom.

(3) Centralnim organom drugih držav članic ni dopustno omogočiti neposrednega dostopa do podatkov iz kazenske evidence Republike Slovenije.

Obdelava osebnih podatkov

232. člen

(1) Centralni organ za namene preverjanja točnosti obdelanih podatkov in zakonitosti izvajanja tega dela zakona ter obveščanja pristojnih organov Republike Slovenije, držav članic Evropske unije in Evropske unije upravlja evidenco posredovanih in prejetih zaprosil, odgovorov na zaprosila, obvestil ter drugih sporočil, izmenjanih s pristojnimi organi drugih držav članic oziroma pristojnim organom Evropske unije.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se obdelujejo podatki o fizični oziroma pravni osebi, na katero se nanaša sporočilo (ime in priimek oziroma naziv, datum in kraj rojstva, državljanstvo, podatki o prebivališču oziroma sedežu ter EMŠO), izmenjani podatki iz kazenskih evidenc, podatki o pošiljatelju in prejemniku sporočila ter vsebina sporočila.

(3) Evidenca iz prvega odstavka tega člena se za namen obdelave sporočil na podlagi imena in priimka ter rojstnega datuma ali prek EMŠO lahko povezuje s kazensko evidenco po zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, za namen zagotovitve točnosti ali

pridobitve matičnih podatkov o subjektu zaprosila pa na podlagi istih meril s centralnim registrom prebivalstva po zakonu, ki ureja prijavo prebivališča.

(4) Osebni podatki določenega posameznika iz evidence iz prvega odstavka tega člena se hranijo pet let po zaključku zadeve, nato pa se arhivirajo.

(5) Osebne podatke, katere je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu z določbami tega dela zakona za namene kazenskih postopkov, lahko Republika Slovenija obdeluje le za kazenske postopke, za katere so bili podatki zahtevani, in kot je navedeno v obrazcu iz Priloge 13 tega zakona.

(6) Osebne podatke, katere je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu z določbami tega dela zakona za druge namene, kot so kazenski postopki, lahko Republika Slovenija obdeluje, če tako določa drug zakon le za namen, za katerega so bili zahtevani in v okviru omejitev, ki jih je določila država članica, ki je podatke posredovala, v skladu s podatki iz obrazca iz Priloge 13 tega zakona.

(7) Določbe petega in šestega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, kadar zahteva podatke iz kazenske evidence Republike Slovenije za odločanje o pravicah ali obveznostih ali za odkrivanje ali pregon storilcev kaznivih dejanj ali odločanje o uvedbi ali v kazenskem postopku centralni organ druge države članice od centralnega organa Republike Slovenije.

(8) Izjemoma se lahko osebni podatki, ki jih je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu s petim in šestim odstavkom tega člena, obdelujejo tudi za preprečitev neposredne in resne nevarnosti za javno varnost, v skladu z zakonom, ki ureja policijo ali zakonom, ki ureja obrambo ali zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo. Državni organ, ki je te podatke obdeloval za dodatne namene iz prejšnjega stavka, je dolžan vpisati informacijo o takšni uporabi v ustrezno zbirko osebnih podatkov za dobo desetih let.

(9) Centralni organ Republike Slovenije sme s privolitvijo posameznika obdelovati njegove prstne odtise in podobo obraza, vključno z izmenjavo teh podatkov s centralnim organom druge države članice, da preveri, ali se obsodbe ali drugi podatki, ki jih je sporočila druga država članica ali so vpisani v sistem ECRIS-TCN, nanašajo na tega posameznika. Biometrične podatke centralni organ Republike Slovenije izbriše takoj, ko ugotovi, ali se podatki, ki jih je sporočila druga država članica, nanašajo na pravilno osebo, vendar najpozneje v šestih mesecih od pridobitve biometričnih podatkov.

Posredovanje podatkov tretji državi

233. člen

(1) Tretji državi lahko centralni organ Republike Slovenije informacije in podatke iz V. dela tega zakona pošlje za njene državljane in na podlagi obvezujoče mednarodne pogodbe ali, če gre za podatke in informacije, ki jih je o njenem državljanu poslala tretja država. Če bi pošiljanje podatkov povzročilo nevarnost za življenje ali telo posameznika ali mučenja, nečloveškega ali ponižujočega kaznovanja ali ravnanja, se informacije in podatki ne posredujejo.

(2) Če je podatke ali informacije iz prejšnjega odstavka o državljanu Republike Slovenije centralni organ Republike Slovenije pridobil od centralnega organa druge države članice, jih lahko posreduje pristojnemu organu tretje države le za potrebe kazenskega postopka v tretji državi in ob upoštevanju prepovedi iz drugega stavka prejšnjega odstavka.

234. člen
(črtan)

Standardizirane oznake

235. člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije pri pošiljanju podatkov iz 227. in 228. člena tega zakona za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo ali drug ukrep določi ustrezno oznako. Če so podatki na voljo, se določijo oznake tudi o načinu storitve kaznivega dejanja, udeležbi pri storitvi kaznivega dejanja, o izključitvi ali delni izključitvi krivde in povratništvu obsojenca.

(2) Oznake iz prejšnjega odstavka predpiše Evropska komisija.

26. POGLAVJE
ECRIS-TCN

Opomba: Določbe 26. poglavja zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja sistema ECRIS-TCN, določenim s sklepom Evropske komisije v skladu s petim odstavkom 35. člena Uredbe 2019/816/EU (v nadaljnjem besedilu: dan začetka delovanja ECRIS-TCN).

Uporaba določb tega poglavja

235.a člen

(1) To poglavje za namen sodelovanja v sistemu ECRIS-TCN ureja pristojnosti centralnega organa Republike Slovenije, pobudnike za izvajanje poizvedb, namen uporabe pridobljenih podatkov, vnos podatkov in pridobivanje prstnih odtisov obsojenih državljanov tretjih držav.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo, kot je določeno v 4. členu Uredbe 2019/816/EU.

Pristojnost centralnega organa Republike Slovenije v okviru ECRIS-TCN

235.b člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije v sistemu ECRIS-TCN opravlja vnose podatkov o identiteti v Republiki Sloveniji obsojenih državljanov tretjih držav, vključno s prstnimi odtisi, opravlja poizvedbe o obsodbah teh oseb v drugih državah članicah in izvaja druge naloge, ki jih centralnim organom nalaga Uredba 2019/816/EU.

(2) Prav tako opravlja druge naloge, kadar je za njihovo izvajanje v skladu z Uredbo 2019/816/EU pristojna Republika Slovenija, in sicer:

– zagotavlja pravilno in varno obdelavo podatkov, izvaja ukrepe v zvezi s pravico do dostopa, popravka, izbrisa in omejitve obdelave podatkov, opozarja druge države članice na

nepravilnost podatkov, preverja pravilnost podatkov na podlagi opozorila druge države članice in zagotavlja javno dostopne informacije glede obdelave podatkov;

– zagotavlja ustrezno programsko opremo in organizacijske pogoje za dostop do sistema ECRIS-TCN in

– Evropski komisiji sporoča statistične, kontaktne in druge podatke.

(3) Centralni organ Republike Slovenije odloča o zahtevkih za posredovanje podatkov iz sistema ECRIS-TCN tretjim državam in mednarodnim organizacijam, ki jih v skladu s tretjim odstavkom 17. člena Uredbe 2019/816/EU Republiki Sloveniji posreduje Eurojust. Zahtevku ugodi, če je razvidno, da je tretja država ali mednarodna organizacija upravičena pridobiti podatke iz kazenske evidence Republike Slovenije o obsodbah posameznika, na katerega se zahtevek nanaša.

Poizvedbe in namen uporabe podatkov

235.c člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije opravi poizvedbo v sistemu ECRIS-TCN, ko v skladu z 230. členom tega zakona prejme zahtevo za posredovanje podatkov o obsodbah državljana tretje države iz kazenskih evidenc drugih držav članic ali na podlagi posebne zahteve organa Republike Slovenije, ki podatke potrebuje za izvedbo kazenskega postopka.

(2) Če so podatki potrebni za izvedbo kazenskega postopka, se poizvedba lahko opravi z uporabo prstnih odtisov, ki jih obdeluje vlagatelj zahteve.

(3) Podatki, pridobljeni s poizvedbo, se smejo uporabiti za izvedbo kazenskega postopka, varnostno preverjanje, izdajo dovoljenj, preverjanje v zvezi z javnimi naročili, za preverjanje za namene zaposlitve, preverjanje za prostovoljne dejavnosti, ki vključujejo stike z otroki ali ranljivimi osebami, za pridobitev državljanstva, pridobitev pravice do prebivanja ali vstopa v državo, v postopkih za pridobitev mednarodne zaščite ter za pridobitev lastnih osebnih podatkov.

Vnos podatkov o identiteti

235.č člen

(1) Ko centralni organ Republike Slovenije v kazensko evidenco Republike Slovenije vpiše obsodbo v Republiki Sloveniji obsojenega državljana tretje države, v sistem ECRIS-TCN vnese podatke o identiteti obsojenega posameznika v skladu z Uredbo 2019/816/EU, razen podobe obraza.

(2) Če podatki iz podtočk (i) in (iii) točke (a) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2019/816/EU v kazensko evidenco Republike Slovenije niso vpisani, jih Centralni organ Republike Slovenije pridobi v skladu z drugim odstavkom 227. člena tega zakona.

Prstni odtisi

235.d člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije ob vnosu podatkov v sistem ECRIS-TCN pridobi prstne odtise obsojenega državljana tretje države iz evidence daktiloskopiranih oseb v

skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije. V ta namen se kazenska evidenca lahko poveže z evidenco daktiloskopiranih oseb na podlagi EMŠO, odtisi pa se lahko izmenjajo tudi z neposredno elektronsko komunikacijo med organoma. Centralni organ Republike Slovenije in policija lahko skleneta sporazum, v katerem določita način izvajanja izmenjave prstnih odtisov.

(2) Če v evidenci policije ni prstnih odtisov državljana tretje države, ki je bil obsojen na kazen zapora šestih mesecev ali več, centralni organ Republike Slovenije odvzem prstnih odtisov naloži zavodu, v katerem ta posameznik prestaja kazen zapora, razen če gre za državljana tretje države, ki je tudi državljan ene izmed držav članic.

(3) Policija in zavod za prestajanje kazni zapora prstne odtise posredujeta v skladu s podatkovnimi standardi, določenimi z Uredbo 2019/816/EU.

27. POGLAVJE
OKVIR ZA ZAGOTAVLJANJE INTEROPERABILNOSTI

Opomba: Določbe novega 27. poglavja zakona se začnejo uporabljati z dnem začetka delovanja Evropskega iskalnega portala, Skupne storitve za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov, Skupnega odložišča podatkov o identiteti in Detektorja več identitet, določenim z izvedbenim aktom Evropske komisije v skladu s prvim, drugim, tretjim in četrtim odstavkom 68. člena Uredbe 2019/818/EU.

Uporaba določb tega poglavja

235.e člen

(1) To poglavje za namen sodelovanja v okviru za interoperabilnost ureja pristojnosti centralnega organa Republike Slovenije in postopek ročnega preverjanja različnih identitet.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo, kakor določa 4. člen Uredbe 2019/818/EU.

Pristojnost centralnega organa Republike Slovenije glede zagotavljanja interoperabilnosti

235.f člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije glede zagotavljanja interoperabilnosti izvaja ročno preverjanje različnih identitet in druge naloge, ki jih centralnim organom nalaga Uredba 2019/818/EU.

(2) Prav tako opravlja naloge, povezane z vnosi v sistem ECRIS-TCN, kadar je za njihovo izvajanje v skladu z uredbo iz prejšnjega odstavka pristojna Republika Slovenija, in sicer:

– zagotavlja pravilno in varno obdelavo podatkov, izvaja ukrepe v zvezi s pravico do dostopa, popravka, izbrisa in omejitve obdelave podatkov ter zagotavlja javno dostopne informacije glede obdelave podatkov;

– poroča o varnostnih incidentih, kadar jih zazna pri svojem delu ali je o njih obveščen;

– Evropski komisiji sporoča statistične, kontaktne in druge podatke.

(3) Za izvajanje nalog iz tega člena ima centralni organ Republike Slovenije dostop do evropskega iskalnega portala, skupne storitve za ugotavljanje ujemanja biometričnih podatkov, detektorja več identitet in skupnega odložišča podatkov o identiteti v skladu z določili Uredbe 2019/818/EU.

Ročno preverjanje različnih identitet

235.g člen

(1) Centralni organ Republike Slovenije v skladu z 29. členom Uredbe 2019/818/EU ročno preveri različne identitete, med katerimi je po vpisu podatkov v sistem ECRIS-TCN vzpostavljena rumena povezava, hitro in na podlagi podatkov v kazenski evidenci Republike Slovenije ali z uporabo orodij iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Če centralni organ Republike Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka ne more zanesljivo ugotoviti, ali je povezavo med identitetami treba opredeliti kot rdečo ali zeleno povezavo, za dodatne podatke zaprosi druge državne organe in organe drugih držav članic. Policijo lahko zaprosi tudi za primerjavo biometričnih podatkov. V dvomu se povezava označi kot rdeča.

(3) Pred opredelitvijo povezave kot rdeče se centralni organ Republike Slovenije lahko posvetuje s posameznikom, na katerega se podatki o identiteti nanašajo, in v skladu z devetim odstavkom 232. člena tega zakona obdeluje njegove biometrične podatke.

(4) Če se na podlagi ročnega preverjanja različnih identitet vzpostavi rdeča ali bela povezava, centralni organ Republike Slovenije posameznika, na katerega se povezava nanaša, obvesti v skladu s četrtim in petim odstavkom 32. člena Uredbe 2019/818/EU, obvestilo pa se vroči osebno v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Zoper odločitev centralnega organa Republike Slovenije v postopku ročnega preverjanja različnih identitet ni pritožbe, posameznik, na katerega se odločitev nanaša, pa lahko vloži zahtevke, določene z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in uveljavlja sodno varstvo.

VI. DEL

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

236. člen

Ministrstvo obvesti pristojne organe Evropske unije o tem, kateri organi so po tem zakonu pristojni za posamezne oblike sodelovanja in posreduje druge podatke, potrebne za njegovo izvajanje, v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

237. člen

(1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 102/07 in 9/11 – ZP-1G).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se zadeve sodelovanja, v katerih se je postopek začel pred dnem začetka uporabe tega zakona, nadaljujejo in dokončajo z uporabo določb zakona iz prejšnjega odstavka.

(3) Določbe tega zakona glede postopkov predaj Republiki Islandiji in Kraljevini Norveški se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve Sporazuma med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Islandijo in Norveško, podpisanega dne 28. 6. 2006.

(4) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati drugi odstavek 206. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F in 47/12), v naslovu tega člena pa se črtajo besede »in kontaktna točka«.

238. člen

(1) Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev za elektronsko posredovanje podatkov in informacij z uporabo standardiziranega elektronskega formata iz V. dela tega zakona, z odredbo določi datum, od katerega se začne elektronska izmenjava podatkov iz kazenskih evidenc držav članic. Ministrstvo obvesti pristojne organe Evropske unije o datumu od katerega je mogoča elektronska izmenjava informacij iz kazenske evidence Republike Slovenije. Odredbo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Za posredovanje podatkov in informacij drugim državam članicam na zaprosilo ali brez zaprosila po V. delu tega zakona, ki po datumu iz prejšnjega odstavka nimajo izpolnjenih tehničnih pogojev za elektronsko posredovanje informacij, se uporablja posredovanje podatkov in informacij s priporočenimi poštnimi pošiljkami.

239. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece po uveljavitvi.

Priloga 1: Evropski nalog za prijetje

Priloga 2: Standardni obrazec odločitve o izdaji evropskega naloga za prijetje

Priloga 3: Evropski preiskovalni nalog (EPN)

Priloga 3.a: Potrditev prejema EPN

Priloga 3.b: Uradno obvestilo

Priloga 4: Potrdilo iz člena 10

Priloga 5: Potrdilo iz člena 9

Priloga 6: Potrdilo iz člena 4

Priloga 7: Uradno obvestilo obsojeni osebi

Priloga 8: Potrdilo iz člena 6

Priloga 9: Potrdilo iz člena 17

Priloga 10: Potrdilo iz člena 4

Priloga 11: Potrdilo iz člena 9

Priloga 12: Potrdilo iz člena 4

Priloga 13: Potrdilo iz členov 6, 7, 8, 9 in 10

Priloga 14: Odgovor na zahtevek

Priloga 15: Priloga A

Priloga 16: Priloga B

Priloga 17: Obrazec: Evropska odredba o zaščiti

Priloga 18: Obrazec za uradno obvestilo o kršitvi ukrepa, izdanega na podlagi evropske odredbe o zaščiti